

RADIO

ČASOPIS SVAZARNU
PRO RADIOTECHNIKU
A AMATÉRSKÉ VYSÍLÁNÍ

ROČNÍK X/1961 ČÍSLO 3

V TOMTO SEŠITĚ

Jak můžeme pomáhat průmyslu ve třetí pětiletce	63
Radioamatérů k 40. výročí KSC	64
Bilance práce sekce radia	65
Z galerie našich amatérů - OK3AL	66
Kapesní tranzistorový přijimač	68
Výkonný zesilovač 20 W bez výstupního transformátora	71
Vývoj a perspektivy televize v ČSSR	72
Světlicitlivé vrstvy pro fotomechanickou přípravu plosných spojů	73
Nové směry v zapojení televizních přijimačů	74
Nové typy televizních obrazovek	77
Takhle se dělá miniaturní elektronika	78
Tyčinkové elektronky	79
Bateriový přijimač pro 145 MHz	81
YL	84
VKV	85
DX	86
Soutěže a závody	88
Síreni KV a VKV	88
Listkovnice - seznam značek zemí amatérského provozu podle stavu k 1. lednu 1961.	

Na titulní straně je ilustrace k článku Kapesní tranzistorový přijimač, otištěnému na straně 68.

Že i při nedostatku potřebných součástí lze zhoditovat jakostní zařízení i pro velmi krátké vlny, o tom svědčí několik záberů na druhé straně obálky. Exponáty byly vystavovány při IV. VKV besedě.

Zhotovit vychylkovací cívky složitých tvarů by amatérským způsobem dalo nesmírně mnoho práce. V bratislavském Tesle je návinou jedna - dvě. O tom svědčí několik reportážních záberů na 3. straně obálky.

K pravidelné reportáži o výrobě součástek „Takhle se dělá miniaturní elektrolyt“ na straně 78 přinášíme několik záberů na čtvrté straně obálky.

AMATÉRSKÉ RADIO - Vydává Svaz pro spolupráci s armádou ve Vydavatelství časopisu MNO, Vladislavova 26, Praha 1. Redakce Praha 2 - Vinohrady, Lublaňská 57, telefon 22 36 30. - Ředitel František Smolík, nositel odznaku „Za obětavou práci“ s redakčním kruhem (J. Černý, inž. Čermák, nositel odznaku „Za obětavou práci“, V. Dančík, K. Donáth, A. Hálek, inž. M. Havlíček, K. Krbc, nositel odznaku „Za obětavou práci“, A. Levantová, inž. J. Navrátil, nositel odznaku „Za obětavou práci“, V. Nedvěd, inž. J. Nováková, inž. O. Petráček, nositel odznaku „Za obětavou práci“, K. Pytner, J. Sedláček, mistr radioamatérského sportu a nositel odznaku „Za obětavou práci“, J. Stehlík, mistr radioamatérského sportu a nositel odznaku „Za obětavou práci“, A. Soukup, nositel odznaku „Za obětavou práci“, Z. Škoda (zástupce vedoucího redaktora), L. Žíka, nositel odznaku „Za obětavou práci“. - Vychází měsíčně, ročně vyjde 12 čísel. Inzerci přijímá Vydavatelství časopisu MNO, Vladislavova 26, Praha 1, tel. 23 43 55 1.154. Tiskne Polygrafia 1, n. p., Praha. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Za původnost příspěvků ručí autor. Redakce příspěvky vraci, jestliže byly vyžádány a byla-li přiložena frankovaná obálka se zpětnou adresou.

© Amatérské radio 1961

Toto číslo vyšlo 5. března 1961

JAK MŮŽEME POMÁHAT PRŮMYSLU VE TŘETÍ PĚTILETCE

Antonín Hálek,
místopředseda ústřední sekce radia

Třidenní sněmování nejlepších pracovníků na celostátní poradě brigád socialistické práce v lednu v Praze ukázalo, že jednou z hlavních cest dalšího zvyšování produktivity práce, hospodárnosti a zlepšování jakosti výroby je zavádění a osvojení nové techniky. Stále více se technické výrobní prostředky a zařízení konstrukčně zdokonalují, mechanizují a automatizují. V další etapě se řeší stále složitější zařízení s regulačními a řídícími prvky, které umožňují automatizovat celou výrobu až do stupně komplexní automatizace.

Při dalším zlepšování a vývoji nové techniky, zejména pro automatizaci, má stále větší důležitost radioelektronika. To si také uvědomují stále více svazarmovští radioamatéři na svých pracovištích v průmyslových závodech a podnicích, kde velmi dobré obsluhují, udržují ve spolehlivém provozu a zlepšují různá složitá elektronická zařízení.

Sekce radia ÚV Svazarmu se snaží vytvářet stále vhodnější podmínky pro tvůrčí činnost radioamatérů, kteří dovedou řešit některé jednodušší radioelektronická zařízení a přístroje na pomoc průmyslu. V loňském Amatérském radu bylo již pro tento účel uveřejněno několik návodů, podle kterých mohou radioamatéři vyřešit přiměřenými prostředky vhodná zařízení a přístroje. Je předpoklad, že na letošní celostátní výstavě radioamatérské činnosti se budou vystavovat různá radioelektronická zařízení a přístroje zhotovené pro průmysl našimi radioamatéry.

Je třeba dále vytvářet nové a další formy a způsoby spolupráce svazarmovských radioamatérů s průmyslem a techniky jiných oborů, zejména se strojaři, např. tím, že požádáme odbočku Vědecko-technické společnosti v nejbližším závodě o vhodné a přiměřené radioelektronické nářadí k řešení konkrétních problémů v jejich závodě.

Velkou celostátní akcí je budování pokusných nebo vzorových provozů a závodů, ve kterých má být v průběhu třetí pětiletky podle vládního usnesení č. 721 ze dne 5. srpna 1960 v největším možném rozsahu soustředěna nová a pokroková technika, zvláště z oboru automatizace. Pro řešení některých úkolů budou zřizovány komplexní brigády a tu je vhodná příležitost uplatnit zavedení radioelektronického zařízení do některé technické části.

Pro snazší navázání konkrétní spolupráce s průmyslem rozesílá ÚRK ČSSR všem radioklubům seznamy strojné početních stanic, kterých je v ČSSR asi 250. Strojné početní stanice využívají k automatizovanému zpracovávání dat drahé a složité elektromechanické stroje na děrné štítky

(Aritma), do kterých stále více proniká elektronika. V další etapě budou mnohé tyto stanice vybavovány již elektronickými stroji, z nichž samočinné počítače patří mezi nejsložitější techniku. Značná část pracovníků strojné početních stanic je organizována v odbočkách Vědecko-technické společnosti. Je vhodné, aby spolupracovali i s místními radioamatéry Svazarmu, organizovanými v radioklubech. Spolupráce se může realizovat různou formou, např. přednáškovou činností, školením, technickou pomocí tím, že se členům VTS umožní přistup dílen a laboratoři radioklubů Svazarmu, kde si budou moci za vaši pomoc zhotovit navržená radioelektronická zařízení.

Podobné podmínky pro spolupráci jsou vytvářeny zejména v Sovětském svazu, kde se umožňuje zřizovat ve spolupráci s DOSAAF pokusné dílny a laboratoře pro zlepšovatele a novátory v každém větším městě a průmyslovém závodě. Tato činnost byla např. velmi úspěšně realizována v Čeljabinsku, v závodním radioklubu hutního podniku, kde radioamatéři zhotovili řadu elektronických přístrojů pro automatizaci podniku.

Na XVII. všeobecné výstavě radioamatérů DOSAAF v říjnu 1960 v Moskvě bylo vystavováno přes dva tisíce radioamatérských přístrojů a z nich bylo více než 400 různých radioelektronických zařízení a přístrojů pro pomoc průmyslu, zejména v automatizaci.

Také pro brannou výchovu naši mládeži bude vhodné, aby se co nejdříve seznámila se všemi možnostmi radioelektroniky, která stále více proniká do všech oblastí vojenské techniky. V okresních radioklubech se může ve spolupráci s průmyslem v další etapě dále rozšířit radioamatérská tvůrčí činnost, rozšířit vybavení měřicí technikou, literaturou a dalšími elektronickými přístroji. Také se příznivě projevuje úmluvy o spolupráci se Státním výborem pro rozvoj techniky, který tvůrčí činnost našich radioamatérů podporuje.

Stále více je také třeba, aby naši odborní pracovníci komplexněji ovládali více odborných činností a tak dovedli pohotověji a dovedněji pomoci při řešení různých problémů. Budoucnost, kterou před námi vytyčují úkoly třetí pětiletky, předpokládá podstatně urychlit růst radioelektroniky ve všech směrech, a to jak v průmyslové základně, tak ve výchově odborných pracovníků. V další perspektivě bude radioelektronika jedním z hlavních oborů, který umožní komplexní řešení automatizace v celém kybernetickém systému, budovaném již pro komunistickou epochu lidské společnosti.

SE SPLNĚNÝMI ZÁVAZKY

v náboru členů a v rozvoji radioamatérské činnosti do

II. CELOSTÁTNÍHO SJEZDU SVAZARNU!

Generálporučík Hečko předává vedoucímu redaktoru Amatérského radia s. Smolíkovi, OKIASF, zlatý odznak „Za obětavou práci“ pro redakci AR

Doporučujeme vyzkoušet i mimo Prahu!

Pracujete-li nějaký čas ve Svazarmu, ať už v radioklubu, automotoklubu či jinde, začne se vám to všechno zdát nějak samozřejmé, ač samotný Svazarm neslavil ještě ani desáté narozeniny. Od založení v něm vyrostly jako houby po dešti řady klubů a zájmových skupin pro všechny, kteří se věnují branným sportům nebo mají technického koníčka. Rozvoj a propagace technických znalostí má pro nás v dnešní době nesmírný význam, nemáme-li se opozdit za pokrokem. Zájem o techniku ve veřejnosti stále roste a tak nikoho nepřekvapilo např. zřízení klubů automobilových a železničních modelářů, kteří se tak organizovaně postavili vedle svých kolegů z leteckého oboru. A v Brně začala pracovat dokonce skupina raketové techniky!

Ale i v Praze máme novinku, která přijde vhod zvláště radioamatérům s hudebními zájmy, nebo naopak přátelům dobré hudby se sklonem k radiotechnice a příbuzným oborům. Potřeba kolektivní spolupráce i na tomto poli vyvolala do života nový svazarmovský klub elektroakustiky, který se schází už od listopadu 1960 na pravidelných středečních pracovních schůzkách. Z několika jedinců vyrostl široký kolektiv se společným zájmem. A program? Jak ani jinak nemůže být, začalo organizované tanzení za dobrým zvukem, a to od hlavy, ovšem přenoskové, samozřejmě stereofonní. Řada poslechových zkoušek při schůzkách a veřejném předvídání 22. 1. 1961 potvrdila slibné vlastnosti přenosky podle AR 1/61, kterou se klub v podobě stavebnice snaží ve spolupráci s výrobou a obchodem zajistit pro všechny zájemce. Nedávno utvorená pracovní skupina klubu vyvíjí i přenosku magnetodynamickou. Protože je značný zájem o reproduktorové soustavy nejlepších vlastností a současně za nejnižší ceny, uspořádal klub dne 5. 2. 1961 poslechové dopoledne dokonalých stereofonních nahrávek, kde se návštěvnici vyslovovali k ukázkám hraným za průzvučnou oponou na neviditelné reproduktorové

V letošním roce slavíme výročí čtyřiceti let od založení Komunistické strany Československa, která položila základy k lepší budoucnosti nás všech. Nejlepší oslavou této významné události bude, přispěje-li každý radioamatér svou hřivnou k splnění velikých budovatelských úkolů, které jsou dalším základním kamenem výstavby komunistické společnosti. A přispět k tomu je v našich silách a možnostech!

Právě proto, že se v komunistické společnosti předpokládá úplné oproštění člověka od dřiny při zmnohonásobení veškeré výroby, je nutno už dnes vytvářet k tomu předpoklady mechanizováním a automatizováním výrobních procesů. A tu je třeba také odborných znalostí elektroniky jak v vlastní konstrukci v automatizaci úkonů lidské práce, tak k výchově pracujících k elektronickým znalostem. Proto je tak důležité, abychom už začali organizovat přednášky na závodech a ukazovat v nich názornými příklady, proč je tak nutné znát novou techniku, o níž také mluvil president republiky, soudruh Novotný na celostátní poradě brigád socialistické práce. Soudruh Antonín Novotný mimo jiné řekl:

„...je třeba, aby byl na všech úsecích národního hospodářství hluboce pochopen plný dosah usnesené strany o významu nové techniky v rozvoji průmyslu a spojení úkolů technického rozvoje s připravovaným přechodem do komunistické společnosti. Jedině široké uplatnění techniky ve třetí pětiletce nám zajistí splnění úkolů a dosažení cílů, které jsme si stanovili do roku 1965. Mějme také na zřeteli, že současné ekonomické soutěžení socialismu a kapitalismu probíhá v podmírkách nebývalého vědecko-technického rozmachu a že konečný výsledek tohoto soutěžení závisí ve značné míře právě na tom, jak rychle ovládne novou, vysoko produktivní techniku.“

Napomoci k splnění těchto pro každého radioamatéra čestných úkolů můžeme i tím, zapojíme-li se do celostátní soutěže, kterou na počest 40. výročí založení KSČ vyhlásil Ústřední výbor Svazarmu.

-ig-

Radioamatéři k 40. výročí KSČ

soustavy různého typu a velikosti. Účelem bylo zjistit subjektivně a pokud možno i objektivně, kam až je účelné jít s jakostí a cenou reproduktorů, které by bylo možno odpověď doporučit jako vyhovující pro věrnou reprodukci amatérům, muzikantům a všem přátelům dobrého zvuku, a netahat jim přitom zbytečně peníze z kapsy. Zjištěné výsledky z vyplňených dotazníků jsou velmi zajímavé a někoho snad překvapily. Doplní se ještě výsledky dalších podobných zkoušek a po zhodnocení se objeví na stránkách AR. Budou však v první řadě k dispozici státnímu obchodu a výrobním podnikům, jimž mají pomoci zlepšit současný stav na trhu a ve výrobě.

Klub spolupracoval i při zavádění výroby plošných spojů v žilinském družstvu Služba, které jsou zajištěny především pro svazarmovské radioamatéry. Potom ověřil a předal členům k dispozici konstrukci gramofonového šasi profesionálních vlastností, které lze z obyčejného gramofonu velmi jednoduše přizpůsobit asi za dvě hodiny. Ve spolupráci s agilním družstvem Druopta zajišťuje stavebnici, která usnadní stavbu jakostních zesilovačů s tranzistory nebo elektronikami. Na programu je zřízení poslechové a zkušební místnosti, která bude určena vlastní práci členů klubu a vybavena nejlepším dosažitelným zařízením. Na obzoru je i spolupráce s Gramoklubem, další zajímavé veřejné besedy a odborné referaty na pracovních schůzkách. Ke slovu přijde i nová magnetofonová technika a další otázky, které budou účelné z hlediska našeho technického rozvoje. Klub upřímně zve a uvítá ve svém kolektivu každého, kdo přijde s dobrým úmyslem pomocí společné věci, poradit nebo spolupracovat. Následovníci mimo Prahu mají k dispozici všechny dosavadní i další zkušenosti.

A nejzajímavější poznamek? Stoupající účast od schůzky ke schůzce a nabité místnost, v níž se téměř všichni s elámem účastní diskuse technického i organizačního rázu. Čím více nás bude, tím to bude zajímavější. Řekněte, není to výborná příležitost k propagaci a šíření technických znalostí?

Tož nezapomeňte: ve středu v 1630 SEČ, v divadle J. Wolkra, Praha 1, Dlouhá třída.

J. J.

Krompachy a okolí!

Členovia radioklubu Sväzarmu pri n. p. Slovenské elektrotechnické závody v Krompachoch sa činia. Prípravná časť práce spočívala v minulom roku vo výcviku v telegrafii, v technickom výcviku v stavbe vysielača, ako aj v teoretickej výučbe zdeľovacej techniky. Štúria členovia klubu sa zúčastnili krajského školenia na Plejsiach a dvaja v Prešove. Aj v samotnom klube probiehalo školenie 10 mužov a 2 žien. Kým predošlá činnosť bola len teoretickou prípravou pod vedením sudruhu inž. Ivana Slávika a Jozefa Balucha, teraz už začínajú vlastná činnosť na pásmach, spojenia s amatérmi celého sveta.

Prelom v činnosti klubu nastal koncom novembra 1960, keď náčelník Jozef Baluch zložil skúšky a dostal koncesiu na amatérsku vysielaci stanici. Tak sa otvorili pre radioklub možnosti konkrétnej amatérskej práce. Pred niekoľkými týždňami započal druhý turnaj radioamatérského kursu pre začiatokníkov i pokročilých. Každý štvrtok popoludní sa v klubovni schádzala 10 až 15 nových členov, hlavne žiakov JSS v Krompachoch. Bolo by treba, aby sa zo závodu SEZ prihlásili ďalší zaújemci, najmä ženy, pretože je známe, že sú veľmi často pre príjem telegrafie schopnejšie ako muži.

Ján Jakubec

Ted už jen zbyvá je udržet natrvalo

Okresní pionýrský dům v Opavě má pochopení pro zájemce o radioamatérskou činnost. Je to vidět už z toho, že i kroužek radia dostal pěkně vybavenou dílnu; je tu ruční i strojní náradí, jako elektrické vrtačky, bruska, kružní pily, páječky, pistolová páječka apod. O práci je mezi pionýry stálý zájem. Do kroužku, který vede soudruh Dzida, chodí chlapci šestého až devátého postupného ročníku. Zatím co začátečníci staví krystalky, a později je začnou doplňovať tranzistory, pokročilejší si už stavějí tranzistorové přijímače. Mladí radioamatéři se scházejí pravidelně každý pátek a práci si rozdělili na dvě části – teoretickou a praktickou.

Edvin Merta

patnáctiletý pionýr – pomocník vedoucího kroužku radia

BILANCE PRÁCE SEKCIÍ RADIA

Začátkem letošního roku zhodnotili členové sekce radia ÚV Svazarmu vykonanou práci a pohovorili si o výhledu na příštích 5 let. Koncem ledna pak ji zhodnotili i členové sekce radia Slovenského výboru Svázarmu. Rozsah vykonané práce nebyl malý, přihlédneme-li i k tomu, že probíhala při územní reorganizaci, v údobi voleb a II. celostátní spartakiády, ale už i v přípravách-druhého sjezdu Svázarmu. Navíc při plnění všech těchto úkolů bylo nutno budovat sekce radia a vytvářet v nich předpoklady k řízení činnosti.

Klady a nedostatky v práci ústřední sekce

Operativním orgánem sekce radia Ústředního výboru Svázarmu je její předsednictvo, které se opírá o jednotlivé odbory a jejich skupiny. Odbory vytvářely předpoklady k dalšímu rozvoji v nejširším rozsahu amatérské činnosti a připravovaly předsednictvu materiálů k projednání.

Předsednictvo se na svých 13 schůzích zabývalo plánem činnosti na letošní rok a příštím plánem. Dále propozicemi závodů a soutěží na rok 1961, výcvikovými programy na rok 1961–62 a další leta, programem výstavy radioamatérské činnosti, celostátními přebory v honu na lišku, všeoboji a rychlotelegrafními přebory a jednotnou sportovní klasifikací. Nedostatkem bylo, že pro nával materiálů i krátké termíny se některé úkoly zajišťovaly štúrovouštinou.

Politicko-organizační odbor se podílel mimo jiné i na jednání se zástupci MVO o radioamatérské prodejně, na jednání se Státním výborem pro rozvoj techniky, zúčastnil se organizace a zajištění celostátní výstavy radioamatérské činnosti. Ve spolupráci se spojovacím oddělením navrhl námět na propagacní film o honu na lišku, zajistil vydání technických knih atd. Nedostatkem bylo, že se nepodařilo v plném rozsahu rozvinout propagaci rozhlasem, televizi a v denním tisku.

Výcvikový odbor se také zabýval otázkou instruktorských kádrů, projednával zařazení a pomoc při výcviku mládeže, zejména školní z osmých a devátých tříd, ale i ujednání výcviku mládeže na školách. Soudruh Kubík byl požádán a pověřen ministerstvem školství vypracováním metodiky výcviku radioamatérských zájemcův kroužků na školách.

Provozní odbor se zabýval sestavením závodních a soutěžních podmínek a pravidel na rok 1961 a další léta i přepracováním návrhu na jednotnou sportovní klasifikaci a stanovení výkonnostních tříd. Řešil otázkou kádrového obsazent funkcií v odborech a při tom poukázal také na nedostatky v práci trenérské rady, kde nebyli spolehliví funkcionáři a museli je zastupovat soudruzi, přetížení jinými funkcemi. V důsledku toho jsme v závodech pořádaných Bulhary a Rumuni byli poraženi v disciplínách, které byly naši doménou a odsunuti na podřadné místo. Proto v letošním roce a dalších letech bude nutno podchytit veškerý výchovný, výcvikový a sportovní život, usměrnit a zorganizovat jej ve smyslu nově vytvořených směrnic o řízení činnosti.

Technický odbor projednával na svých osmi schůzích otázku možnosti úpravy vysílače OKICRA a doporučil zakoupit nový vysílač většího výkonu. Projednal s provozním odborem organizaci vystláni na 435 MHz,

zpracoval tématickou náplň celostátní radioamatérské výstavy, uspořádal besedu o SSB spojenou s přednáškami ss. Šimy a Marthy a výstavou s předváděním. Se soudruhy Maurencem a Navrátilem naříž. vypracoval i zařízení pro hon na lišku v pásmu 80 a 2 m, s nimiž se zúčastnili mezinárodních závodů v Lipsku a Moskvě. Nedostatkem oboru bylo, že nepracoval plánovitě a že jeho usnesení nebyla kontrolována. Činnost brzdila i slabé kádrové obsazení některých skupin, skupiny nf a měřit nepracovaly proto vůbec.

Hlavní pozornost se v letošním roce upře na přednášky pro amatéry i šíření veřejnosti a hlavně k mládeži. Zavede se nová technika mezi amatéry a vyuvinou se konstrukce standardních zařízení pro KV a VKV.

Materiálnětechnický odbor byl ustaven později a proto se orientoval především na praktickou pomoc. Např. zorganizoval výměnu 400 kusů stanic RF11 za stanice A7B, předání kondenzátorů a odpórů krajům atd.

Přesto, že se v celku úkoly plnily, mohly být výsledky v práci lepší, kdyby byly brány svou funkci vžádě a plně odpovědně i všechni instruktoři Ústřední sekce radia-patroni kraju.

Bilance uplynulé činnosti nám ukázala, že bez aktívnej práce instruktorů všech stupňů a bez usilovné práce krajských a okresních sekcí radia a klubů nelze mluvit o tom, že jsme dobře využili nového způsobu řízení veškeré radioamatérské činnosti až do základních organizačních.

Výhled do příštích pěti let

Pětiletý plán radioamatérské činnosti je cestou k dalšímu rozvoji a linit, kam máme upřít pozornost a jak pracovat. Ukládá celému amatérskému hnutí organizačně upěvnit a zajistit odbornou výchovu členstva Svázarmu i ostatního obyvatelstva ve znalostech radioelektroniky. Politicko-organizační a propagaci činnosti rozšířovat radioamatérský výcvik a sport mezi široké vrstvy obyvatelstva a dosáhnout jeho zmasovění. Zvyšovat a upěvňovat obrannoschopnost státu plánovitým výcvikem radiotechniků a rádioperátorů, zvláště mládeže. Zajistit zvýšenou pomoc radioamatérských složek Svázarmu a jejich členů našemu národnímu hospodářství, především na závodech, v zemědělství i v ostatních oborech. Zajistit pomoc pro polynechanickou výchovu na školách, zejména na všeobecně vzdělávacích. Zajistit splnění všech úkolů, vyplývajících pro radioamatérskou činnost z hlavních úkolů Svázarmu. Provést plánovitě výměnu zastaralé spojovací techniky moderní technikou, hlavně polovodičovou a všechny úkoly materiálně zajistit.

A akо si počína sekcia radia Slovenského výboru

Předsednictvo sekcie sa na svojich zasadaniach zaoberala problémami radioamatérskej činnosti a navrhovalo orgánu Slovenského výboru Svázarmu účinné opatrenia k zlepšeniu činnosti. Prenárovalo dalej štatistické hlásenia, zaoberala sa činnosťou kontrolných orgánov radioamatérskych stanic i činnosťou skúšobnej komisie na OK, ZO, PO. Taktôm předsednictvo připravovalo plnému sekciu vždy zprávu, ktorá výstižne podávala súčasný stav radioamatérskej činnosti a ukazovala klady i nedostatky, ale i návrhy na ich odstránenie. Pozrite sa, aká bola uplynulá činnosť na Slovensku roku 1960.

Organizačná a politickovýchovná práca sa v roku 1960 podstatne zlepšila. Svedzia o tom aj to, že v náplni kurzu nechyba prednáška o súčasných úlohach Svázarmu, s účastníkmi sa robia politické informácie, prehľad tlače apod. Hromadná účasť radioamatérov v májových sprievodoch, vystúpovanie na spartakiádach, účasť na štafete mieru a priateľstva, zapojenie do spojovacích služieb väčšieho roz-

sahu, ako aj 277 besied, uskutočnených v krajinách, to všetko rozširuje morálno-politickej prehľad členov a vychováva ich v duchu socializmu. Dôkazom toho je i to, že naši členovia na skúšbach OK, ZO, PO i RO vyzkazujú značne lepšie politické vedomosti ako v minulých rokoch.

Výcviková činnosť sa zlepšila na základe usnesení 10. pléna Slovenského výboru, ktoré užilo KV venovať väčšiu pozornosť výcviku a členom umožniť trvalú činnosť v radiokluboch a športových družstvach radia. V priebehu roku boli usporiadane dva kurzy — RT I. a PO —, osem krajských internátnych kurzu a niekoľko kurzu poriadanych okresnými radioklubmi. Z týchto kurzu výšlo: 34 OK, 2 ZO, 54 PO, 267 RO, 184 RT a 422 RP. V dôsledku tejto zvýšenej činnosti bol splnený plán výcviku OK, ZO, PO na 106 % a RO, RT, RP na 183 %. Usnesenie sekcie o tom, že každá kolektívka musí mať najmenej 2 PO, nesplnili v kraji Východoslovenskom, kde majú len 1,6 PO na 1 kolektívku. Po stránke organizačného a materiálneho zabezpečenia výcviku a kurzu všobec najlepšie si viedol Stredoslovenský kraj — v 20 kurzoch bolo cvičených 329 členov.

Sportová činnosť: Zvýšená výcviková činnosť a vydarenie nových PO, RO ako aj ďalšie uprevenie radioklubov i ŠDR malo priaznivý vplyv na rozvoj športovej radioamatérskej činnosti. 224 kolektívnych stanic a stanic jednotlivcov uskutočnilo 124 689 spojení. Najväčší počet spojení nadviazala stanica ŠDR v Košiciach, OK3KAG, -4376. Z jednotlivcov bol opäť najúspešnejší OK3AL — inž. Milo Švejna.

Domáčich a zahraničných pretekov sa zúčastnilo vyše 300 stánco a niektoré z nich obsadili popredné miesta v Československu, ako: OK3KMS, 3KAB, 3KAG, 3KG, 3KLM, 3KFE. Z jednotlivcov nás dobre reprezentovali súdruhovia Švejna, Činčura, Horský, Stahl, Krčmárik, Špaček. Kolektívka v Novom Meste nad Váhom — OK3KAS — získala pravdepodobne prvenstvo v OK kružku, 1960. Stanice OK3 si tradične dobre vedú v pretekach CQ MIR, kde obsadili prvé tri miesta v kategórii kolektíviek i jednotlivcov v ČSSR, v pretekach CQ YL i v pretekoch na VKV. Bude potrebné zainteresovať do týchto akcií široký kruh klubov a ŠDR tak, aby si každý kraj i okres mohol postaviť reprezentatívne družstvo.

Cinnosť klubov a ŠDR: Priemerný počet členov na klub je na Slovensku o 0,6 % vyšší ako celostátny. Úlohu budovania radioklubov plní Stredoslovenský kraj na 103 %, Západoslovenský na 96 % a Východoslovenský na 72 %. Najlepším klubom bol RK Trnava, s počtom 47 členov a 22 čakateľmi. Najväčší klub je v Bratislave počtom členov 97. Medzi dobre pracujúce kluby patria radiokluby v Žiari nad Hronom, Martine, Komárne, Košiciach, Malackách, Spišskej Novej Vsi. Naproti tomu vyzkazujú slabú činnosť kluby v Prešove, Michalovciach, Dolnom Kubine, Senici a Dunajskej Stredie.

Konštrukčná činnosť a materiálne zabezpečenie: Podmienkou úspešnej činnosti je spoločivo a dobre fungujúce radiové zariadenie, odpovedajúce dnešnému stavu techniky. Nové povoľovacie podmienky, a pripravovaná výstava nás priam nútia upustiť od používania inkurantov a postaviť prístroj, ktorí splní naše požiadavky. Stavba nových zariadení je spojená s dvomi dosiaľ neriešenými problémami, a to: 1. Aké zariadenia stavat, 2. Kde vziať vhodný radiový materiál. Prvú odpoved mali by dať technické odbory sekcií všetkých stupňov, ktoré sa majú veľmi vážne zaoberať technickým vybavením stanic a majú pečovať o jeho zlepšenie a skvalitnenie. O to, kde vziať vhodný materiál, musia sa pričíniť vo väčšej miere aj samotní spojovaci inštruktori KV, ktorí v spolupráci so sekciou majú usmerňovať požiadavky okresov na materiál, pomá-

hat oddeleniu MTZ pri objednávkach a hľadajúcim prameňom a staral sa o rýchle rozdelenie získaného materiálu na okresy a kluby.

V pomoci klubom si dobre viedie sekcia Stredoslovenského kraja, ktorá riadi výstavbu kolektívnych staníc tým, že im postupne vypracováva návody na konštrukciu prístrojov. Vlani prebiehal stavba zdrojov, pre rok 1961 pripravujú stojany a stavbu vysielačov štandardného typu.

Počinajúc rokom 1961 musíme lepšie využívať aj finančné prostriedky určené na nákup materiálu. Predovšetkým rovnomerne vybaviť väčšinu klubov meracimi a kontrolnými prístrojmi. Okrem krajského mesta zriadil na jednom radioklube merné alebo skúšobné stredisko, kde by si uzdialenejší amatéri preskúšali svoje zariadenie. Okrem nákupu nových servisných prístrojov musíme urobiť hromadný nákup súčiastok určených na stavbu zariadení, ktoré budú okresy žiadať – napr. GU29, GU32, 6L41, keramiku, výtlmiaky, transformátory, selény, mer. prístroje apod.

Ako pracovali odbory

Organizačno-propagačný vyhodnotil celoslovenskú súťaž o najlepší radioklub, prerokoval novú športovo-technickú klasifikáciu a dal ÚSR svoje pripomienky. Spracoval prednášku o politickovýchovnej práci radioamatérov na aktív náčelníkov RK. Vyhodnotil časť staníc na PD a spracoval návrh na vecné odmeny najlepším klubom, ŠDR a jednotliv-

com za úspešnú činnosť. Organizoval a vydával Zpravodaj.

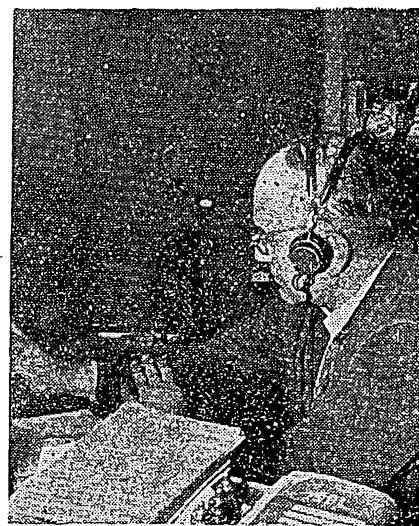
Výcvikový odbor spracoval programy školenia RO, PO a prerokoval učebné programy pre výcvik radiofonistov, RT II. a výcvikových skupín. Spracoval program aktív náčelníkov RK i programy IMZ spojovacích inštruktorov KV. Vyhodnotil stav a kvalitu výcviku v krajoch.

Technický odbor spracoval niekoľko schém na stavbu jednoduchých prístrojov v kurzoch, návrh na stavbu vysielača pre pásmo 145 MHz a návod na ochranu pred rušením televízie amatérskymi vysielačmi. Prerokoval a schválil učebný program kurzu RT I, zabezpečoval po celý rok skúšky OK ZO a PO a dal návrh na vybavenie kontrolných orgánov potrebnými prístrojmi.

Prevádzkový odbor sledoval priebeh všetkých závodov a súťaží, ako aj účasť staníc zo Slovenska. Propagoval všetky športové podujatia, organizoval veľké spojovacie služby, prerokoval stanový jednotnej športovej klasifikácie radioamatérov a ÚSR podal pripomienky. Zaoberal sa disciplinovanostou na amatérskych pásmach a spolu s kontrolnými orgánmi odstraňoval nedostatky.

V diskusi na obou schúzach hovořili členové sekci radia Ústredního výboru i Slovenského výboru k jednotlivým kritizovaným nedostatkům a navrhovali opatření k jejich odstranění. Usnesení této schůzí jsou programem do dalšího rozvoje radioamatérské činnosti v celé republice.

jg-

Inž. Miloslav Švejna, OK3AL, u svého zařízení

prováděc nařízení pro amatérské stanice. První koncese byly vydány v roce 1930 na jaře: OK1AA (ex. OKAA1), OK1AB (1OM), OK2AC (2UN), OK1AD (?), OK1AF (pozdější 1AZ), OK2AG (2YD), OK1AH (1RW).

Žádost o připuštění ke zkoušce nebyla vyřízena hladce. Podle tehdejších zákonů jsem nebyl plnoletý, nebylo mi ještě 21 let, a proto bylo nutno předložit soudní zplnoleteně. Teprve pak, a po doporučení profesora z vysoké školy, jsem byl přizván ke zkoušce. Zkoušku jsem skládal před komisí na ministerstvu pošt a 14. října 1930 jsem dostal vyšvédčení o složení zkoušky, podepsané zkušebním komisařem inž. Burdou. Koncese už na sebe nedala dlouho čekat. Na vánoce 1930 se mohla ozvat nová, tentokrát už legální značka OK2AL.

Spojení jsem navazoval 3–5 denně, ovšem jen o prázdninách. Lístky mi docházely většinou přes OK1AA. V roce 1931 měl jsem potvrzeno už i spojení na pásmu 20 m. Je to lístek od EÚ RK 1976, který oznamuje, že byla stanice EC2AL slyšena na 14 MHz v Charkově na Ukrajině.

Snažili jsme se držet krok

V roce 1932 až 1933 jsem stanici přenesl do Příbrami a značka byla mi změněna na OK1AL, ale v roce 1934 jsem se stal OK3AL. Zapojení se přirozeně stále měnilo, vždyť koncese zněla na pokusnou stanici. Když se na trhu objevily krémenné krystaly, nastala přestavba na CO/PA s TC 03/05 na oscilátoru a TC 04/10 na koncovém stupni. Tón se pochopitelně změnil na T9 a dosah vzrostl. Anodové napětí se postupně zvyšovalo až na 600 V. Tím se dosah vysílače též zvyšoval. Používalo se již můstkových usměrňovačů.

Po návratu z vojenské služby vrátil jsem se na Slovensko. Vysílače postupně dostávaly modernější vzhled. Používal jsem VFO v zapojení oscilátorů TNT s velmi stabilními elektronkami typu 59, na zdvojovávacích 53 a na konci RK20. V roce 1936 měl jsem již potvrzen celý WAC a počet spojení se zvětšoval.

Kdo to vlastně zrazoval?

Za okupace jsem musil činnost přerušit a byl jsem souzen právě pro vysílač jako velezrádce. Díky tehdejšímu soudnímu znalci inž. Karolu Dillnbergerovi, OK3ID, jsem byl žaloby

Z GALERIE našich amatérů

OK3AL

V říjnu tomu bylo třicet let, co byla udělena koncese OK2AL. Dnešní OK3AL – inž. Miloslav Švejna – byl tehdy ještě studentem na Vysoké škole báňské v Příbrami a bydlil v Telči na Moravě – proto ta dvojka.

Způsobil to tát a sousedi

Začátek práce dnešního OK3AL se datuje z doby kolem roku 1928, kdy žil ještě jeho otec, který se velmi zajímal o technické novinky. Koncese na rozhlasový přijímač byla mu udělena již v roce 1924, na tzv. „všeckoncertní“ třílampovku amatérské konstrukce. V časopise Radiosvět byla krátkovlnná rubrika, do níž psávali OK2UN, 2YD, 1RW, 1OM, AA1 a jiní. První dva shodou okolnosti byli studenty vysokých škol v Praze a také bytem v Telči. Otec 3AL studentovi zařídil první setkání s nimi.

Zařízení stanic 2UN a 2YD bylo na tehdejší dobu pěkné a výsledky s nimi dosahované byly také dobré. Byly to známé třibodové Hartleye s elektronkami Mars U7, které stály Kčs 250 až 300. Byly to vlastně elektronky druhé volby z Hloubětína s nějakou „kosmetickou“ vadou. Elektronka první jakosti stála asi Kčs 600. Horší byla jejich velmi malá životnost. Některá vydržela i několik let, ale stávalo se, že vzaly za své po několika hodinách. Jinak se používaly TB 04/10 a TC 04/10 Philips.

Musilo to jít bez Lambdy a inkurantu

„Po první prohlídce stanic OK2UN a 2YD a po získání informací začala mi

Načernil stovku

„A tak na podzim roku 1929 se ozvaly první signály pod značkou OK2RD na pásmu 7 MHz. A vůbec první spojení jsem navázal s Belgii. Lístek došel a měl jsem z něho velkou radost. Podotýkám, že to byla „černota“. Já jsem tak načernil asi stovku spojení. Vysílání na černo se dělo tehdy všeobecně, protože nebyly vypracovány předpisy ani

zprostřěn. K vysílání jsem se vrátil v době Slovenského národního povstání. Časopis „Slovenské radio“ to komentoval takto:

Naše stanovisko

„Kedže však skupina ľudí zatiaľa do svojich plánov aj rádiotechniku, zneužívajúc ju v pravom slova smysle na ciele protislovenské a protistátné, nútí nás táto skutočnosť zaujať nekompromisné stanovisko proti ľuďom, ktorí dali svoje odborné vedomosti vedome a dobrovoľne, ba niektorí aj s radostou (napr. Ing. Miroslav Švejna, národnosťou Čech) do služieb zradky.“

Dlhovlnný vysielac v Banskej Bystrici, ako je vám známo, bol zapojený do služieb zradky. Asi pred rokom upozornili sme redakciu Slováka na zrejmú sabotáž, ktorá sa prevádzala na tomto vysielaci. Keď totiž hovorí niektorý slovenský politik, či už išlo o reč pána prezidenta alebo niektorého člena vlády, alebo keď nás rozhlás prenášal reč Vodcu nemeckého národa, bansko-bystrický vysielac mal stále najrozličnejšie poruchy... Keď vysielac musel byť vojenskými akciami umičaný... začali stavať improvizovaný vysielac, ktorý sa potom ozval na bansko-bystrickej vlnie. Dňa 3. septembra prišli tiež živly aj k technickému redaktoriu nášho časopisu s príkazom, aby vydal súčiastky pre stavbu... Podarilo sa mu však náhodou uniknúť z rúk spomenutých zradcov.“

Slovenski rádiotehnici pracovníci odsudzujú činy ľudí okolo bansko-bystrickeho vysielaca a žiadajú ich prísné polrestanie, menovite spomenutého českého podliaka Švejnu a jeho kliky.

Všetci do chlapa stojíme za našim Vodom a prezidentom Dr. Jozefom Tisom.

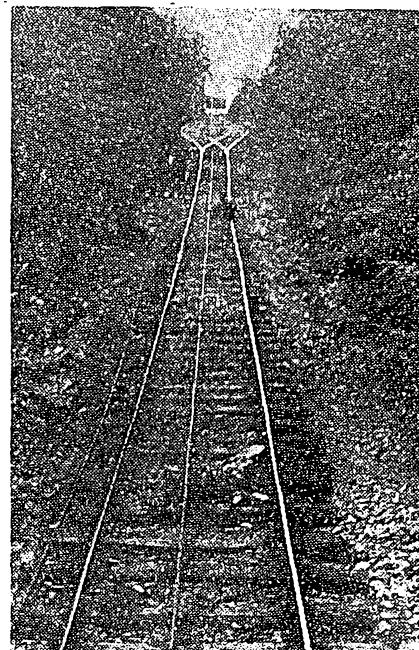
*Na stráž!
REDAKCIA*

Cestou ďalšieho zdokonalovania

Po osvobození jsem dostal opět koncesi na starou značku OK3AL a práce pokračovala. Na vysílačích jsem postupně zvyšoval výkon v třídě A a v roce 1957 jsem dostal mimořádné povolení na vyšší příkon.

Dnešní zařízení má samostatné vysílače pro každé pásmo od 1,8 až do 28 MHz; pro 1,8 MHz VFO-BF-PPA s RL12P35, pro 3,5 MHz VFO-FD-BF-PPA s RS337, pro 7 MHz VFO-FD-BF-PPA s RS337, pro 14 MHz VFO-FD-FD-BF-PA s 813, pro 21 MHz VFO-FD-FD-BF-PA s RE125, pro 28 MHz VFO-FD-FD-PA, zatím s LS50. Anodové napětí každého z vysílačů je regulovatelné stupňovitě od 500 V do 1800 V. Anténa je jedna pro všechna pásmata, Windom,

dłouhá 42 m. Používám ji proto, že nemám možnost postavit další, neboť jsem v úzkém a poměrně hlubokém údolí. Klíčuji elektronkovým klíčem podle OZ7BO typu „block-keying“. Připravují si elektronkový klíčovací stupeň. Pokud vysílám fone, tedy moduluji g, PA. Plánuji zlepšit dosavadní zařízení o SSB. Pokud mi to čas dovolí – a o ten je největší nouze – vybuduji zařízení

Závodní lanová dráha na vrchol 200 metrů vysoké haldy, kam podnik využívá odpad. Na vrcholu jsou umístěny vysílací a přijímací antény a televizní převáděč

na VKV, i když QTH není pro VKV vhodné.

Dlouholetá činnost mi vynesla 54 diplomů mimo diplomů závodních: DXCC, WAZ, WAS, S6S, 100 OK, ZHT, WBE, BERTA, DUF IV, WAEI, WADM III, SÖP, WAGM, WAYR, 4X4, 599 atd. V loňském roce jsem se zúčastnil závodu míru, Pohotovostního závodu s 31 QSO, Dne radia s 503 QSO, HA-testu s 106 QSO, Krajských družstev radia se 131 QSO, YO-testu se 199 QSO.“

A co kdybys, soudruhu Švejno, omládl?

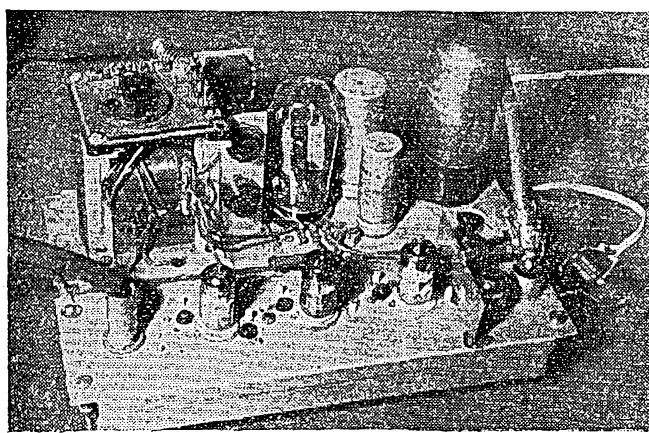
„Začal bych znova dělat do radia, protože dnes to je nesmírně snadnější.

V letech mých začátků jsme neznali kluby v dnešní podobě, kde by si zájemci mohli osvojovat potřebné provozní i konstrukční znalosti, učit se telegrafii, zúčastňovat se zdarma kursů pro RO, PO, RT a rychlotelegrafisty. Nikoho nepadlo platit členům cestovné na schůze, natož na Polní den. Do Prahy se jezdilo za vlastní peníze a schůzovalo se často i v parku na lavičce. Se stavbou zařízení byly také potíže. Např. elektronka TB 04/10 stála 200 až 250 Kčs, kondenzátor Kč 90,—. Pro úsporu se jezdilo bez filtrace. A dnes není problémem postavit si pěkný a výkonný vysílač poměrně levně, vždyť např. LS50 stojí pouhých Kčs 35,—. Ale i když jsou dnes po technické stránce mnohem lepsi podmínky a možnosti, zdá se mi, že dříve bylo přece jen mnohem lepsi kamarádství a soudržnost mezi amatéry.

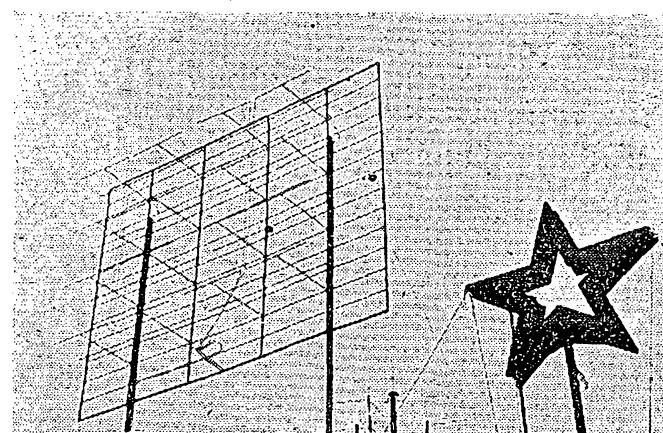
Těm, kteří nepotřebují omládnout, aby byli dnes věkem mladí, bych řekl snad jen tolik: stát se dobrým radioamatérstvem, to není záležitost na týden. Vyžaduje to hodně vytrvalosti a sebekritiky. Kdo vyjíždí na pásmo, má si uvědomit, že signály neznají hranice a jsou slyšitelné mnohdy na obrovské vzdálenosti. Jsou vizitkou vysílajícího a reprezentují i jeho zemi. Nefiltrované napájení a z toho špatný tón byla v našich dobách z nouze ctnost. Dnes však není důvod, proč by se měly objevovat ještě špatné tóny. A pak dobrý tón a stabilní signál není jen pro krásu – takový si snáze probije cestu i rušením, protože na jakostním přijímači se dá QRM značně omezit zúžením propouštěného pásmata. Sebebilnější, avšak nestabilní signál pak není čitelný už pro to užší propouštěné pásmo – kdo by ho neustále dolaďoval a hledal!

Rozhodně není účelné honit se za výkonem v PA, jako se to mnohdy dělá. Úspěch přinese spíš jakostní a velmi stabilní zařízení, se značnou regulací výkonu a s dobrým přijímačem, s rozsáhlými zkušenostmi na pásmu a se slušným chováním. Mezi to slušné chování patří i včasné odesílání kveslí.

To vše může dnešní radioamatér snadno splnit, neboť takové možnosti, vybavení dílen a pochopení státních orgánů, jaké máme, jsou možné jenom v socialistickém zřízení. Záleží na nás, abychori toho všeho využili k zdokonalování svých zařízení i sebe samých a vystupovali tak, abychom naši republiku před světovým forem důstojně reprezentovali.“

Zásluhou inž. Švejny byl zřízen v Podbrezové TV převáděč. Přijímač E88CC, 2x PCC84; vysílač 2x E180F ppul, konstrukce s. Dillnberger. Přijímač i vysílač pracuje v pásmu 182–190 MHz

Přijímací anténa, která je také umístěna na vrcholu haldy, má 32 prvků s odrazovou stěnou. Anténa přijímá Křížovou v pásmu 182–190 MHz

KAPESNÍ TRANZISTOROVÝ PŘIJÍMAČ

Inž. Jaroslav T. Hyun

Dnes je příliš brzy hovořit o létě, koupání v řece a všech ostatních příjemnostech, spojených se zaslouženým odpočinkem našich pracujících. Avšak pro ty, kdo plánují dovolenou někde v chatě, stranou městského ruchu a neklidu, s jediným společníkem, zprostředkujícím styk se světem – s tranzistorovým přijímačem vlastní výroby – pro ty je nejvyšší čas začít se stavbou. Pro ně jsme tedy připravili konstrukci jednoduchého přijímače s možností pozdějšího rozšíření a přestavení na superhet.

Zapojení přijímače je na obr. 1. Ve schématu jsou uvedeny hodnoty všech součástí, typy použitych tranzistorů a provozní napětí v jednoduchých měrných bodech, což mnohdy velmi pomůže při uvádění do chodu. (Napětí měřena přístrojem o vnitřním odporu 10 000 Ω /volt.)

Nízkofrekvenční část (začíná kondenzátorem C_5) byla navržena co nejjednodušší. Proto se zde nešetří s dvoučinným koncovým stupněm, vyžadujícím v běžném provedení další – budicí – transformátor, ale jen s jednočinným zesilovačem (ve třídě A o max. výkonu 60 mW). Stabilizace prvního a druhého nf stupně (tj. T_2 a T_3) je dosaženo napojením odporu báze (R_3 a R_7) přímo na koléktor, tj. před pracovní odpory R_6 a R_8 . Tímto způsobem sice vzniká slabá negativní vazba, zmenšující zisk stupně, ve srovnání s obvykle používaným děličem je však hospodárnější (neteče příčný proud, zatežující neužitečné baterii). Naproti tomu stabilizace koncového stupně je již řešena děličem, neboť posledním tranzistorem protékají daleko větší proudy, které nutno respektovat. „Tvrz dělič“ zajíšuje, že při stoupnutí teploty se nezvýší proud báze a s tím i související kolektorový proud a nedojde tedy k případnému porušení a zničení tranzistoru. Dělič je tvoren odpory R_9 a R_{10} . Další stabilizaci stupně obstarává emitorový odpor R_{12} .

Za zmínek stojí ještě záporná zpětná vazba, která zlepšuje kmitočtový průběh nf části. Je to napěťová vazba, jejíž smyčka je vedena ze sekundárního vinutí výstupního transformátoru do emitoru T_2 . Je kmitočtově nezávislá, neboť ve smyčce není zařazen žádný člen, jehož jalový odpór se mění s kmitočtem (reaktance kondenzátoru). Tato vazba

též snižuje odpor zesilovače, což se přiznivě projeví v tlumení reproduktoru.

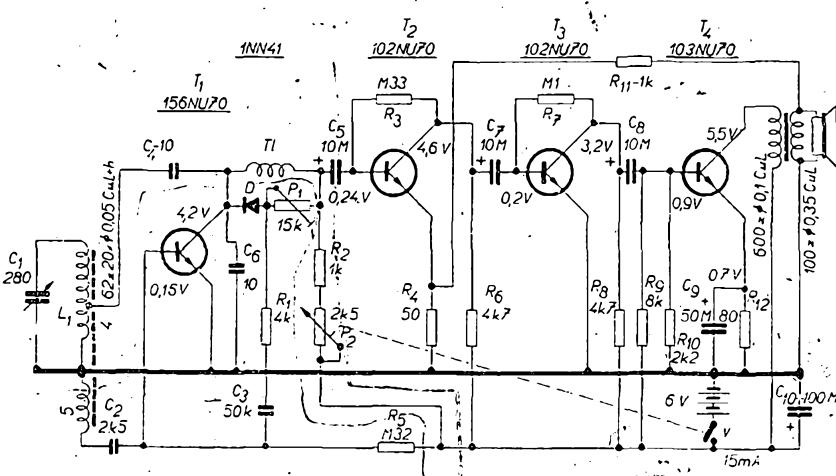
Její velikost nastavujeme volbou odporu R_{11} (1k \div 5k). Nedoporučujeme použít menší hodnoty odporu než 1 k Ω , tj. silnější zpětnou vazbu, neboť pak zesilovač vlivem fázového posunu na RC členech začíná být nestabilní.

Vysokofrekvenční tranzistor T_1 typu 154 \div 156NU70 je používán ve dvou funkcích: jednak jako vysokofrekvenční stupeň, jednak první nízkofrekvenční stupeň. Je to tedy tak zvané reflexní zapojení. Němusíme z něho mít obavu, neboť je poměrně „krotké“ (vlivem záporné zpětné vazby na P_1 – viz dále), takže nesene srovnání s reflexním stupněm elektronkovým.

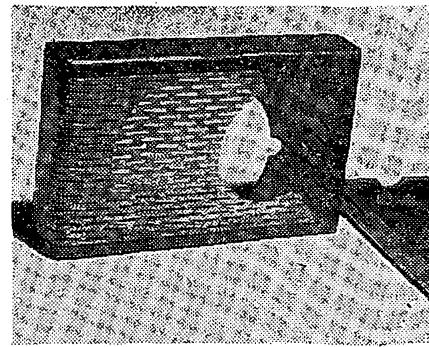
Vf signál se dostává pomocí ferritového tramečku na cívku kmitavého obvodu L_1 , kde je kondenzátorem C_1 vyladěn. Cívka L_1 je navinuta na jednom konci ferritové ploché tyčky na podkladní styroflexové izolaci. Má celkem 71 závitů v lanka $20 \times 0,05$, z nichž vedou dvě odbočky, a sice na pátém a devátém závitu. První odbočka je uzemněna. Prvních pět závitů tvoří budicí vinutí báze T_1 , jímž se dostává vyladěný signál do tranzistoru. Malý počet závitů budicího vinutí má dále za následek příznivou transformaci kapacity „báze-emitor“ zpětně do kmitavého obvodu L_1C_1 . V tranzistoru T_1 je signál zesílen a pak demodulován diodou D (1INN41). Ještě před detekcí je část zesíleného vf signálu, odebraného z kolektoru T_1 , přivedena přes kondenzátor C_4 zpět do kmitavého obvodu (na druhou odbočku cívky), čímž vzniká kladná zpětná vazba, zvyšující citlivost přijímače. Tuto vazbu řídíme potenciometrem P_2 , který je spojen s vypínačem S . Aby se vysokofrekvenční napětí nedostávalo na bázi nf tranzistoru T_2 a odtud dále, stojí mu v cestě vf tlumivka Tl , jejíž impedance zároveň představuje pracovní člen tranzistoru. Detekovaný nízkofrekvenční signál převádíme přes odpory R_1 a kondenzátor C_8 znova na bázi prvního vf tranzistoru. Nyní zesílený tranzistor T_1 signál podruhé. Zátež tranzistoru představuje myší odpór R_2 (vf tlumivka Tl nepředstavuje žádnou překážku pro nf napětí). Z tohoto odporu se napětí snímá a přivádí přes kondenzátor C_5 na bázi druhého tranzistoru k dalšímu nf zesílení.

Základ tvoří pertinaxová nebo novotexová destička o síle 1,2 \div 2 mm o rozmerech 127×76 mm, která nese všechny součásti včetně prvků pro obsluhu. Pro reproduktor je v ní vyříznut obdélníkový otvor, jímž je prohléknut magnet reproduktoru. Reproduktor je připevněn ke skřínce pomocí příchytek a šroubků M2, na tvrdě připájených k ochranné a

$C_1 = 280 \text{ pF}$	ladící kondenz.	Jiskra-Pardubice
$C_2 = 2k5$	slidový, keram.	TC 211
$C_3 = 50k$	svitkový	TC 162
$C_4 = 10pF$	slidový	TC 211
$C_5, C_7, C_8 = 10M/6 V$	elektrolytický	TC 903
$C_9 = 50M/6 V$	elektrolytický	TC 902
$C_{10} = 100M/6 V$	elektrolytický	TC 902
$R_1 = 4k/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_2 = 1k/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_3 = M33/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_4 = 47/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_5 = M32/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_6 = 4k7/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_7 = M1/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_8 = 4k7/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_9 = 8k/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$R_{10} = 2k2/0,05 W$	vrstvový	TR 114
$R_{11} = 1k/0,05 W$	vrstvový	TR 114
$R_{12} = 80/0,1 W$	vrstvový	TR 113
$P_1 = 15k$	potenciometrový trimr	WN 790 25
$P_2 = 2k5$	min. potenciometr s vyp.	TP 181 30 B
$D = 1INN41$	dioda	
$T_1, T_2, T_3 = 156NU70$	vf tranzistor	
$T_4 = 102NU70$	nf tranzistor	
$T_5 = 103NU70$	nf tranzistor	
Tl - vf tlumivka, cca 200 záv. $\varnothing 0,1 \text{ CuL}$ + hedv. na pertinax, jádře $\varnothing 4 \text{ mm}$. Výst. transformátor - $S = 0,25 \text{ cm}^2$, $I = 600 \text{ z.}$ $\varnothing 0,1$; II - 100 z. $\varnothing 0,35 \text{ CuL}$. L_1 - ladící cívka na ferrit. jádře N2,5; 5+4+62z. $20 \times 0,05 \text{ CuL}$ + hedv., reproduktor 2AN 635 02 - ARO 031, $\varnothing 70 \text{ mm}$.		

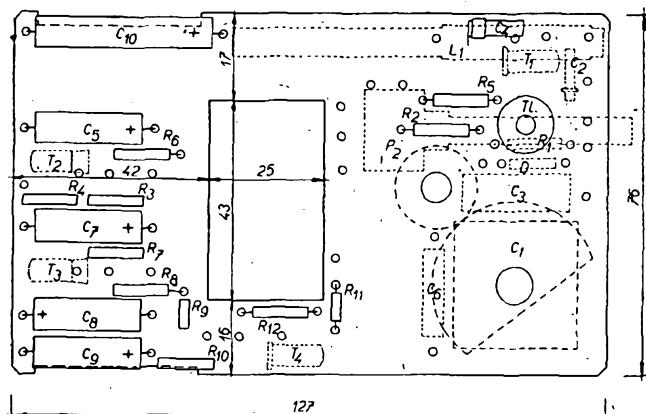
Obr. 1. Úplné zapojení tranzistorového přijímače

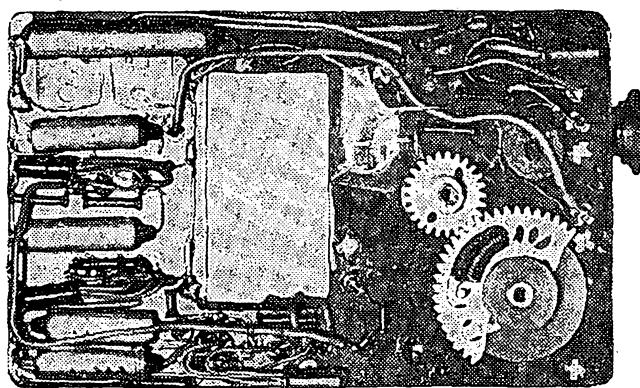
Obr. 2. Pohled na dřevěnou skříňku s ochranou kovovou nářízkou

Odpor potenciometru P_1 hraje zvláště úlohu. Vzniká na něm záporná zpětná vazba, která zmenšuje zisk stupně; naproti tomu způsobuje, že kladná vazba (ovládaná při příjmu potenciometrem P_2) nasazuje velmi měkké, „nelepi se“ a nezpůsobuje další jiné nečistoty (vrčení apod.). Potenciometr P_1 nastavíme do takové polohy, kdy se podaří dosáhnout měkkého nasazení kladné zpětné vazby a pochopitelně ještě určitého zesílení reflexního stupně. První stupeň je nestabilizovaný, což se však v provozu nijak závažně neprojevilo. Tam, kde by se vyskytly potíže (pokles výkonu při provozu za rozdílných teplot okolí), lze použít pro napájení báze stabilizačního děliče, který by tvořil potenciometr. Bázi lze připojit na jeho běžec, a tak je možno též řídit kladnou zpětnou vazbu.

Základ tvoří pertinaxová nebo novotexová destička o síle 1,2 \div 2 mm o rozmerech 127×76 mm, která nese všechny součásti včetně prvků pro obsluhu. Pro reproduktor je v ní vyříznut obdélníkový otvor, jímž je prohléknut magnet reproduktoru. Reproduktor je připevněn ke skřínce pomocí příchytek a šroubků M2, na tvrdě připájených k ochranné a

Obr. 3. Základní nosná destička s vyznačením polohy součástí

Obr. 4. Rozložení součástí na rubu základní nosné destičky

ozdobné plechové mřížce. Hlavní rozměry destičky jsou na obr. 3, kde je též rozmištění všech drobných součástí. Skutečné provedení destičky s již připájenými součástmi je na dalším obr. 4. Zde si povšimněte, že drobné součástky, jako kondenzátory, tranzistory a odpory jsou umístěny převážně na jedné straně, zatímco objemnější součásti jsou na straně druhé (výst. transformátor, baterie, ladicí kondenzátor, ferritová anténa a potenciometr P_2 s vypínačem). Zmínime se jen o těch předmětech, jejichž upvevnění je v zákrytu či případném na vyobrazení příliš patrné. Tak je tomu v případě ladicího kondenzátoru, který je připevněn dvěma šrouby M2,6 se zapuštěnými hlavami. Šroubky jsou právě pod kotoučem ladicího převodu.

Ladicí kondenzátor je zahraničního původu o rozměrech 30/30/12. Samozřejmě však vyhoví i výrobek Jiskra Pardubice. Jen je třeba zmenšit jeho velkou kapacitu odebráním asi dvou desek a odstranit vúli hřidle, čehož nejlépe dosáhneme přesným vysoustružením nového. Zájemci s velkou dávkou trpělivosti a zručnosti se mohou pokusit o konstrukci miniaturního ladicího kondenzátoru podle návodu s. Kozlera a Nováka (viz AR 4/60, str. 98).

Ferritová anténa je navinuta na plaché tyčince (není podmínkou), jejíž jeden konec je zlepěn upomem do provrtaného novodurového špalíku. Špalík je přišroubován k základní destičce dvěma šrouby M2. Taktéž výstupní transformátor miniaturního provedení, který je stažen dvěma z novotexu vypilovanými rámečky, je připevněn dvěma šroubkami M2. Potenciometr P_2 je držen úhelníčkem z duralového plechu, přinýtovaným k základní destičce. Pokud se týká jeho hodnoty (2k5 s vypínačem), tak se snad ani nevyrábí. Zato však lze koupit miniaturní potenciometr o hod-

notě 10 k Ω s vypínačem. Žádaná hodnota 2k5 je na trhu jen v provedení bez vypínače. Stačí jen odehnout u potenciometru tři vylisované příchytky na spodní straně, vymontovat kruhové destičky s nanesenými odporovými drahami, prohodit je mezi sebou, a příchytky kleštěmi opět uzavřít, čímž získáme regulační hodnoty.

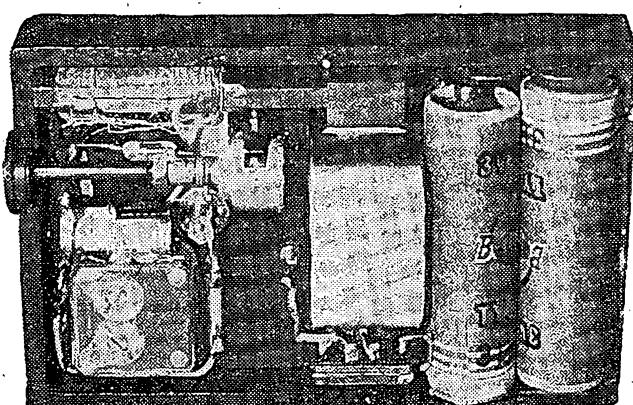
Základní destička též nese tři bronzové nebo mosazné držáky baterií, které mají tvar úhelníků. Jsou připevněny k destičce hliníkovými nýty. Této práci venujeme dostatečnou pozornost a pečlivě zkонтrolujme před snýtováním, zda baterie je možno zasunovat s nepříliš značným tlakem. V každém případě volme jejich rozteč raději větší, neboť případnou toleranci je vždy možno využít případným vložky.

Použité baterie (2 × 220) zaujmou sice více místa, takže pro dodržení kapacitního tvaru přijímače je nutno využít co nejvíce zbyvajícího prostoru, zato však je lze koupit kdekoli. Proto jím byla dána přednost před miniaturní destičkovou baterií určenou pro tranzistorové přijímače (51D) či před „tužkovými“ monočlánky. Dalším a neméně důležitým důvodem byla i jejich mnohem delší životnost a provozuschopnost. Tak např. při denním provozu s dvěma bateriemi 220 výdrží přijímač hrát až dva měsíce, s dobýjením pochopitelně déle. Uvážme-li dálé, že vnitřní odporeček baterií je značně menší než u destičkového typu (vnitřní odpór s vybíjením stoupá a dává tak při nedostatečné kapacitě kondenzátoru C_{10} možnost vzniku nežádané kladné vazby, projevující se motorováním a houkáním či vytím), není již nic, co by mluvilo proti jejich použití. Posledním argumentem je i otázka provozních nákladů, které v daném případě jsou opravdu minimální.

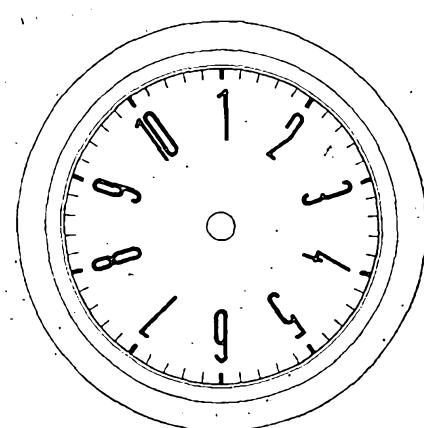
Přijímač ovládáme dvěma kotouči

(viz titulní obr.). Kotouček na boku je vysoustružen z barevného organického skla a je naražen na hřidle, který je zašroubován do provrtaného hřidle potenciometru P_2 . Tímto bočním kotoučem tedy zapínáme přijímač pohybem doprava, čímž zároveň nastavujeme pomocí zpětné vazby optimální citlivost a tím i hlasitost přístroje. Velký kotouč na čelní straně ovládá pomocí převodu ladicí kondenzátor. Převod je v poměru 1:2, čímž je umožněno vyladit poměrně dobré při utažené zpětné vazbě i vzdálenější stanice. Převodová kolečka jsou mosazná a získáme je třeba ze starého budíku či z nějaké stavebnice – pozůstatku z dětských let. Větší kolečko je lupenkovou pilkou rozříznuto ve dvě části, upvevněno na vodicím bubínku z novoduru včetně vložené pérové spirálky, vymezující nežádanou vúli. Novodurový bubinek je pouze těsně naražen na hřidel ladicího kondenzátoru. Menší kolečko je naraženo na hřidel, který na části vyčnívající ze skřínky je spilován do čtyřhranu a opatřen závitem M3 pro zašroubování mosazného knoflíku. Tímto způsobem je jednak připevněn ovládací kotouč, jednak je jištěn přístroj proti vypadnutí z otevřené skřínky. Hřidel malého kolečka je na druhé straně uložen do trubkového ložiska, opatřeného přirubou. Toto ložisko je dobře vidět na obr. 5. Přichyceno je k základní destičce opět dvěma šroubkami M2 se zapuštěnou hlavou. Aby hřidel se nemohl z ložiska vysunout, je jištěn závlačkou či matkou.

Ladicí kotouč je podložen stupnicí, kterou získáme fotograficky. Při snímání

Obr. 5. Hotový přijímač ve skřínce s oděrem zadní polovinou skřínky

Obr. 6. Stupnice ladicího kotouče

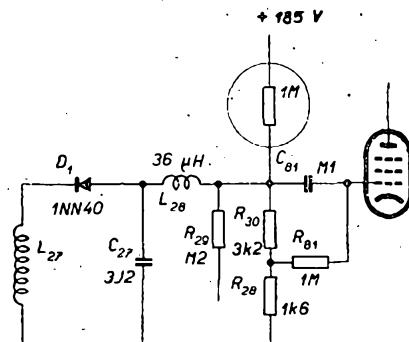
matice na okenní tabuli proti obloze nesmí být v pozadí žádný tmavší předmět, který by v promítnutí zasáhoval do plochy fotografované stupnice. Expozici volíme 1/10 vt. při cloně 8 na 21/10 DIN. Ukázku stupnice uvádíme na obr. 6.

Boky skřínky jsou z překližky o tloušťce 5 mm; čela jsou z letecké překližky tlusté 1 mm. To proto, aby přijímač byl co nejúžši. Proto též je otvor pro reproduktér větší než jeho koš, takže reproduktér je přímo v líc skřínky. Proti poškození jej chrání plechová ozdobná mřížka, která jej zároveň upevňuje. Mřížka je z ocelového plechu tloušťky 0,6 mm a je poměrně. Protože ovládací kotouč ladění leží přímo na skřínce, je mřížka proříznuta v poloměru vlepené stupnice. Zaoblený okraj kotouče je dále ze spodní strany vybrán právě o tloušťku mřížky, takže v žádném případě nedochází k jeho odtačování od čelní plochy. Hotovou skřínu včetně ochranné mřížky vidíme na obr. 2.

Uvádění do chodu nečiní žádných potíží. Po připojení baterie a zapnutí musí přijímač zachytit ve dne všechny místní vysílače. Není-li tomu tak, zkонтrolujeme všechna napětí podle schématu. Odchyly do 10 % nejsou závažné. Případné chyby se mohou vyskytnout v obvodech tranzistoru T_1 . V každém případě však musí pracovat nf část (T_2 až T_4), o čemž se přesvědčíme nejlépe připojením nejakého nf signálu na kondenzátor C_5 (gram. přenoska, multivibrator, tón. generátor). V případě, že by se zesilovač rozpisoval, je třeba přehodit vývody sekundárního vinutí výstupního transformátoru mezi sebou (kladná vazba místo záporné).

Jednoduché zlepšenie obrazu v televíznom prijímači

Pri prenose bielej farby v obraze klesá napätie signálu zhruba na desatinu. Tým nastáva zmenšenie zmešovacej strnosti pre medzinosný kmitočet zvuku 6,5 MHz a vlivom zníženej účinnosti diody potláčenie gradácie v bielej.

Predpätím diody cez odpór 1 M Ω sa posunie pracovný bod diody do oblasti väčšej strnosti, čím sa zlepší gradácia obrazu v bielej a zníži brum vo zvuku pri jasných scénach.

Ako príklad je zakreslený odpór 1 M Ω do prijímača Mánes.

-kož-

Prijem dlouhých vln na prijímač T58

Navazuji na článek v AR 12/60, popisující úpravy tranzistorového prijímače T58. Při provádění popisovaných úprav

jsem se snažil rozšířit možnosti přijímače o příjem na dlouhovlnném rozsahu. Vycházel jsem při tom z toho, aby zásah do přijímače byl minimální, a tedy pro každého snadno proveditelný. Uvážíme-li naše podmínky, připadá prakticky v úvahu příjem jediného rozhlasového dlouhovlnného vysílače. Toho dosáhne velmi jednoduše tak, že zvětšíme kapacitu obou polovin ladicího kondenzátoru připojením dalších kondenzátorů paralelně. V mém případě činila kapacita obou asi 440 pF. Nedá se samozřejmě mluvit o nějakém souběhu, na obě strany od zvoleného kmitočtu je přijímač značně rozladěn a pro silné interferenční hvizdy příjem téměř nemožný. Tato úprava je po elektrické stránce řešením „robinsonským“, pro nás účel však plně vyhovuje. Kondenzátory připínám malým posuvným přepínačem, který jsem umístil na vnitřní stranu zadního víka přijímače do místa nad ladicí kondenzátor. Víkem vyčnívá malá plexitová páčka, takže vzhled přijímače zůstane nenařušen. S provedenou úpravou jsem zcela spokojen, příjem je spolehlivý po celý den.

J. Krejčíček

Zlepšenie synchronizácie na prijímači Rekord

Priama synchronizácia riadkového rozkladového generátora u prijímača Rekord závisí, že pri slabšom signále sa zvislé kontúry obrazu vlivom šumu a porúch natrhávajú. To spôsobuje zníženie rozlišovacej schopnosti obrazu. Úpravou synchronizácie možno tento nedostatok odstrániť. Pri nepriamej synchronizácii závisí riadkový kmitočet

od priemeru celého počtu synchronizačných impulzov, takže krátkotrvajúce poruchy na synchronizáciu nevplynvajú.

Zapojenie nepriamej synchronizácie vidno na priloženej schéme: Synchronizačné impulzy z oddelovača privádzame na nesymetrický porovnávací obvod, kde ich kmitočet porovnávame s kmitočtom pulzov v riadkovom generátore. Pri odchylkom kmitočte riadkového generátora vzniká na porovnávacom obvode jednosmerné napätie, ktorým sa doregulováva kmitočet riadkového generátora na presný súbeh s vysielačom. Porovnávacie riadkové pulzy odberáme priamo z výstupu riadkového generátora.

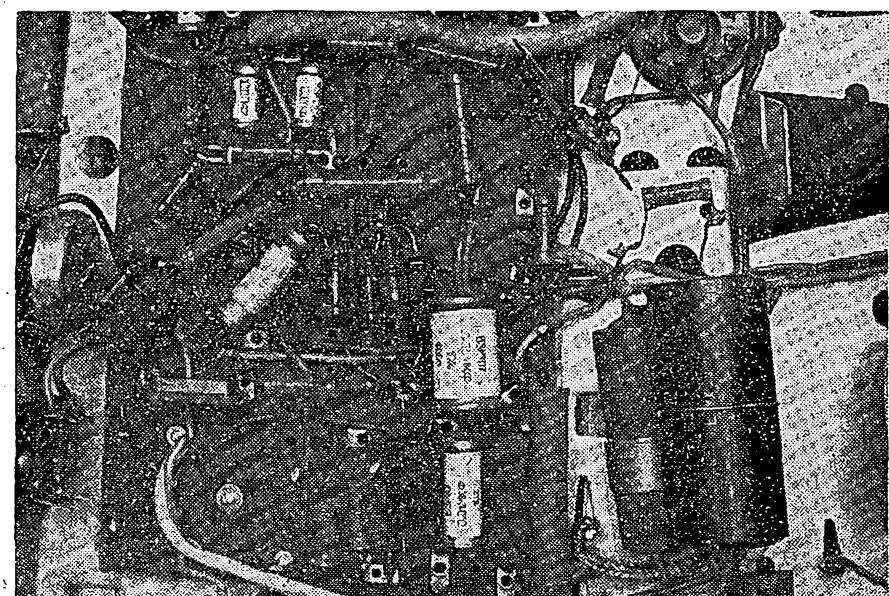
Cislovanie pôvodných súčiastok je v schéme ponechané. Nové súčiastky sú $R_1, R_2, R_3, R_4, R_5, R_6, R_7, C_1, C_2, C_3, C_4, C_5$ a D_1, D_2 . Na novú úpravu je potrebné celkom 7 nových odporníkov, 5 kondenzátorov a 2 germaniové diody. Rozloženie súčiastok vidno na fotografii. Pre uchytenie nových súčiastok použijeme pôvodné upevňovacie body.

Hodnotu odporu R_6 je treba vyhľadať skusmo. Ním nastavujeme riadkový kmitočet hrubo. Odpór R_6 možno nahradí tiež malým trimrovým potenciometrom M22. Jemne nastavujeme riadkový kmitočet pôvodným potenciometrom 47k. Kondenzátor C_5 musí byť buď keramický, alebo sliedový.

Pri uvádzaní do chodu prekontrolujeme iba správnosť zapojenia, polaritu diód a nastavíme odporom R_6 riadkový kmitočet do rozsahu.

Nepriamou synchronizáciou možno podstatne zlepšiť synchronizáciu prijímača najmä v miestach vzdialenejších od vysielača.

Inž. Ján Kožehuška

VÝKONOVÝ ZESILOVAČ 30 W

bez výstupního transformátoru

Jiří Jand

V AR 11/60 a 1/61 je popis výkonového zesilovače bez výstupního transformátoru, s výstupním napětím 100 V při 10 W. V článku je zmínka o zesilovačích vyššího výkonu, které lze řešit podobným způsobem. Protože čtenáři AR žádali bližší údaje, uveřejňujeme dnes podle slibu zapojení 30 W zesilovače v paralelním dvojčinném zapojení se samočinnou symetrizací. Na rozdíl od 10 W. zesilovače, který byl jako zavedený typ popsan s úplnými výrobními podklady v definitivní podobě, jde tu dnes jen o vývojový vzorek. Byl zapojen zatím jen na zkusební kostce a ověřen na několika místech v podobném uspořádání. V přístroji nejsou závludnosti a snadno se uvádí do chodu. Zájemci s ním mohou experimentovat a stavět ho bez potíží běžnou drátovou technikou.

Základní zapojení

Zesilovač pracuje podobně jako jeho desetiwattová obdoba, proto zvláště zapojení koncového stupně, invertoru a činnost samočinné symetrizace není třeba znova rozebírat. Zmínime se jen o odlišných obvodech.

Předeším je to vstupní zesilovač E_3 . Namísto triody je osazen pentodovým systémem sdružené elektronky PCF82 a pracuje v tzv. ochuzeném nebo hladovém zapojení. Pentoda tu má pracovní anodový odpór a předřádný odpór stíniční mřížky asi desetkrát vyšší, než bývá v obvyklých odporových zesilovačích. Proud se tím potlačí na zlomek běžné hodnoty a zisk pentody se mnohonásobně zvýší. Zde je to nutné, máme-li v zesilovači vystačit se čtyřmi elektronkovými systémy při dostatečné vstupní citlivosti a zpětné vazbě. Invertor E_3 nezesiluje a jeho budicí napětí je proto stejně velké jako budicí napětí koncových elektronek. Vstupní zesilovač E_3 proto musí odevzdat invertoru signál téměř 20 V. Trioda tu v nejlepším případě zesílí signál něco více než padesátkrát, takže by vstupní citlivost celého zesilovače byla asi 0,4 V a na zpětnou vazbu by zbylo málo. Proto je tu hladový zesilovač se ziskem nejméně o je-

den řád vyšším (10 ×). Tento zisk navíc lze spotřebovat v záporné zpětné vazbě přes celý zesilovač z výstupu na vstup přes R_{20} , takže jeho vlastnosti se stejnou měrou zlepší. Silná zpětná vazba potlačuje i nevýhodu hladového zesilovače, totiž pokles jeho zisku na vyšších kmitočtech slyšitelného pásma.

Invertor E_3 je v obvyklém katodovném zapojení a přes C_{12} a C_{13} budí obě koncové elektronky E_1 a E_2 . Koncový stupeň pracuje v čisté třídě B1 s pevným předpětím bez mřížkového proudu. Použité elektronky PL36 se pro tento způsob velmi dobře hodí, podobně jako menší EL nebo PL81, zatímco pro nepriznivý průběh charakteristiky se nemohou použít v zesilovačích třídy A nebo AB. Každá koncová elektronka má svůj vlastní zdroj záporného mřížkového předpěti, protože následkem samočinné symetrizace v koncovém stupni není přesně definována velikost ani polarita případného ss napětí mezi katodami obou koncových elektronek. K ziskání předpěti se dobré hodí vyšší žhavící napětí PL36, 25 V, které po usměrnění diodami U_3 a U_4 dává právě požadovanou hodnotu. Ve třídě B1 je ve stavu bez signálu anodový proud koncových elektronek silně potlačen a při plném využití stoupá téměř čtyřnásobně. Ještě větší poměr je v proudu stíničních mřížek.

Elektronky PL36 mají jako koncový nf zesilovač třídy B příznivé vlastnosti a lze s nimi dosáhnout značných výkonů bez překročení povolené anodové ztráty. Na jiném místě uvádime jejich provozní hodnoty, převzaté z továrního katalogu Philips. Tesla vyrábí přesné ekvivalenty jak podle shodných katalogových údajů, tak i skutečných elektrických vlastností. Proto pro ně platí i uvedené provozní hodnoty, ač je v katalogu Tesla nenajdeme. Praktické zkoušky potvrdily, že naše elektronky PL36 jsou holandským nejméně rovnocenné.

V napájecí části je proti 10 W zesilovači rozdíl v přídavném zdroji $L_1 - U_5$,

který je zapojen v sérii se zdrojem $L_4 - U_3$, aby se v horní polovině zesilovače dosáhlo dostatečně vysokého napájecího napětí pro invertor. Jinak není v zapojení žádný rozdíl.

Střívý transformátor navineme na běžné skládané jádro EI40 × 40 mm, průřez sloupku 16 cm², skutečný průřez železa asi 15 cm². Na těleško navineme vinutí v tomto pořadí:

L_3	690 z.	0,335 CuPL	220 V	
L_4	700 z.	0,335 CuPL	220 V	
L_7	377 z.	0,1 CuPL	120 V	
L_6	78 z.	0,425 CuPL	25 V	
L_5	78 z.	0,425 CuPL	25 V	
L_2	30 z.	0,425 CuPL	9,5 V	sekundár
L_1	650 z.	0,6 CuPL	220 V	primár

Každou vrstvu proložit trasopapírem, mezi vinutími dvojitou izolaci. Mezi primář a sekundář (L_1 proti ostatním) čtyřnásobnou izolaci. Pokud chceme použít elektronky ECF82 se žhavením 6,3 V, bude mít L_2 20 z. 0,475 CuPL. Chceme-li odtud napájet přídavný předzesilovač, vinutí příslušné zesílíme. Transformátor má sycení 10 000 G, ztráty 6 %, 2,96 z./1 V na primáru, 3,14 z./1 V na sekundáru. Začátky a konce vinutí využijeme na pájecí pecky zanýtované v čelech, obdobně jako u transformátoru pro zesilovač podle AR 1/60. U vinutí L_3 a L_4 dodržte začátky takto: u L_3 na

Elektronky PL36 jako dvojčinný zesilovač třídy B v obvyklém zapojení se souměrným výstupním transformátorem Anodové napětí U_a 300 V Napětí stíniční mřížky U_{g2} 150 V Předpětí řidící mřížky U_{g1} — 29 V Zatěžovací odpor mezi

anodami R_{aa} 3,5 kΩ Budicí signál $U_{g1\ eff}$ 0 20 V

Anodový proud I_a 2 × 18 2 × 100 mA

Proud stíniční mřížky I_{g2} 2 × 0,5 2 × 19 mA

Výstupní výkon P_{max} — 44,5 W Zkreslení k — 7,2 %

R_1 TR 102 2k2, R_2 TR 102 2k2, R_3 TR 101 470, R_4 TR 101 470, R_5 TR 101 100, R_6 TR 101 100, R_7 TR 101 33k, R_8 TR 101 33k, R_9 TR 101 M22, R_{10} TR 101 M22, R_{11} TR 101 2k2, R_{12} TR 101 2k2, R_{13} TR 103 33k, R_{14} TR 103 33k, R_{15} TR 103 15k, R_{16} TR 102 4M7, R_{17} TR 101 330, R_{18} TR 101 5k6, R_{19} TR 102 2M2, R_{20} TR 102 82k, R_{21} TR 101 M22, R_{22} TR 101 2k2, R_p TR 101 68k, C_1 , C_2 TC 521 50+50M, C_3 , C_4 TC 521 50+50M, C_5 , C_6 TC 520 50+50M, C_7 , C_8 TC 532 50M, C_9 TC 532 50M, C_{10} TC 521 50M, C_{11} TC 521 50M, C_{12} TC 162 M22, C_{13} TC 162 M22, C_{14} TC 161 M47

U_1 2 × 6NP70 nebo 3 × 4NP70

U_2 2 × 6NP70 nebo 3 × 4NP70

U_3 3NP70

U_4 3NP70

U_5 2 × 4NP70 E_3 PL36

E_1 PCF82

E_2 PL36

P_1 0,8 A/250 V

P_2 0,8 A/250 V

P_3 0,8 A/250 V

P_4 0,8 A/250 V

P_5 0,8 A/250 V

P_6 0,8 A/250 V

P_7 0,8 A/250 V

P_8 0,8 A/250 V

P_9 0,8 A/250 V

P_{10} 0,8 A/250 V

P_{11} 0,8 A/250 V

P_{12} 0,8 A/250 V

P_{13} 0,8 A/250 V

P_{14} 0,8 A/250 V

P_{15} 0,8 A/250 V

P_{16} 0,8 A/250 V

P_{17} 0,8 A/250 V

P_{18} 0,8 A/250 V

P_{19} 0,8 A/250 V

P_{20} 0,8 A/250 V

P_{21} 0,8 A/250 V

P_{22} 0,8 A/250 V

P_{23} 0,8 A/250 V

P_{24} 0,8 A/250 V

P_{25} 0,8 A/250 V

P_{26} 0,8 A/250 V

P_{27} 0,8 A/250 V

P_{28} 0,8 A/250 V

P_{29} 0,8 A/250 V

P_{30} 0,8 A/250 V

P_{31} 0,8 A/250 V

P_{32} 0,8 A/250 V

P_{33} 0,8 A/250 V

P_{34} 0,8 A/250 V

P_{35} 0,8 A/250 V

P_{36} 0,8 A/250 V

P_{37} 0,8 A/250 V

P_{38} 0,8 A/250 V

P_{39} 0,8 A/250 V

P_{40} 0,8 A/250 V

P_{41} 0,8 A/250 V

P_{42} 0,8 A/250 V

P_{43} 0,8 A/250 V

P_{44} 0,8 A/250 V

P_{45} 0,8 A/250 V

P_{46} 0,8 A/250 V

P_{47} 0,8 A/250 V

P_{48} 0,8 A/250 V

P_{49} 0,8 A/250 V

P_{50} 0,8 A/250 V

P_{51} 0,8 A/250 V

P_{52} 0,8 A/250 V

P_{53} 0,8 A/250 V

P_{54} 0,8 A/250 V

P_{55} 0,8 A/250 V

P_{56} 0,8 A/250 V

P_{57} 0,8 A/250 V

P_{58} 0,8 A/250 V

P_{59} 0,8 A/250 V

P_{60} 0,8 A/250 V

P_{61} 0,8 A/250 V

P_{62} 0,8 A/250 V

P_{63} 0,8 A/250 V

P_{64} 0,8 A/250 V

P_{65} 0,8 A/250 V

P_{66} 0,8 A/250 V

P_{67} 0,8 A/250 V

P_{68} 0,8 A/250 V

P_{69} 0,8 A/250 V

P_{70} 0,8 A/250 V

P_{71} 0,8 A/250 V

P_{72} 0,8 A/250 V

P_{73} 0,8 A/250 V

P_{74} 0,8 A/250 V

P_{75} 0,8 A/250 V

P_{76} 0,8 A/250 V

P_{77} 0,8 A/250 V

P_{78} 0,8 A/250 V

P_{79} 0,8 A/250 V

P_{80} 0,8 A/250 V

P_{81} 0,8 A/250 V

P_{82} 0,8 A/250 V

P_{83} 0,8 A/250 V

P_{84} 0,8 A/250 V

P_{85} 0,8 A/250 V

P_{86} 0,8 A/250 V

P_{87} 0,8 A/250 V

P_{88} 0,8 A/250 V

P_{89} 0,8 A/250 V

P_{90} 0,8 A/250 V

P_{91} 0,8 A/250 V

P_{92} 0,8 A/250 V

P_{93} 0,8 A/250 V

P_{94} 0,8 A/250 V

P_{95} 0,8 A/250 V

P_{96} 0,8 A/250 V

P_{97} 0,8 A/250 V

P_{98} 0,8 A/250 V

P_{99} 0,8 A/250 V

P_{100} 0,8 A/250 V

P_{101} 0,8 A/250 V

P_{102} 0,8 A/250 V

P_{103} 0,8 A/250 V

P_{104} 0,8 A/250 V

P_{105} 0,8 A/250 V

P_{106} 0,8 A/250 V

P_{107} 0,8 A/250 V

P_{108} 0,8 A/250 V

P_{109} 0,8 A/250 V

P_{110} 0,8 A/250 V

P_{111} 0,8 A/250 V

P_{112} 0,8 A/250 V

P_{113} 0,8 A/250 V

P_{114} 0,8 A/250 V

P_{115} 0,8 A/250 V

P_{116} 0,8 A/250 V

P_{117} 0,8 A/250 V

P_{118} 0,8 A/250 V

L_3 , u L_4 na U_2 . Jde o jednocestné zdroje se ss magnetizačním účinkem na jádro, který se při naznačeném půlování vinutí vzájemně zruší. Jinak se transformátor silně zahřívá.

Stavba a uvedení do chodu

Zesilovač můžeme postavit na jakoukoliv kovovou či izolační kostru. Součástky rozložíme přibližně podle jejich umístění ve schématu, takže nám vyjdou krátké spoje. Elektrolyty co nejvíce vzdálíme od koncových elektronek. Stíněný drát zásadně nepoužíváme. Součásti podle elektrické rozpisky můžeme nahradit jinými typy stejných elektrických hodnot, přičemž na velikosti prakticky nezáleží. Práci pečlivě kontrolujeme a teprve při úplné jistotě správného zapojení připojíme sít. Zesilovač je zatím bez elektronek. Voltmetrem zkонтrolujeme střídavá i stejnosměrná napětí na transformátoru a na zdrojích. Pak zasuneme elektronky a znova měříme. Hodnoty napětí ve schématu se mohou lišit od skutečnosti asi o 10 %, větší úchytky jsou podezřelé a obvykle značí nějakou závadu. Pak zesilovač vybudíme z nf generátoru a vyzkoušme jeho zisk. Výstup zatížíme odporem 330 Ω a vybudíme na 100 V výstupního napětí. Výkonu 30 W při zkreslení asi 1 % lze dosáhnout v každém případě, odpovídá-li přístroj popisu. Citlivost zesilovače nastavíme na jinou hodnotu změnou odporu R_{20} ve zpětné vazbě. Je-li k dispozici větší budicí signál, odpor R_{20} zmenšíme. Zvětšením odporu naopak zvýšíme citlivost. Nikdy však nezměnujeme vazbu příliš, zhoršili bychom podstatně vlastnosti.

Stačí-li nám menší dosažitelný výkon do 20 W, můžeme v koncovém stupni použít elektronku EL nebo PL81, pro které musíme zmenšit žhavicí napětí na 21,5 V a anodové napětí na 200 až 210 V max. Jinak se v zesilovači nic nezmění.

K použití zesilovače

Pokud je budicí signál okolo 0,5 V, je nezbytný vhodný předzesilovač. Hodí se oba nedávno popsané typy, elektronkový v AR 8 až 10/60 a tranzistorový v minulém čísle 2/61. Oba můžeme z výkonového zesilovače také napájet, a to vždy z dolního zdroje $L_3 - U_1$.

V provozu můžeme zesilovač budit trvale sinusovým signálem až do výkonu 24 W, zatímco při buzení signálem s. proměnnou úrovni, např. hudbou a řečí, můžeme dosáhnout výkonu i přes 33 W. Pro vysílání výkony můžeme zdvojit koncové elektronky. Prostor zesilovače je třeba dobré větrat, aby se součástky a zvláště elektrolyty nepřehřívaly sálavým teplem elektronek. Technické vlastnosti zesilovače jsou přiznivé a lze jím řešit většinu úkolů v elektroakustice. Úkolem dnešního popisu je usnadnit další experimenty, případně podnítit další vývoj podobných ekonomických zesilovačů.

Plošné spoje

Všechny zájemce o plošné spoje potěší, že lidové výrobniční družstvo invalidů SLUŽBA v Žilině neslibovalo naplano. Od prvního dopisu redakci AR, jímž pracovníci družstva nabídli pomoc při výrobě plošných spojů pro amatéry, neuplynulo ještě ani čtvrt roku. A už šest týdnů jsou v prodejně Radioamatér

pro všechny zájemce destičky na zesilovače právě ze Žiliny. Neobvyklé pochopení a hlavně rychlosť, s jakou soudruzi z družstva Služba opatřili materiál a výrobní zařízení, mohou sloužit jako vzor těm, kteří mají na všechno dost času. V Žilině nadále chtějí vyrábět plošné spoje podle návodů v AR pro čtenáře a radiokluby Svařarmu a začnou vyřizovat také zakázky jednotlivých zájemců o speciální destičky podle vlastního návrhu. Dopisem z 20. 1. 61 nabízejí tuto službu každému, kdo k objednávce připojí bezvadný diapozitiv spojového obrazce (tj. budoucí vodivé spoje naznačeny neprůsvitně černě na průhledném podkladě) ve skutečné velikosti 1:1. Předloha na bílém neprůhledném

papíře vyžaduje vyrobit diapozitiv fotografickou cestou, takže se zakázka zdrží. Při výrobě z dodaného diapozititu je cena hotových destiček asi 25,- Kčs při ploše 100 cm, a 37,- Kčs při 300 cm². Destičky jsou z československého cuprexcartu a spojový obrazec je chráněn pryskyřníkem lakem, který usnadňuje pájení. Zájemci si jen destičky oříznou a vyvrtají.

Družstvo Služba v Žilině také vyřídí zakázky jiných družstev a podniků na malé počty destiček, kterými se velcí čs. výrobci z ekonomických i provozních důvodů nemohou zabývat. Tak se plošné spoje v Československu stávají konečně přístupné každému, kdo chce využít jejich nesporných předností.

VÝVOJ A PERSPEKTIVY TELEVIZE V ČSSR

Výstavba televize je důležitá nejen pro další růst životní a kulturní úrovně pracujících, ale je též důkazem toho, jak se strana a vláda starají o rozkvět naší kultury a jak přihlížejí k požadavkům našeho lidu. Snad jen málo lidí si dnes vzpomene na usnesení strany a vlády ze dne 30. července 1952 o hlavních úkolech hospodářské politiky, kde mimojiné byl vytyčen úkol napomáhat rozvoji televize v našem státě. O mnoho lépe si však pamatujeme datum zahájení prvního pokusného vysílání, den 1. května 1953, kdy jsme se zařadili mezi nejpočetnější státy v Evropě a učinili velký skok kupředu v dosažení západních států v oboru těžké radiotechniky.

Na tomto úspěchu se podíleli a podílejí pracující n. p. Tesla, závod Julia Fučíka v Praze-Hloubětíně, kteří nejen naplňují program stanovený vládou v rozvoji výstavby televizních vysílačů, ale jak ukazují jejich výsledky, v mnoha případech stanovené termíny podstatně zkracují. Kromě jiných úspěchů byl závod v roce 1958 vyznamenán Velkou cenou na Světové výstavě v Bruselu a je několikanásobným držitelem Rudého praporu ministerstva a titulu „vzorný exportní závod“.

Letos tomu je 40 let, co byl hloubětínský závod založen. Těžké radiotechnice se věnuje teprve krátkou dobu. V roce 1936 byl z dovezených součástí a podle cizí dokumentace postaven jeden rozhlasový vysílač o výkonu 30 kW. V roce 1948 však bylo vytvořeno 6 typů vysílačů vlastní konstrukce a vyrobeno zařízení o celkovém instalovaném výkonu 400 kW. Dnes vyrábí závod přes 30 typů vysílačů pro rozhlas a televizi v roční hodnotě instalovaného výkonu kolem 1500 kW.

Vezměme si jenom příklad z výroby televizních vysílačů. Za 6 let od zahájení zkušebního vysílání, tedy koncem roku 1959, byly v provozu výkonné vysílače Praha, Ostrava, Bratislava, Střední Morava, Jižní Čechy a Východní Čechy, tedy 6 vysílačů vesměs o výkonu 10 kW pro obraz a 4 kW pro zvuk, pracujících v I. a III. TV pásmu. V roce 1960 byly uvedeny do pravidelného provozu další tři vysílače, pracující ve III. TV pásmu, a to Západní Čechy, Severní Čechy a Střední Slovensko. Při výstavbě těchto vysílačů se podařilo pracovníkům hloubětínské Tesly podstatně zkrátit plánované termíny uvedení do chodu i přes značné obtíže, zaviněné zpožděnou výstavbou budov a vysílačích sto-

žárů. Na základě těchto úspěšných výsledků byl sestavován i plán výstavby televizní sítě ve třetí pětiletce. V roce 1961 bude nejdříve uveden do provozu vysílač Východní Slovensko ve III. TV pásmu a koncem roku bude nahrazen dosavadní vysílač Praha novým moderním vysílačem o výkonu 30 kW pro obraz a 10 kW pro zvuk. Tento vysílač bude jedním z nejmodernějších i nejvýkonnějších v Evropě, neboť předpokládaný efektivní vyzářený výkon dosahne hodnoty asi 300 kW při zisku anténního systému 10 dB. V roce 1963 budou uvedeny do provozu další vysílače o srovnatelném výkonu obrazu 5 kW a 1,5 kW zvukového doprovodu (Liberec, Jihlava) podle sovětské dokumentace. Na základě vlastního vývoje budou v roce 1963 dodávány vykryvací opakovače o výkonu 100 W s plně automatizovaným provozem na místa, kde vlivem hornatosti terénu bude TV signál základního vysílače nedostačující. Kromě toho bude značně zlepšen příjem televize v místech se slabým signálem výstavbou asi 300 televizních převáděčů o výkonu 0,5 až 5 W.

U televizních vysílačů budou významné práce zaměřeny na přenos černobílého a barevného obrazu ve IV. a V. TV pásmu, tj. v pásmu 450 až 900 MHz. Podkladem pro realizaci vysílačů v těchto pásmech budou základní práce s ověřením vysokofrekvenčních obvodů a nových elektronek. Realizována bude opět celá řada vysílačů o výkonu 200 W, 1 kW a 5 kW, které umožní v letech 1964 až 1965 přenos druhého TV programu a barevného obrazu na těchto vyšších pásmech. Ve třetí pětiletce je dále počítáno se značným rozvojem techniky směrových spojů nejen pro potřebu televizní sítě a VKV rozhlasu, ale i pro jistění státně důležitých tras rozvodu energie aropy.

S těmito úkoly těsně souvisí i další úkoly ve výzkumu anténních systémů a na úseku měřicí techniky. Studiová a přenosová zařízení pro televizi budou řešena novou koncepcí a hlavní zaměření bude na vybavení nového TV střediska Praha. Uvedené úkoly technického rozvoje do roku 1965 řeší v podstatě nejen zvýšení technické úrovně našich výrobků na světovou úroveň v oboru televize, ale kladou na pracovníky n. p. Tesla Hloubětín i velkou zodpovědnost. Dosavadní úspěchy i prověrka plánu na třetí pětiletku však opravňují přesvědčení, že všechny tyto úkoly budou v čas splněny.

Inž. K. Machovc

SVĚTLOCITLIVÉ VRSTVY PRO FOTO- MECHANICKOU PŘÍPRAVU PLOŠNÝCH SPOJŮ

Inž. Z. Bukač, Adamovské strojírny, n. p.

Fotomechanická příprava plošných spojů má mnoho výhod, a proto je stále více v popředí zájmů výrobců plošných spojů. Rovněž pro radioamatéry je tato cesta schůdnější než způsob sítotiskový. Bude prospěšné, když si popíšeme způsob přípravy a zhodnotíme materiály k tomu používané, a to hlavně z hlediska radioamatéra.

Nejběžnějším základním materiálem pro výrobu plošných spojů je podložka z umělé hmoty, na níž je napláštována velmi tenká fólie mědi. U nás se vyrábí pod názvem Cuprexit, kde umělou hmotou je epoxydový laminát, a pod názvem Cuprexcart, kde umělou hmotou je známý pertinax s upravenými vlastnostmi. Oba druhy podložek vyrábí n. p. Gumon, Bratislava. Oba se od sebe liší vzhledem, vahou a cenou. Cuprexit má větší specifickou váhu a po odleptání mědi je průsvitný. Jeho cena je asi trojnásobná ve srovnání s Cuprexcartem, který zatím není ve výrobě zcela zakotven.

Ve světlocitlivých materiálech, z nichž se vytvářejí světlocitlivé vrstvy, je mnohem větší výběr. Jsou to zejména látky, kterých se běžně používá v průmyslu polygrafickém k tiskovým účelům. Funkce většiny z nich je založena na schopnosti „tvrzení“ některých koloidů světlem za přítomnosti solí kyseliny chromové. Světlocitlivé systémy, založené na tomto principu, řadíme mezi klasický materiál. Moderní kopírovací materiál je založen na různých principech, jako je např. fotopolymerace, světelný rozklad diazolithu apod.

Mezi klasický světlocitlivý materiál patří např. koloidní roztok arabské gumy, polyvinylalkoholu, šelaku apod., sensibilované dvojchromanem draselíným. Z moderních kopírovacích materiálů můžeme jmenovat americký Photo-Kodak - Resist nebo československý Diazolith-Resist.

Všimněme si nyní, jak se jednotlivé druhy zpracovávají, jak jsou přístupné a jaké mají výhody a nevýhody.

Z klasických materiálů uvedeme jako příklad československý výrobek Grafolit, což je koloidní roztok arabské gumy ve vodě, k němuž je přidán dvojchroman draselíný a barvivo.

Tato emulze se nanese na podložku z Cuprexitu nebo Cuprexcartu tak, že se doprostřed desky nalije potřebné množství, které se nakláněním desky nechá postupně rozlit stejnomořně po celé ploše. Přebytečné množství se nechá odkapat. Emulze se ležením na vzduchu ve vodorovné poloze a v temnu nechá zaschnout a může se dosušit vysoušečem vlasů. Pak se vloží do fotografického rámečku, přiloží se filmový negativ emulzi na světlocitlivou vrstvu. Po uzavření rámečku pěrovými uzávěry se dostatečně osvětlí žárovkou Nitrasof nebo dražší rtuťovou výbojkou. Po expozici se na desce vytvoří tmavší obrazec světlem „utvrzených“ míst. Exponovaná deska se vyvolá přetíráním vatovým tamponem, namáčeným ve vývojce (offsetová vývojka, Grafotechna n. p.). Tím se odstraní neosvětlené části emulze až na kovovou měď, která se odlepá koncentrovaným roztokem chloridu železitého. Po vyleptání se zbylá emulze smyje kartáčem horkou vodou.

Nevýhodami tohoto postupu jsou:

1. Nutnost individuálního vrstvení, neboť politá a usušená vrstva není stabilní a nelze ji uskladňovat.
2. Vadí atmosférická vlhkost. Je nutno pracovat za stále stejných podmínek.
3. Při leptání musí být dodržována správná hustota leptadla, aby nedošlo k nařušení krytu.
4. Drahá vývojka a její velká spotřeba.

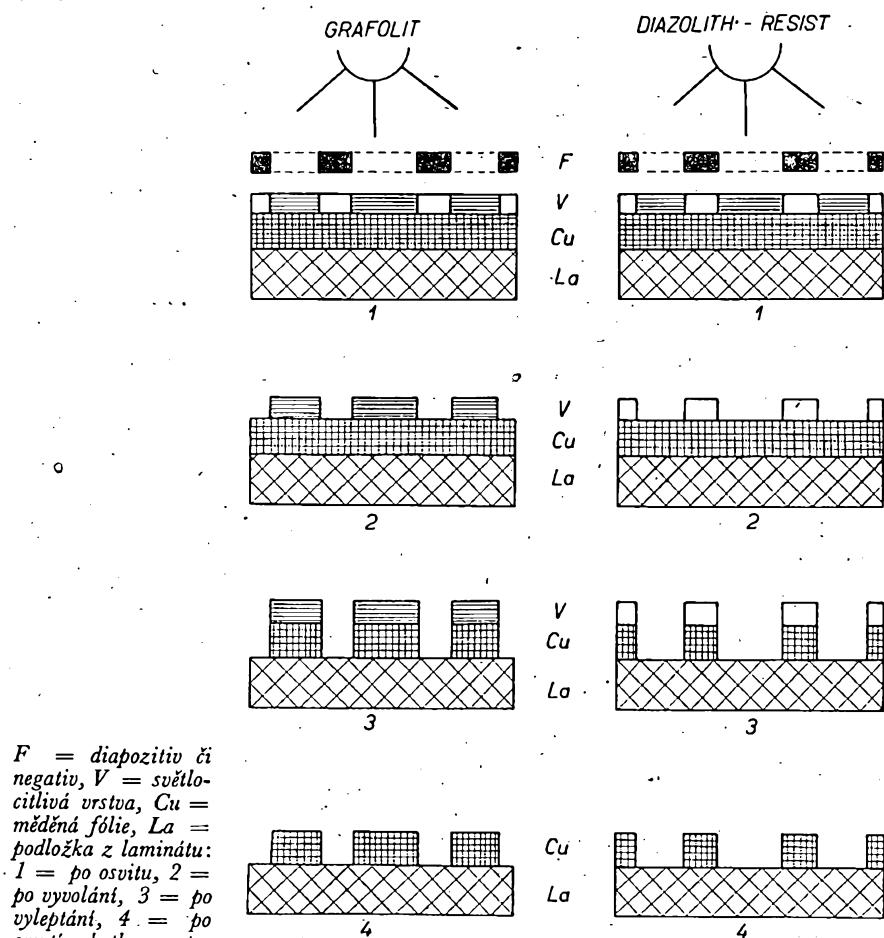
Z moderních kopírovacích materiálů je vhodná emulze Photo-Kodak-Resist. V podstatě jde o roztok umělé hmoty v organickém rozpouštědle, která se účinkem světla dále polymeruje a tím vytváří po vykopírování oblasti rozpustné a neropustné v organickém rozpouštědle..

Světlocitlivá vrstva se zhotoví na desce obdobným způsobem, jak bylo popsáno u arabské gumy. Po zaschnutí se exponuje pod negativem. Potom se vyvolá parami trilenu (u nás např. známý čisticí prostředek Čikuli). Lze to uskutečnit snadno tak, že se trilen vlije do širší misky (skleněné, něž z PVC) a expozovaná deska se přidrží vrstvou těsně nad hladinou, nebo se do něho přímo ponoří. Zbylý obrazec je poněkud nabotnály a nesmíme se ho dotýkat. Po

vyléptání se dobře oplácne vodou a lepat želazitým.

Z domácích výrobků tohoto druhu přichází k nám na trh výrobek n. p. Adamovské strojírny pod názvem Diazolith-Resist. Tento výrobek je již známá podložka z Cuprexitu nebo Cuprexcartu s napláštovou měděnou fólií, která je opatřena světlocitlivou emulzí ve formě laku, odolného vůči chemickým vlivům leptadla. Tato světlocitlivá vrstva patří do skupiny tzv. pozitivních vrstev, což jsou vrstvy, kde dochází působením světla k opačnému jevu než jak tomu je u popisovaných vrstev, připravených z Grafolitu, nebo z Photo-Kodak-Resist. Světlem se tu citlivá látka rozkládá na fotoproduct, rozpustný ve vývojce. Po vyvolání zůstává na desce část světlocitlivého laku v tvaru obrazce, shodného s filmovou předlohou (diapozitivem), který vytváří kryt pro měď, odolný vůči leptání.

Deska Diazolith-R se vloží do fotografického rámečku a osvětí pod pozitivní filmovou předlohou v kontaktu např. žárovkou Nitrasof nebo rtuťovou výbojkou. Po správném osvitu se vyvolá ve fotografické misce ve vývojce koupáním. Teplota vývojky nemá přesahovat 20°C. Po vyvolání se dobré oplácne proudící vodou. Ihned potom je možno takto vyvolanou desku leptat. Leptáme nejlépe ve fotografické misce, kam se vlije roztok a leptaná deska se opře šikmo o boční stěnu. Tamponem stále zvlhlcováným čerstvým leptadlem se přetírá deska tak dlouho, až se obnažená měď zcela odlepít. Pak se deska dokonale opere proudem vody a osuší. Na konečnou formu se upraví běžně známým způsobem.

*F = diapozitiv či negativ, V = světlocitlivá vrstva, Cu = měděná fólie, La = podložka z laminátu:
1 = po osvitě, 2 = po vyvolání, 3 = po vyleptání, 4 = po smytí zbytku vrstvy*

NOVÉ SMĚRY V ZAPOJENÍ TELEVIZNÍCH PŘIJÍMAČŮ

Arnošt Lavante

Mezi obvody, které zvyšují pohodlí při provozu televizoru, zaujmají přední místo úpravy, které zdokonalují synchronizaci. Tyto obvody jsou dnes výlučně přizpůsobeny vychylovací technice 110° . Obvody, o kterých bude dále řeč, jsou proto částí televizních přijímačů, vybavených obrazovkami 110° .

Nutno ještě připomnout, že s ohledem na veliký vychylovací úhel vyžaduje rádkový koncový stupeň značné budící napětí (koncové elektronky rádkového rozkladu s vychylováním 110° bývají obvykle buzeny pulsním napětím cca 140 – 160 V_{ss}). Proto se dnes v rádkové rozkladové části používá převážně jen tzv. sinus-oscilátorů.

U přijímačů vyšších cenových tříd se zvýšení pohodlí při provozu dosahuje obvody, které automaticky zajišťují trvalou synchronizaci. Tím odpadá zvláštní ovládací prvek pro nastavení kmitočtu. Je pravda, že regulátor rádkového kmitočtu se u moderního televizoru nastavuje jen zřídka. Není však vyloučeno náhodné přetočení ovládáního prvku. Rovněž bývá nutné často opravovat nastavení regulátoru rádkového kmitočtu při příjmu mezinárodních přenosů, kdy dochází zhusta (opakovánou retranslací signálu) k tvarovému narušení synchronizačních pulsů.

Při vypuštění regulátoru rádkového kmitočtu se musí dosavadní ručně ovládaný regulační prvek nahradit novými obvody. Přitom nové obvody musí zajišťovat optimální nastavení kmitočtu za všech provozních podmínek. Nestačí tedy problém řešit jen např. rozšířením oblasti zachycení a domnívat se, že tím je otázka trvalé synchronizace vyřešena. Podobný základ by měl totiž za následek velké snížení odolnosti synchronizace vůči šumu a vnějším rušivým vlivům.

Než budeme pokračovat v dalším výkladu, je nutné si objasnit význam některých nových pojmu, o kterých bude dále řeč.

a) Fázový diskriminátor: porovnává fázi synchronizačních impulzů s napěťovými pulsy ze zpětného běhu rádkového koncového stupně. V závislosti na vzájemné fázi obou napětí dodává fázový diskriminátor korekční napětí pro dodání kmitočtu rozkladového generátoru.

b) Kmitočtový diskriminátor: je obvod, který dodává korekční napětí pro hrubou regulaci kmitočtu rozkladového generátoru. U dosavadních přijímačů se toto napětí ovládalo ručně.

c) Oblast zachycení: Maximální kmitočtový rozdíl mezi synchronizačními pulsy z vysílače a kmitočtem rozkladu přijímače, při kterém nezásynchroznováný rádkový rozklad je synchronizačními pulsy ještě právě zachycován.

d) Oblast držení: Maximální kmitočtový rozdíl mezi synchronizačními pulsy z vysílače a kmitočtem rozkladu přijímače, při kterém zasynchronizovaný rádkový rozklad se podaří právě ještě udrtit v zasynchronizovaném stavu. Oblast držení bývá obvykle 3–5krát tak široká jako oblast zachycení.

e) Oblast strhávání: Maximální kmitočtový rozdíl mezi synchronizačními pulsy z vysílače a kmitočtem rozkladu přijímače, při kterém se pomocí přímé synchronizace roz-

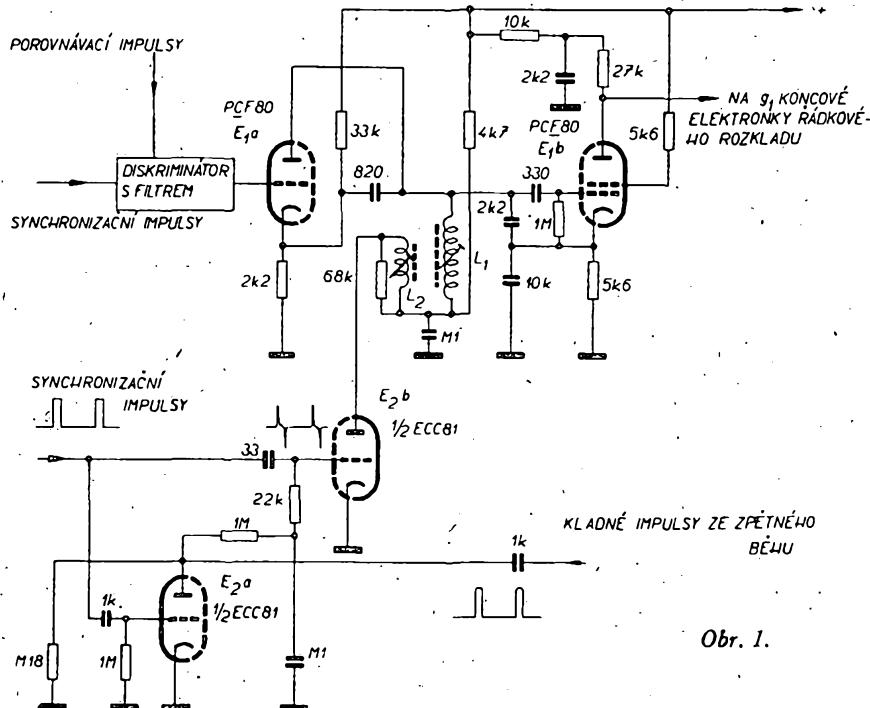
kladového generátoru podaří ještě zajistit a udržet synchronizaci rozkladu.

K zajištění trvalé synchronizace rádkového rozkladu se u některých přijímačů používá zapojení, při kterém se budící oscilátor doplňuje obvodem, který vytváří dodatečnou oblast strhávání. Tuto oblast strhávání doplňuje fázová

chycení se natolik zvětší, že ruční regulační prvek může odpadnout.

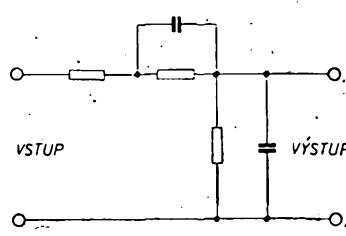
Zapojení obvodu je uvedeno na obr. 1. Sinusový oscilátor (elektronka E_{1b}) je zapojena jako třibodový oscilátor s kapacitním děličem. Kmitočet tohoto oscilátoru je řízen řídící elektronkou E_{1a} , která je ovládána napětím z diskriminátoru, přiváděným přes příslušný RC -filtr.

Elektronka oscilátoru E_{1b} současně tvaruje budící pulsy a dodává přímo

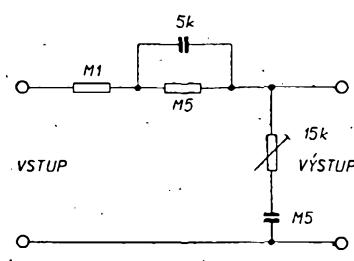

Obj. 1.

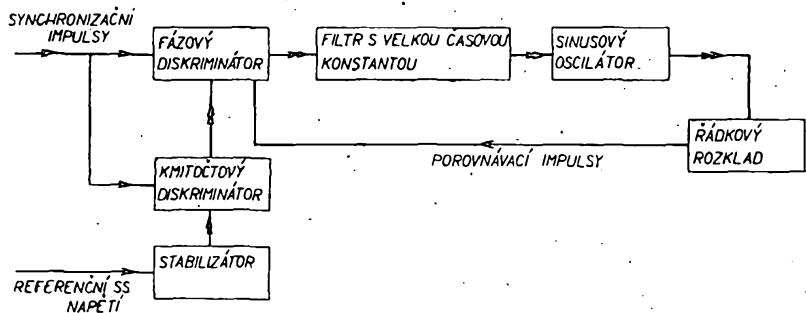
synchronizace v rozsahu kmitočtů, kdy zasynchronizovaný stav lze ještě udržet, ale kdy se nepodaří zachycení synchronizace z nezasynchronovaného stavu (okraje oblasti držení!). Celý obvod pak pracuje neustále v oblasti zachycení. Když vypadne synchronizace a fázový srovnávací obvod ji nestačí již obnovit, nasadí činnost doplňkového obvodu, který pomocí přímé synchronizace způsobí stržení kmitočtu rádkového oscilátoru. Tato přímá synchronizace se samozřejmě vypíná v okamžiku, kdy fázová synchronizace se opět zachytí. Přímá synchronizace nepůsobí tedy nikdy v zasynchronizovaném stavu. U prvého popsaného zapojení byly hodnoty součástek obvodu voleny tak, aby oblast držení přímé synchronizace byla přibližně stejně veliká jako oblast držení fázového srovnávacího obvodu. Při tom zůstává původní oblast zachycení fázového srovnávacího obvodu nedotčena. Proto se rovněž nemění a hlavně nezvyšuje citlivost rozkladových částí na rušení a šum. přestože účinná oblast za-

Obr. 2.

Obr. 3.

Obr. 4.

kličované regulaci zisku v části televizoru.

Záporné napětí z anody se po filtrování přivádí na mřížku závěrné elektronky E_{2b} , která se tímto napětím uzavírá. Tím je pro derivované synchronizační pulsy, které se na mřížku této elektronky rovněž přivádějí, cesta uzavřena a fázový diskriminátor pracuje obvyklým způsobem.

Jakmile vypadne synchronizace, přestanou být synchronizační pulsy a pulsy ve zpětném běhu ve fázi. V důsledku toho neteče žádný anodový proud a záporné napětí na anodě elektronky E_{2b} zmizí. V důsledku toho mizí i záporné předpětí pro závěrnou elektronku E_{2b} . Elektronka se otevírá a na její anodě se objevují derivované synchronizační pulsy. Tyto synchronizační pulsy ovládají přes vazební cívku L_2 kmitočet oscilátoru E_{1b} . Oscilátor je přímo synchronizován strháván do souběhu. Jakmile nastane souběh (zasynchronizovaný stav), jsou impulzy na koincidenční elektronce opět ve fázi. Tím se závěrná elektronka opět uzavírá a přímá synchronizace se tím vypne.

Dokonalejším obvodem pro automatické řízení kmitočtu rádkového rozkladu je zapojení užívané v přijímačích Siemens. U této druhé přijímače se hrubá nastavovací činnost provádí kmitočtovým diskriminátorem.

Přijímač je opatřen kličovaným oddělovačem synchronizačních pulsů, který účinně potlačuje rušení v synchronizační směsi. Tím se podaří zamezit přístup převážné většině rušení do rozkladových částí. Nezabrání se však změnám tvaru synchronizačních pulsů, které mají za následek i změny ve velikosti řidicího napětí z fázového diskriminátoru. Proto se užívají RC -filtry, zapojených mezi fázový srovnavací stupeň a stupeň řízení. Protože je pravděpodobné, že součet odchylek řidicího napětí působených rušením bude blízký nule, bude-li RC konstanta filtru dostatečně veliká, je snaha s ohledem na dosažení klidného obrazu užívat ve filtru velké hodnoty odporů a kondenzátorů. Při matematickém rozboru obvodu s fázovou synchronizací se dojde u jednoduchých RC -filtrů k rovnici kmitů již při použití poměrně malých časových konstant. Jinými slovy to znamená, že dochází již při poměrně malých časových konstantách a poměrně malém zesílení ve zpětnovazební věti k netlumeným kmitům řidicího obvodu. Tyto kmity znemožňují jakoukoliv synchronizaci. Proto se používají vesměs poměrně složitých filtrů, podobných zapojení na obr. 2.

U popisovaného zapojení je užito podobného filtru s tím rozdílem, že odpor $15\text{ k}\Omega$ je nastavitelný. Lze tak vždy nastavit maximální časovou konstantu, při které nedochází ještě ke kmitání řidicího obvodu, bez ohledu na tolerance jednot-

livých součástek. Tato úprava dovoluje současně dosáhnout maximálně možné odolnosti vůči rušení.

S časovou konstantou filtru a zesílením ve zpětnovazební věti těsně souvisí oblast zachycení rozkladové části. Při zvětšení časové konstanty a zmenšení zisku ve zpětnovazební věti se oblast zachycení zmenší. Při zvětšování časové konstanty filtru lze zmenšování oblasti zachycení do jisté míry vykompenzovat zvětšením zisku ve zpětnovazební věti. Nad určitou kritickou hodnotou dochází znovu ke kmitání řidicího obvodu, které se projevuje na obrazu periodickým prohybáním rámečku obrazu do stran.

Obvod pro automatické řízení kmitočtu rámečku pozůstává hlavně z kmitočtového diskriminátoru. Kmitočtový diskriminátor vytváří řidicí napětí, které závisí jen na kmitočtu synchronizačních pulsů. Řidicí napětí, které dodává, upravuje potom kmitočet rádkového budicího oscilátoru podle kmitočtu synchronizačních pulsů. Obvod pro fázové srovnávání dodává jen korekční napětí, odvozované ze vzájemného fázového vztahu. Výsledná oblast zachycení se pak skládá ze součtu oblasti zachycení fázového diskriminátoru a oblasti zachycení kmitočtového diskriminátoru. Protože zapojení kmitočtového diskriminátoru pracuje pouze v závislosti na kmitočtu synchronizačních pulsů (tedy bez zpětnovazební větve), bylo by teoreticky možné vytvořit jak časovou konstantu filtru, tak i oblast zachycení libovolně širokou. Na příklad nečiní zvláštní potíže uskutečnit podle této zásady zapojení, které by automaticky přepínalo rádkový rozklad přijímače z příjmu

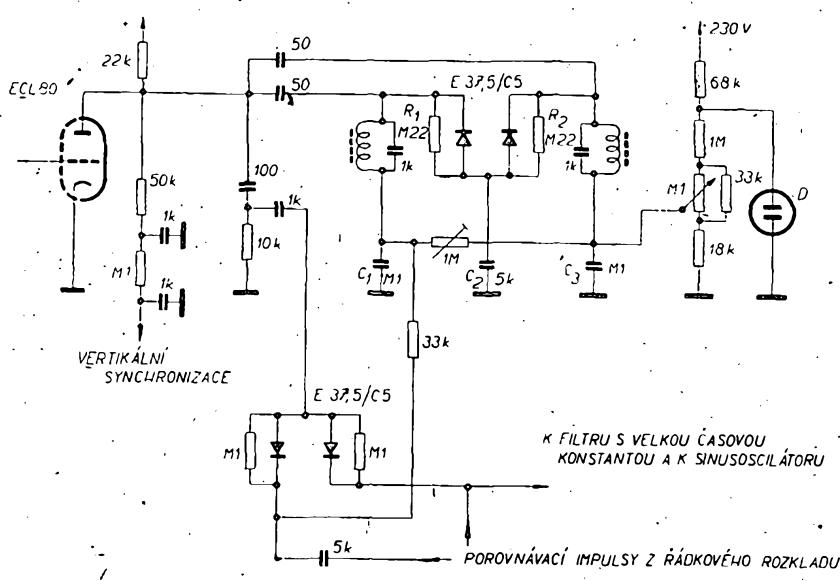
podle Gerberovy soustavy na příklad na příjem podle francouzské normy (tj. z 15 625 Hz na 20 475 Hz).

Blokové schéma automatického obvodu (v čizi literatuře často označovaného jako obvod A) je uvedeno na obr. 4. Z obrázku je patrné, jak vzniká výsledné řidicí napětí, které působí na rádkový oscilátor. Kompenzační napětí pro diskriminátor se odebírá ze stabilizátoru stejnosměrného napětí. Dosahuje se tak stálosti zapojení bez ohledu na kolísání síťového napětí. K ss napětí se přidává řidicí napětí z kmitočtového diskriminátoru. Součet obou napětí je kombinován s řidicím napětím z fázového diskriminátoru. Výsledné řidicí napětí je vedené přes filtr s velkou časovou konstantou na reaktanční elektronku sinusového oscilátoru.

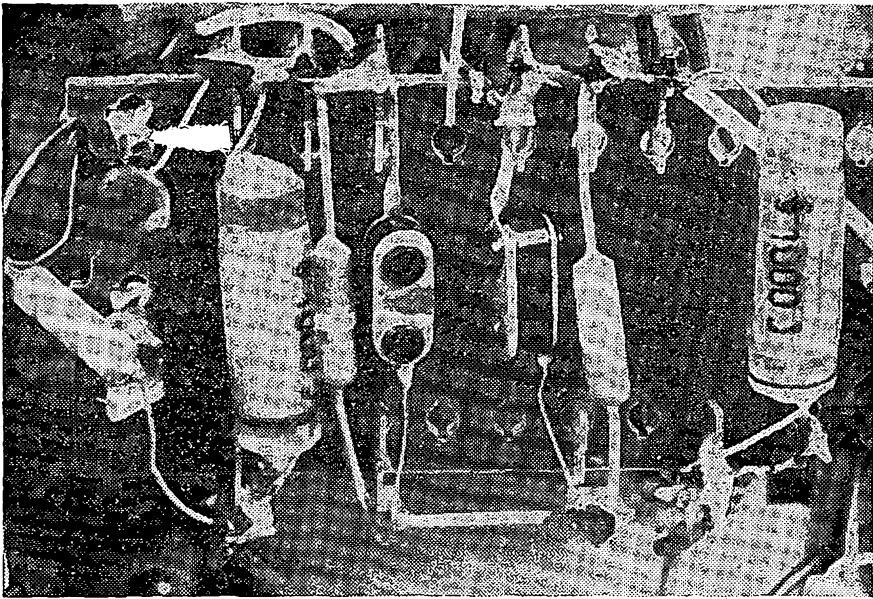
Zapojení celého obvodu je na obr. 5. Kmitočtový diskriminátor je kombinován s laděnými obvody, které jsou naladeny na třetí harmonickou rádkového kmitočtu. Jeden z obvodů je laděn nad požadovaný kmitočet a druhý pod. Oba laděné obvody jsou buzeny synchronizačními impulsy, které se přivádějí přes kondenzátory 50 pF . Malé selenové usměrňovače usměrňují napětí, které se vytvoří na laděných obvodech. Výsledné napětí odpovídá rozdílu obou dílčích napětí. Jsou-li synchronizační脉sy kmitočtové nižší, objevuje se kladné výrovnávací napětí, jsou-li vyšší, je korekční napětí záporné. Při správném kmitočtu je výrovnávací napětí nulové. Pomoci nastavitelného odporu $1M$ lze nastavit strmost křivky diskriminátoru a přizpůsobit ji tak požadavkům na činnost obvodu. Skutečné provedení kmitočtového diskriminátoru je patrné z obr. 6, kde jsou též částečně viditelné cívky laděných obvodů, přilepených zespodu na nosnou pertinaxovou destičku.

Casová konstanta kmitočtového diskriminátoru je vytvořena především z kondenzátorů C_1 , C_2 a C_3 , a odporem vzniklého paralelního zapojení odporu R_1 a R_2 a závěrných odporů diod. Uvedená časová konstanta se však ještě dále zvětšuje filtrem s velkou časovou konstantou.

Zatímco oblast zachycení fázové synchronizace zůstává jen tak veliká, jak to vyžadují ohledy na stálost synchronizace vůči rušení, musí kmitočtový diskriminátor vyrównávat všechny rozdíly v kmi-

Obr. 5.

točtu rozkladového generátoru. Není bez zajímavosti uvést šířku jednotlivých rozsahů v procentech odchylky od normou předepsaného rádkového kmitočtu (tj. 15 625 Hz). Oblast zachycení fázové synchronizace je cca $\pm 1,25\%$. Oblast zachycení kmitočtového diskriminátoru je cca $\pm 4,5\%$, takže výsledný rozsah oblasti zachycení se zvětšuje na $\pm 5,75\%$. Uvedené vztahy jsou názorně zachyceny na obr. 7.

Jakousi kombinaci obou předcházejících obvodů představuje zapojení pro automatickou regulaci kmitočtu rádkového kmitočtu, které používá firma Philips ve svých televizorech. Schématické znázornění obvodů je na obr. 8. Kmitočtový diskriminátor je zde obvod, značený *Diskriminátor II*. Tento diskriminátor dodává reaktanční elektronce sinusového oscilátoru korekční napětí, které nahrazuje činnost rukou ovládaného regulačního prvku. Derivační elektronka přitom napájí pulsní transformátor diskriminátoru II, který je zapojen v její katodě. Na mřížku této elektronky se přivádějí derivované pulsy ze zpětného běhu (kladné rádkové pulsy). Tyto pulsy se ještě jednou derívají na transformátoru, zapojeném v katodě. Odtud se pulsy vedou v příslušné fázi a polaritě k diodám.

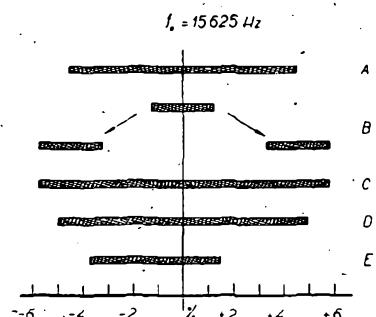
Zvětšení oblasti zachycení se dosahuje tím, že se pulsy z rádkového zpětného běhu po integraci přivádějí na obvod diskriminátoru. Po integraci se tyto pulsy objevují jako pilovité napětí. Fázový diskriminátor představuje zapojení, označené *Diskriminátor I*. Oba diskriminátory je možné si představit jako odděleně pracující obvody, z nichž každý má vlastní transformátor a jejichž regulační napětí je paralelně zapojeno. U uvedeného zapojení jsou totiž diskriminátory I. a II. sloučeny do jediného obvodu.

Činnost obvodu je možné si vyložit asi takto: pokud vysílač nominálně synchronizační kmitočet, pracuje přijímač normálně a udržuje synchronizaci pomocí fázového diskriminátoru (diskriminátor I). Při větších odchylkách pracují oba diskriminátory současně. Tím se rozšiřuje do značné míry celková oblast zachycení. V případě, že by odchylka kmitočtu vybočila mimo tento rozsah (cca $\pm 3,5\%$), dostává se synchronizační puls na mřížku elektronky kmitočtové synchronizace. Tato elektronka, která byla během normální čin-

nosti uzavřena koincidenční diodou, se otevírá. V důsledku toho mohou synchronizační pulsy ovlivnit přímou synchronizaci kmitočet sinusového oscilátoru. Přitom se synchronizační pulsy z elektronky kmitočtové synchronizace převádějí na laděný obvod sinus-oscilátoru induktivně.

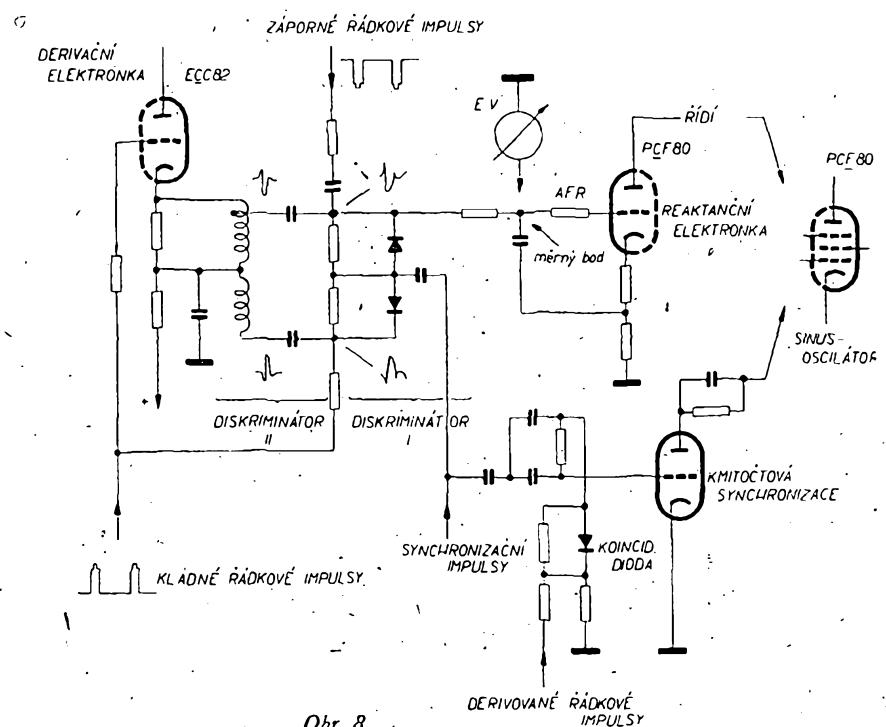
Koincidenční dioda je řízena derivovanými rádkovými pulsy ze zpětného běhu a kladnými rádkovými synchronizačními pulsy. V případě souhlasné fáze uzavírají obě napěti elektronku kmitočtové synchronizace. Vypadne-li synchronizace, může kladný synchronizační puls otevřít elektronku kmitočtové synchronizace, protože se objevuje v době, kdy nepůsobí záporné derivované pulsy ze zpětného běhu. Přímou synchronizaci, která nyní nastává, dosahuje se stavu okamžité synchronizace. V tom okamžiku uzavírá koincidenční dioda elektronku kmitočtové synchronizace. Tím se přeruší přímá synchronizace. Časová konstanta filtru je volena 0,5 vt, tedy poměrně veliká. Proto dochází k nabíti kondenzátoru teprve po delší době, a proto také dochází k několikerému přepnutí mezi přímou synchronizací a fázovou synchronizací a zpět. Uvedené zapojení je poměrně velmi složité, dovoluje však vyrovnávat rozdíly a odchylky od správného kmitočtu až asi do $\pm 6\%$. Největší až dosud naměřené odchylky od správného kmitočtu se pohybují v rámci asi $\pm 4\%$. Je tedy možné počítat s dostatečnou rezervou pro všechny v běžné praxi možné případy. Proto také může odpadnout obvyklý ruční ovládací prvek, čímž se nastavování obrazu podstatně zjednoduší, a to hlavně při mezinárodní výměně pořadů, případně při externích záběrech, když jsou často používány náhradní napájecí zdroje s nedostatečně stabilizovaným kmitočtem.

Obr. 6.

Obr. 7.

- A - oblast zachycení kmitočtové synchronizace
- B - oblast zachycení fázové synchronizace
- C - celková oblast zachycení
- D - celková oblast zachycení, zmenšená vlivem možných tolerancí
- E - potřebná oblast zachycení s ohledem na odchylky v TV vysílání

Obr. 8.

Listkovnice radioamatéra – Amatérské radio, Lublaňská 57, Praha 2

Značka země, platí pro DXCC	Světadíl	Název země	P75P	WAZ	Poznámky, různé diplomy	QSO dne
1	2	3	4	5	6	7
Z1	Oc	New Zealand	60	32	B	
ZL	Oc	Kermadec Islands	60	32	B	
ZM6	Oc	British Samoa	62	32	B	
ZM7	Oc	Tokelauas	62	31	B	
ZP	SA	Paraguay	14	11	S	
ZS1, 2, 4–6	Af	Union of South Africa	57	38	B O	
ZS2	Af	Marion & Prince Edward Island	57	39	B	
ZS3	Af	South West Africa	57	38	B O	
ZS7	Af	Swaziland	57	38	B	
ZS8	Af	Basutoland	57	38	B	
ZS9	Af	Bechuanaland	57	38	B O	
3A	Eu	Monaco	28	14	X	
3V8	Af	Tunisia	37	33		
3W8	As	Vietnam	49	26		
4S7	As	Ceylon	41	22	B	
4W1	As	Yemen	39	21		
4X4	As	Israel	39	20		
5A	Af	Libya	38	34	O	
6O1, 2	Af	Somali Republic	48	37	platí pro DXCC od 1. 7. 1960	
7G1	Af	Republic of Guinea	46	35		
9G1	Af	Ghana	46	35	platí pro DXXX od 5. 7. 1957	
9K2	As	Kuwait	39	21	B	
9M2	As	Malaya	54	28	B	
9N1	As	Nepal	42	22		
9Q, 0Q	Af	Rep. of the Congo	52	36	O	
9U5	Af	Ruanda Urundi	52	36		
	Af	Aldabra Islands	53	39		
	As	Cambodia	49	26		

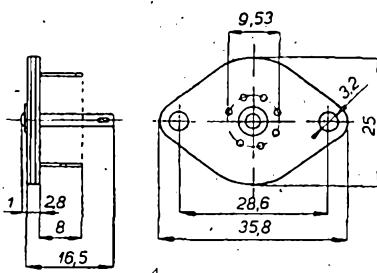
Abychom podali všem zájemcům informace o nových konstrukčních součástkách, budeme v časopise Amatérské radio otiskovat údaje o nově zavedených typech. Tyto informace umožní všem amatérům a konstruktérům rychlou orientaci. Bude to jistě výhodou pomoc širokému okruhu zájemců, neboť dosud se o tuto důležitou záležitost nikdo nestralil. Po linii národního hospodářství zajišťuje konstrukční součástkovou základnu národní podnik Tesla Liberec, který také v roce 1959 pořádal v Liberci první a v prosinci 1960 druhou celostátní konferenci o součástkách. Je samozřejmé, že dvě konference nevyřešily tak složitý problém, jako konstrukční součástková základna, ale přesto - základ k řešení tu je.

Dalším důležitým úkolem bude, jak zajistit, aby uveřejněné součástky byly

také na trhu. Zde by bylo možné zlepšit službu naší distribuce. Předpokládáme iniciativu některých prodejen, jež jsou vyhrazeny pro amatéry, že podle uveřejňovaných typů si zajistí nutný počet součástek u výrobního podniku. Výrobní závod po zralém uvážení v rámci svých hospodářských prostředků vytvoří menší pohotovostní sklad této normálí, aby byl schopen krát alespoň nejnaléhavější požadavky. Pokud jde o distribuci, je nutné, aby v součástkách se nebála udržovat rozumné základní stavy a tak plynule uspokojovala požadavky všech zákazníků.

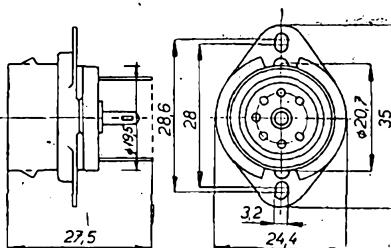
Jako první jsou připraveny objímky elektronické, sdělovací zásuvky a vidlice, a tlačítkové soupravy. V případě velkého zájmu je možné tuto akci ještě rozšířit, a proto své připomínky napište do redakce.

Inž. Jaroslav Myslivec,
n. p. Tesla Liberec

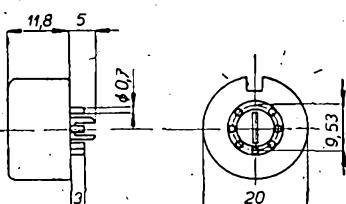
3PK 497 04

objímka S7/10 (heptal). Doteková pěra uložena mezi desky z tvrzeného papíru.

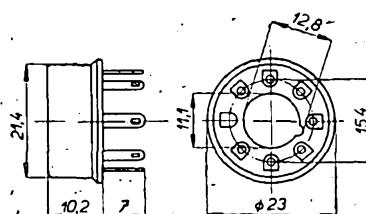
6AK 497 15

objímka S7/10 (heptal) s kovovou přírubou pro upevnění stínícího krytu. Ostatní provedení podle 6AK 497 13.

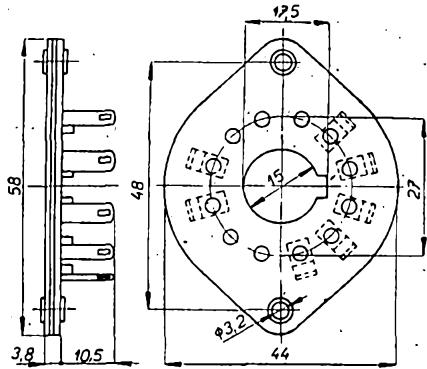
6AK 497 17

objímka S7/10 (heptal). S vývody upravenými pro pájení na desku plošných spojů. Ostatní provedení podle 6AK 497 10.

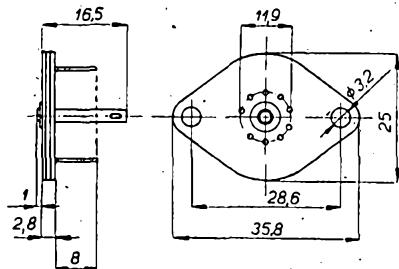
4PF 497 03

objímka S7/15. Pro patice televizních obrazovek s vychylzacím úhlem 110°.

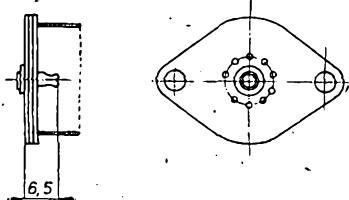
3PK 497 05

objímka K12/27 (duodekal). Pro patice televizních obrazovek. Doteková pera jsou uložena mezi desky z tvrzeného papíru.

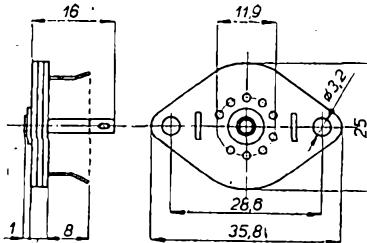
3PK 497 03

objímka S9/12 (noval). Doteková pera uložena mezi desky z tvrzeného papíru.

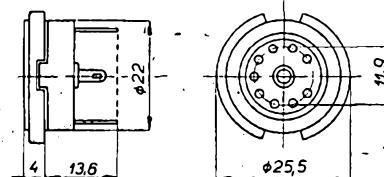
3PK 497 07

objímka S9/12 (noval) s krátkým spojovacím nýtem. Ostatní provedení podle 3PK 497 03.

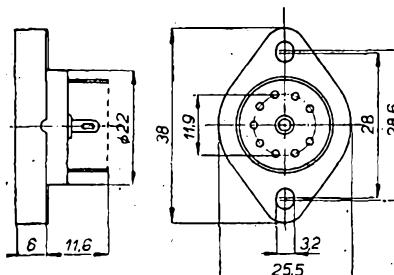
6AK 497 09

objímka S9/12 (noval). Doteky jsou vyrobeny z profilovaného bronzového drátu a uložena mezi desky z tvrzeného papíru. Objímka má zvlášť malou kapacitu a indukčnost.

AK 497 11

objímka S9/12 (noval). Bez příruby. Pera uložena mezi tělesa z nízkoztrátového stealitu.

4PK 497 00

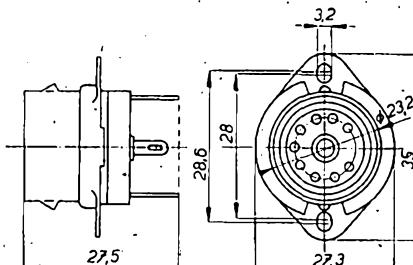
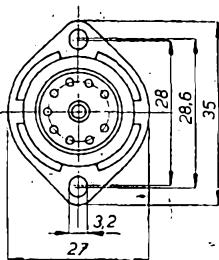
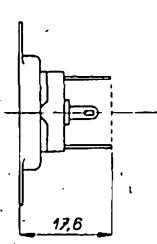
objímka S9/12 (noval) s přírubou. Doteková pera uložena mezi tělesa z nízkoztrátového stealitu.

Lístkovnice radioamatéra – Amatérské radio, Lublaňská 57, Praha 2

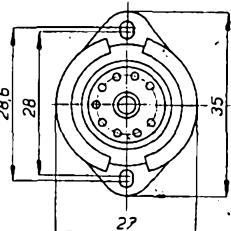
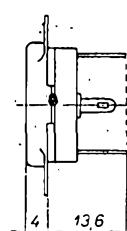
Značka země, platí pro DXCC	Světa-díl.	Název země	P75P	WAZ	Poznámky, různé diplomy	QSO dne
1	2	3	4	5	6	7
			7		California, Nevada, Arizona, Utah, Idaho, část Montany západně od 110° z. d. North, South Dakota, Nebraska, Wyoming, Colorado, New Mexico, Texas, Oklahoma, Kansas, Louisiana, Arkansas, Missouri, Iowa, Minnesota, část Montany východně od 110° z. d. Wisconsin, Michigan, Illinois, Indiana, Tennessee, Mississippi, Alabama, Georgia, Florida, North a West Carolina, Virginia, West Virginia, Maryland, Delaware, Ohio, Pennsylvania, New Jersey, New York, Connecticut, Rhode I., Massachusetts, New Hampshire, Vermont, Maine	
XE, XF	NA	Mexico	10	6	\$	
XE4	NA	Revilla Gigedo	10	6	\$	
XW8	As	Laos	49	26		
XZ2	As	Burma	49	26		
YA	As	Afghanistan	40	21		
YI	As	Iraq	39	21		
YK	As	United Arab. States (Syria)	39	20		
YN, YN0	NA	Nicaragua	11	7	\$	
YO	Eu	Roumania	28	20	O x	
YS	NA	Salvador	11	7	\$	
YU	Eu	Yugoslavia	28	15	O x □ -> 3 růz. distr.	
YV	SA	Venezuela	12	9	\$	
YV0	SA	Aves Island	12	9	\$	
ZÁ	Eu	Albania	28	15	O x □	
ZB1	Eu	Malta	28	15	B x □	
ZB2	Eu	Gibraltar	37	14	B x	
ZC4	As	Cyprus	39	20	B	
ZC5	Oc	Brit. North Borneo	54	28	B	
ZC6	As	Palestine	39	20	B	
ZD1	Af	Sierra Leone	46	35	B	
ZD2	Af	Nigeria	46	35	B	
ZD3	Af	Gambia	46	35	B	
ZD4	Af	Gold Coast, Togoland	46	35	pro DXCC platí do 4. 3. 57	
ZD6	Af	Nyasaland	53	37	B	
ZD7	Af	St. Helena	66	36	B	
ZD8	Af	Ascension Isl.	66	36	B	
ZD9	Af	Tristan da Cunha & Gough Island	66	38	B	
ZE	Af	Southern Rhodesia	53	38	B	
ZK1	Oc	Cook Islands	63	32	B	
ZK1	Oc	Manihiki Islands	63	32	B	
ZK2	Oc	Niue	63	32	B	
ZL	Oc	Auckland & Campbell Isl.	60	32	B	
ZI	Oc	Chatham Islands	60	32	B	

Lístkovnice radioamatéra – Amatérské radio, Lublaňská 57, Praha 2

Značka země, platí pro DXCC	Světadíl	Název země	P75P	WAZ	Poznámky, různé diplomy	QSO dne
1	2	3	4	5	6	7
VK9	Oc	Territory of N. Guinea	51	28	B	
VK0	Oc	Heard Island	68	39	B	
VK0	Oc	Macquarie Island	60	30	B	
VP1	NA	British Honduras	11	7	B \$	
VP2	NA	Anguilla	11	8	B \$	
VP2	NA	Antigua, Barbuda	11	8	B \$	
VP2	NA	British Virgin Isl.	11	8	B \$	
VP2	NA	Dominica	11	8	B \$	
VP2	NA	Grenada & Dependenc.	11	8	B \$	
VP2	NA	Montserrat	11	8	B \$	
VP2	NA	St. Kitts, Nevis	11	8	B \$	
VP2	NA	St. Lucia	11	8	B \$	
VP2	NA	St. Vincent & Depend.	11	8	B \$	
VP3	SA	British Guiana	12	9	B \$	
VP4	SA	Trinidad & Tobago	12	9	B \$	
VP5	NA	Cayman Islands	11	8	B \$	
VP5	NA	Jamaica	11	8	B \$	
VP5	NA	Turks & Caicos Isl.	11	8	B \$	
VP6	NA	Barbados	11	8	B \$	
VP7	NA	Bahama Islands	11	8	B \$	
VP8	SA	Falkland Islands	16	13	B \$	
VP8,						
LU-Z	SA	South Georgia	73	13	B \$	
VP8,						
LU-Z	SA	South Orkney Islands	73	13	B \$	
VP8,						
LU-Z	SA	South Sandwich Isl.	73	13	B \$	
VP8,						
LU-Z,						
CE9	SA	South Shetland Isl.	73	13	B \$	
VP9	NA	Bermuda Islands	11	5	B \$	
VQ1	Af	Zanzibar	53	37	B	
VQ2	Af	Northern Rhodesia	53	36	B	
VQ3	Af	Tanganyika Territ.	53	37	B	
VQ4	Af	Kenya	48	37	B	
VQ5	Af	Uganda	48	37	B	
VQ6	Af	British Somaliland	48	37	B pro DXCC platí jen do 30. 6. 1960	
VQ8	Af	Cargados Cerajos	53	39	B	
VQ8	Af	Chagos Islands	53	39	B	
VQ8	Af	Mauritius	53	39	B	
VQ8	Af	Rodriguez Island	53	39	B	
VQ9	Af	Seychelles	53	39	B	
VR1	Oc	Brit. Phoenix Isl.	63	31	B	
VR1	Oc	Gilbert, Ellice & Ocean Islands	65	31	B	
VR2	Oc	Fiji Islands	56	32	B	
VR3	Oc	Fanning & Christmas I.	61	31	B	
VR4	Oc	Solomon Islands	51	28	B	
VR5	Oc	Tonga Islands	62	32	B	
VR6	Oc	Pitcairn Island	63	32	B	
VS1	As	Singapore	54	28	B	
VS4	Oc	Sarawak	54	28	B	
VS5	Oc	Brunei	54	28	B	
VS6	As	Hong Kong	44	24	B	
VS9	As	Aden & Socotra	39	21, 37	B	
VS9	As	Maldives Islands	41	22	B	
VS9	As	Sultanate of Oman	39	21	B	
VU	As	Andaman & Nikobar I.	49	26	B	
VU	As	India	41	22	B	
VU	As	Laccadive Islands	41	22	B	
W (K)	NA	United States of America		3, 4, 5	\$ Washington, Oregon,	

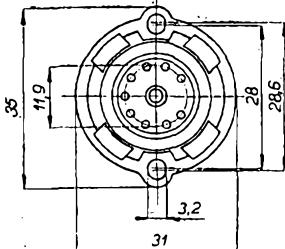
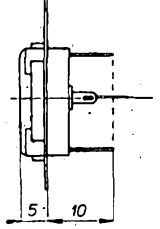
6AK 497 01

objímka S9/12 (noval) s kovovou přírubou. Určena k montáži pod základní desku. Ostatní provedení podle AK 497 11.

AK 497 12

objímka S9/12 (noval). S kovovou přírubou. Ostatní provedení podle AK 497 11.

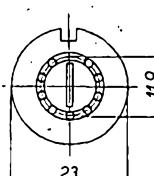
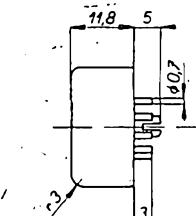
0.5

6AK 497 08

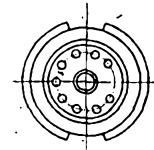
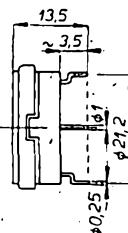
objímka S9/12 (noval). Dotyková pera stejná jako u objímky 6AK 497 09. Jsou uložena mezi těleska z nízkoztrátového stealitu. Objímka má zvlášť malou kapacitu a indukčnost.

6AK 497 13

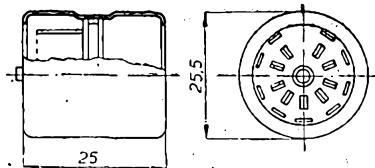
objímka S9/12 (noval). S kovovou přírubou pro upevnění stínícího krytu. Pera jsou z beryliového bronzu, stříbřena, po dohodě zlacena a jsou uložena mezi těleska z glazovaného nízkoztrátového stealitu.

6AK 497 10

objímka S9/12 (noval) s vývody upravenými pro pájení na desku plošných spojů do rastru $2,5 \times 2,5$ mm. Dotyková pera uložena v tělese z nízkoztrátové lisovací hmoty.

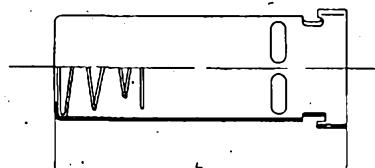
6AK 497 02

objímka S9/12 (noval) s vývody upravenými pro pájení na desku plošných spojů. Pájecí vývody usporádány v kruhu. Ostatní provedení podle AK 497 11.

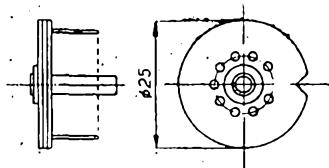
3PK 497 08

objímka S9/12 (noval). Vn objímka pro televizory. V kovovém plášti je objímka 3PK 497 09.

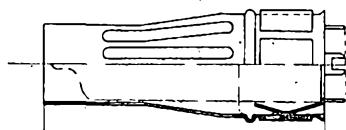
Stínící kryt je vyroben z Al slitiny a matně eloxován. Přísluší k objímkám 6AK 497 13 a 6AK 497 15.

L	S7/10 (hept.)	L	S9/12 (noval)
38	6AF 698 10	38	6AF 698 06
50	6AF 698 11	50	6AF 698 07
60	6AF 698 12	60	6AF 698 08
70	6AF 698 13	70	6AF 698 09

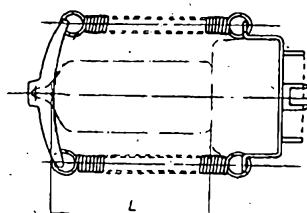
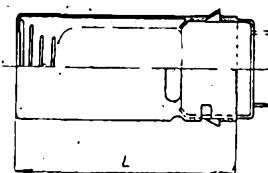
3PK 497 09

objímka S9/12 (noval). Bez příruby. Ostatní provedení podle 3PK 497 03.

Stínící kryt je vyroben z ocelového plechu a zinkován. Kontaktní pero z tvrdého Ms pásku a kadmiováno. Přísluší k objímkám 6AK 497 10 a 6AK 497 17.

L	S7/10 (hept.)	L	S9/12 (noval)
51	6AF 698 33	51	6AF 698 28
62	6AF 698 34	62	6AF 698 29
68	6AF 698 35	68	6AF 698 30
74	6AF 698 36	74	6AF 698 31
		85	6AF 698 32

Stínící kryt je vyroben z Al slitiny a matně černě eloxován. Držák krytu je z mosazného pásku a kadmiován. Přísluší k objímkám 6AK 497 10 a 6AK 497 17.

L	S7/10 (hept.)	L	S9/12 (noval)
51	6AF 698 37	51	6AF 698 23
62	6AF 698 38	62	6AF 698 24
68	6AF 698 39	68	6AF 698 25
74	6AF 698 40	74	6AF 698 26
		85	6AF 698 27

L	S7/10 (hept.)	L	S9/12 (noval)
		28	6AA 683 00
		38	6AA 683 01
		44	6AA 683 02
		50	6AA 683 03
		60	6AA 683 04

Listkovnice radioamatéra – Amatérské radio, Lublaňská 57, Praha 2

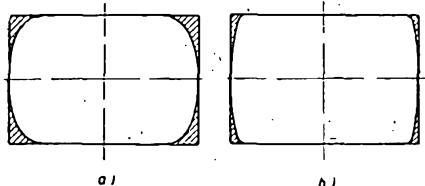
Značka země, platí pro DXCC	Světadíl	Název země	P75P	WAZ	Poznámky, různé diplomy	QSO dne			
			1	2	3	4	5	6	7
			22		80° a 60° s. š. a 90° a 110° v. d.				
			23		80° a 60° s. š. a 110° a 135° v. d.				
			24		80° a 60° s. š. a 135° a 155° v. d.				
			25		80° a 60° s. š. a 155° a 170° v. d.				
			26		80° a 60° s. š. a východně od 170° v. d.				
			30		jížně od 60° s. š. a západně od 75° v. d.				
			31		jížně od 60° s. š. a mezi 75° a 90° v. d.				
			32		jížně od 60° s. š. a mezi 90° a 110° v. d.				
			33		jížně od 60° s. š. a mezi 110° a 135° v. d.				
			34		východně od 135° v. d. včetně Sachalinu a Vladivostoku Kamčatka a Kurilly				
UB5	Eu	Ukraine	29	16	x				
UC2	Eu	White Russian S.S.R.	29	16	x				
UD6	As	Azerbaijan	29	21					
UF6	As	Georgia	29	21					
UG6	As	Armenia	29	21					
UH8	As	Turkmenistan	30	17					
UI8	As	Uzbekistan	30	17					
UJ8	As	Tajikistan	30	17					
UL7	As	Kazakhstan	30	17					
UM8	As	Kirgistan	31	17					
UNI	Eu	Karelo-Finnish Rep.	19	16	x plati pro DXCC do 1. 7. 1960, pak jako UA1-4, 6				
UO5	Eu	Moldavia	29	16	x				
UP2	Eu	Lithuania	29	15	○ x △ □				
UQ2	Eu	Latvia	29	15	○ x △ □				
UR2	Eu	Estonia	28	15	x △ □				
VE, VO	NA	Canada	2	1 až 5	B ſ jížně od 80° s. š. a západně do 110° z. d. jížně od 80° s. š. a 90° až 110° z. d. jížně od 80° s. š. a od 110° z. d. do 90° z. d. včetně celého Baffin. ostrova východně od 90° (bez Baffinova ostr.) včetně Labradoru, N. Foundl. a Nového Skotska				
VK	Oc	Australia (incl. Tasmania)	55	29 a 30	B VK4, VK5 - North. Territory				
			58		VK6				
			59		VK5 - South Austr. VK2, 3 a VK7				
VK4	Oc	Lord Howe Isl.	60	30	B				
VK4	Oc	Willis Isl.	60	30	B				
VK9, ZC3	Oc	Cocos Islands	61	29	B				
VK9	Oc	Nauru Island	61	31	B				
VK9	Oc	Norfolk Island	60	32	B				
VK9	Oc	Papua Territory	51	28	B				

NOVÝ TYP TELEVIZNÍCH OBRAZOVĚK

Jednou z posledních novinek, která přichází od elektronikářských firem z USA a zavádí ji také evropští výrobci, je další zlepšení v provedení obrazovky. Stručně lze charakterisovat nové úpravy takto:

1. Využívá se téměř celých rohů při zachování dosavadních rozměrů stínítka, takže se zvětšuje účinná plocha obrazovky.

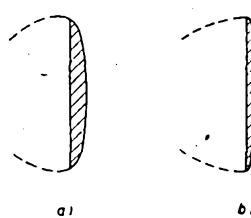
2. Ochranný skleněný kryt je přitmenlen přímo na přední stěnu obrazovky, takže je s ní pevně spojen.

Obr. 1. Srovnání obrazovky 53 cm (a) s novou obrazovkou 59 cm (b)

Z první úpravy vyplývá tato výhoda: při zachování rozměrů stínítka, nutných až dosud např. pro dosavadní obrazovku s úhlopříčkou 53 cm, se využitím rohů dosudné úhlopříčky 59 cm. Upraví-li se ostřejí rohy, tedy použijí-li se menších poloměrů, zvětší se účinná plocha o 120 cm^2 (z obr. 1 vyplývá popisované zlepšení). U původního typu s oblými rohy dopadá elektronový paprsek při řádkování po stínítku na boční stěnu, při čemž elektrony, které dopadají mimo stínítko, se odražejí na stínítko a zmenšují kontrast.

U nového provedení je tato nevýhoda menší. Na obr. 1 lze porovnat na šrafované ploše okraje poměr odražených elektronů. Další předností nového provedení obrazovky je menší zakřivení stínítka (obr. 2). Znatelná zkreslení při pozorování obrazu jsou nyní menší.

Obr. 2. Srovnání zaoblení stínítka obrazovky 53 cm (a) se stínítkem nové typy 59 cm (b)

Před obrazovku se z bezpečnostních důvodů dává ochranný kryt, takže při případném poškození obrazovky implozi nedoletí střepiny skla k divákovi. Až dosud byl ochranný kryt umístěn před obrazovkou podle obr. 3a. V takovém případě se odraží dopadající světlo na čtyřech přechodech sklo-vzduch a tím se ovlivňuje především kontrast. Jestliže se podle obr. 3b nasadí ochranná vrstva přímo na čelní stěnu obrazovky, potom vznikají – jestliže použité materiály mají shodný index lomu – jen dvě přechodová místa.

Na čelní stěnu baňky se připojuje ochranná deska pomocí mezivrstvy z umělé pryskyřice (obr. 4). Obrazovka a ochranná deska se očistí a obě části se upnou do pomocného upevnovacího zařízení, takže se vytvoří po naplnění umělou pryskyřicí vrstva nejméně 1,5 milimetru tlustá po celém povrchu stí-

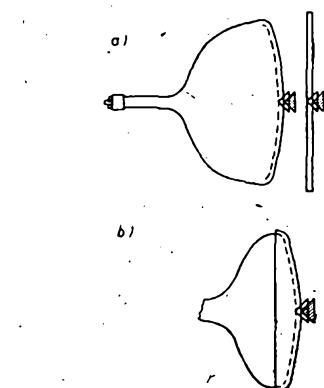
nítka. Pak se obrazovka vyhřeje na $94 \dots 120^\circ\text{C}$, při čemž se umělá pryskyřice rozdělí pravidelně mezi baňkou a ochrannou vrstvou.

K tepelnému vytvrzení se přidává do pryskyřice vytvrzovací katalyzátor. Pryskeřice a katalyzátor se smíchají krátce před nasypáním a vytvrzení probíhá 20–30 minut za teploty 94°C . Plněho ztvrdnutí se dosáhne za 24 hodin.

Špatně promísené materiály způsobují vadu v umělé pryskyřici.

Pro úspěšné zvládnutí nové technologie je třeba dodržet:

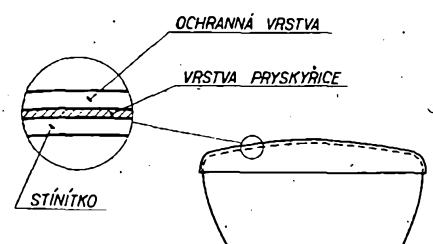
1. nízkou výskositu k dosažení krátké doby pro rozdělení hmoty a zabránění vzniku vzduchových bublin;
2. velkou čistotu pro dosažení co nejlepších optických přenosových hodnot;
3. nepatrné zabarvení;

Obr. 3. Dosavadní uspořádání ochranné vrstvy s označením přechodu sklo-vzduch (a) a uspořádání v novém typu (b)

4. sklo s odpovídajícím indexem lomu.

Dále má mít vytvrzená umělá pryskyřice dobrou soudržnost se sklem, odpovídající ohebnost, tvrdost a pevnost v tahu. Většina umělých epoxydových pryskyřic má dostatečně dobrou soudržnost se sklem, avšak následkem velké tvrdosti a pevnosti v tahu vznikají v pryskyřici pnutí nebo přímá trhliny

Obr. 4. Provedení nové obrazovky s ochrannou vrstvou

ve skle, jestliže přikryté místo je vystaveno velkým tepelným změnám. - Zk-

Literatura:

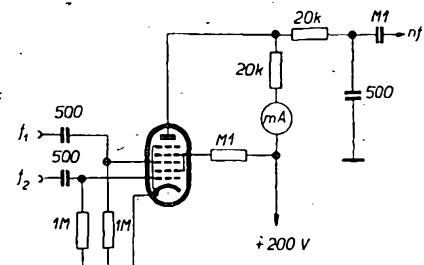
- Die 23" – Rechteckbildröhre; Funktechnik, č. 16/1960.
Evans, L. W.: The bonded shield picture tube. The Sylvania Technologist - Bd 13/1960 č. 2, str. 52–54

Brousíte krystaly pro SSB?

Pak se vám hodí jednoduchá pomůcka pro porovnávání kmitočtů, otiskněná v Radio und Fernsehen č. 24/60 (viz obrázek).

Při směšování dvou přibližně stejných kmitočtů dochází obvykle k vzájemnému strhávání oscilátorů, což ztěžuje nastavení nulového záznamu na přesnou hodnotu. V tomto zapojení se však vzájemného strhávání s výhodou využívá.

Oba porovnávané kmitočty se přivádějí na g_1 a g_2 hexody. Na anodě se objeví, mimo jiné také rozdíl obou a může se snímat s pracovního odporu. Leží-li v oboru slyšitelných kmitočtů, stačí k zesílení a hrubému srovnávání nf zesilovač a ucho. V anodovém obvodu je však zapojeno ještě měřidlo (Avomet), jehož citlivost upravíme tak, aby při rozdílu kmitočtů asi 100 Hz byla ručka asi ve středu stupnice. Když nyní nastavíme podle ucha nulový záznam, mohou nastat tři případy: a)oba kmitočty jsou přesně stejné a oba oscilátory na sebe nepůsobí. Fáze obou vstupních kmitočtů jsou navzájem posunuty

o 180° , ruší se tedy navzájem a ručka zůstává v poznámané poloze; b) nulový záznam, ale dochází ke strhávání. Fáze nejsou pootočeny o 180° , ale o menší nebo větší úhel. Ručka se vyčníví na jednu nebo na druhou stranu. To znamená, že oscilátory se vzájemně strhávají; c) rozdíl činí jen několik málo hertzů, takže záznam ještě není slyšitelný a oscilátory se už navzájem nesynchronizují. Ručka kývá. Podle počtu kyvů za vteřinu se dá spočítat vzájemný rozdíl kmitočtů. – Autor uvádí, že se dají zjistit i rozdíly $1/10 \text{ Hz}$.

* * *

Po SSSR a Japonsku předvádí i fa Motorola (USA) svůj celotranzistorový televizor typ 19 P1 Astronaut. Používá obrazovky o úhlopříčce 43 cm s vychýlením paprsku 114° a žhavením $12,6 \text{ V}/0,15 \text{ A}$. Při vstupním signálu $15 \mu\text{V}$ dává obrazový zesilovač na svém výstupu 20 V ss. Stříbro – kadmiové akumulátory o napětí 20 V jsou snadno vyměnitelné a vystačí pro 5 až 6 hodin nepřetržitého provozu. Televizor je osazen 23 tranzistory a 12 diodami. Při zkreslení 10% dává nf zesilovač zvuku výkon asi $0,6 \text{ W}$. Vysokonapěťový zdroj napájí obrazovku napětím 15 kV .

Ovládací prvky a reproduktory jsou umístěny na horní stěně skříně. Televizor váží 20 kg a má výšku asi 300 mm , šířku 450 mm a hloubku 200 mm (!) a může být zapojen i na střídacou síť.

Č. Electronics World, July 1960.

Takhle se dělá miniaturní elektrolyt

Však se podívejte na fotografie zde v textu i na čtvrté straně obálky, jak se dělá. Co na nich padne na první pohled do očí? Napovím: ruce! Ruce, ruce, ruce, spousta rukou, které berou materiál, vkládají ho do jednoduchých strojků a přípravků, udělají operaci, polotovar odloží, přenesou; postrčí, opět vezmou, položí, uchopí, smácknou, odhodí, čapnou, dotknou se tu jemně, tu silou, ale vždy hbitě a šikovně. Je to muzika na ruce, když si takhle vedle sebe poskládáme ty jednotlivé snímky, pořízené během celého dne; vypadá to, jak když se složí jednotlivé takty v partituru hřmící a hladící symfonie práce. – Co je to však platné; co jsem teď napsal; mi po chvíličce dumání připomíná rurální rozkochání z dob minulých, kdy bylo módou stát nad polem, kde motýl syti se tu lehkověrný, a pokyvat hlavičkou nad rolníkem, hnajícím rodnou lítu vlastním potem. Vzpařujat se! Fabrika přeci není sdrženě madrigalistů, ale má vyrábět hodně a lacino!

A tak si vzpomínám, že jsem se v té fabrice zeptal jednoho soudruha, jak to vypadá u nich s mechanizací automatizací. Stáli jsme zrovna nad soudružkou, která opatrne – opatrňounce, aby neprelila, vymačkávala obsah injekční stříkačky (budu musit s tím zubem, říká si o vytržení) v závěru výrobního cyklu do ústí trubičky subminiaturního elektrolytu do přijímače T60. „Neumím si představit,“ povídá, „jak by se pracovalo s uponem v automatu, když upon během několika minut tvrdne.“ Nevím jak kdo, ale mně v té chvíli připadlo, že to s tou mechanizací a automatizací vypadá bledě. Samozřejmě aspoň na tak dlouhou dobu, dokud se nenajde někdo, kdo by výrobek překonstruoval tak, aby se upon používat nemusilo a všechno to brani, chá-

pání, postrkování, mačkání a odhadzování mohly převzít ocelové prsty.

I zeptal jsem se 31. ledna v obchodě (Žitná ulice), jak to vypadá s elektrolyty pro tranzistorové přijímače. „Bohužel,“ zněla odpověď, „nemáme. My bychom to rádi prodávali, ale výroba to ... nedodává.“ Z čehož ze všeho vyplývá, že nestačí jen součást vyvinout, aby vyhovovala funkčně, ale je třeba hned od začátku věnovat pozornost technologičnosti tak, aby budoucí automatizace se nemusila ubírat cestou napodobování lidských rukou, ale mohla být komplexní.

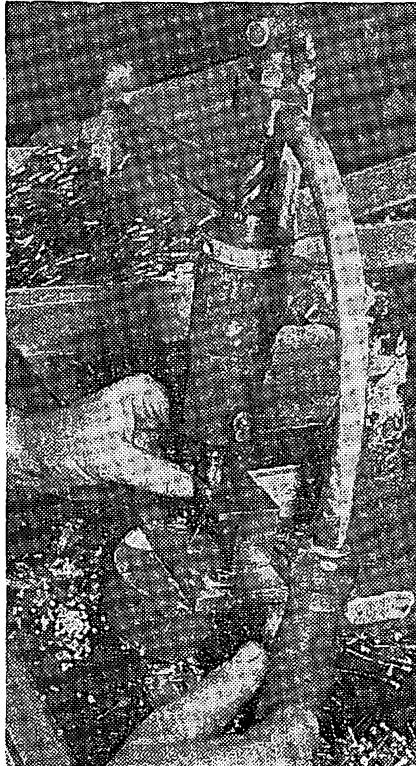
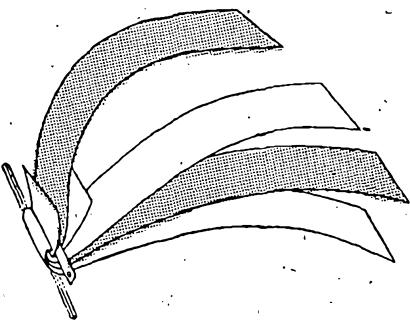
V případě miniaturního elektrolytického kondenzátoru, u něhož se předpokládá s rozvojem polovodičové elektroniky masová spotřeba, tomu tak nebylo, a to postavilo TESLU-Lanškroun do nepříjemné situace. Přejme jí, aby se jí podařilo vypořádat se s elektrolytickými kondenzátory tak, jako se to právě děje s odpory.

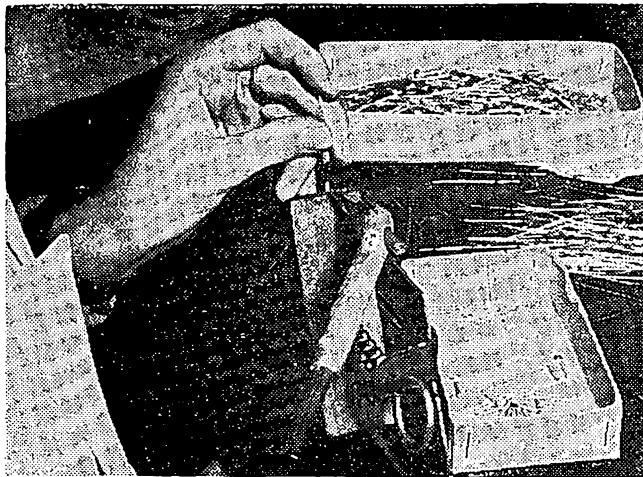
Než vrátme se k tomu, jak se dělá miniaturní elektrolyt dosud. Vůbec – viděli jste už elektrolytický kondenzátor rozebraný? Když se krabička otevře a svitek rozmotá, jsou tam jen dva papírky a dva kovové pásky. Kde se bere v tak nepatrném prostoru taková obrovská kapacita? Vždyť podobně velký svitek má třeba jen tisíc pikofaradů! – Rozdíl je v kvalitě toho kovového pásku. V obyčejném papírovém svitku je lesklý, kdežto v elektrolytickém je matný, drsný. V tom je kouzlo velké kapacity. Zdrsňením se nesmírně zvětší plocha elektrody. Je tomu tak jako v plících, kde větvením do drobných průdušinek je dosaženo plochy mnoha čtverečních metrů, na níž dochází ke styku krve se vzduchem. Ta anodová fólie klade na Kovohutě Břidličná velké nároky. Musí být co nejčistší; např. hliník používaný v našich kondenzátořech má čistotu 99,85 %. Kdyby se dosáhlo čistoty lepší jen o 0,05 %, šlo by vyrábět elektrolyty ještě menší. A to je tak: fólie

tlustá jen 20 mikronů se, leptá kyselinou solnou a kyselinou fluorovodíkovou, aby se zdrsnila. Obsahuje-li hliník nečistoty, prožerou se do něho díry místo zdrsnění. Takže vyšší cena čisté suroviny je využívána nižším procentem zmetků.

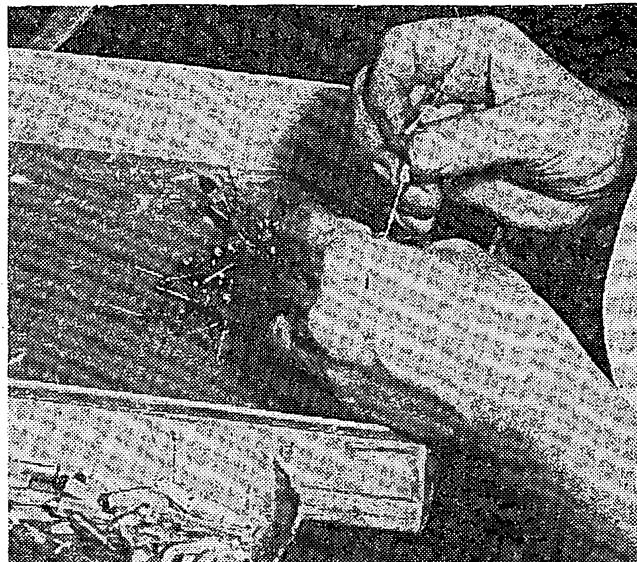
Po leptání a oprání se fólie v celých rolích předformuje. Formování probíhá elektrolyticky průchodem proudu, přičemž vana tvorí zápornou elektrodu. Tímto formováním se vytváří na zdrsněném hliníku vrstvička nevodivé sloučeniny – budoucí dielektrikum. Na této operaci záleží, jaké provozní a špičkové napětí hotový kondenzátor snese.

Na anodový pásek, přistřížený na patřičnou délku, se přivádí vývodní pásek s očkem a putuje do navijárny. Na jednoduchém strojku děvčata přichytí na čtyřhranný trn složku „papír – katodová cinová fólie – papír“ (ten papír je hadrový, nasákavý, a dělají ho pro nás v Olšanech), do toho vsunou složku tlustšího papírku a do jeho ohbí anodovou fólii, vývodem do papírku. Ten

Pájení katodových vývodů ke svitkům subminiaturních elektrolytů
Svitky se navléknou do hliníkových pouzder →

papírek zajišťuje, aby se ostré hrany kolem svaru a vývodního pásku neprořízly až na katodovou fólii. Kolečka se zavrtí a už je to zavinuto. Svitek se ovine gumíčkou a stáhne s trnu.

Ted však katodová cínová fólie poněkud vyčnívá ven ze svitku a po trnu zbyla dírka. I zasune se do dírky drátek a v kalužince kalafuny se připřání cínovou pájkou. Dělájí to v jednoduchém dřevěném svéráčku po několika kusech náramně rychle. Páječky jsou nízkonapěťové, napájené z transformátorů s odbočkami, aby se dala naregulovat vhodná teplota hrotu.

Nyní jsou svitky připraveny k impregnaci. Ve vakuu kolem 2 mm rtuti se na pouštějí směs glykolu a kyseliny borité. Protože pak navlhčí papír je vodivý, je součástí záporné elektrody a netvoří dielektrikum! Dielektrikem je výlučně formováním vytvořená vrstvička na povrchu drsné anodové fólie.

Z impregnovaného svitku se mohou gumíčky sejmout, protože teď už drží po hromadě viskozitu elektrolytu, a na vývodní kladný pásek se navléká nýtek se zalisovaným drátkem, droboučká podložtička, a to všechno se roznytuje. Na drátek přijde navléknout těsnici gumová čepička. Ty

čepičky dodává Gumokov Hradec Králové. – U kondenzátorů subminiaturních není pro nýtování místo, a proto se kladný drátek přiváruje.

Následuje navlékání do hliníkových stříkaných pouzder, zapertlování kolem gumové vývodky, zalisování záporného vývodu ve dně pouzdra a dosud upatlaný kondenzátor dostává lázeň v horkém roztoku sody, protože dál už následují čistší operace. Především je nutno svitek podrobit dalšímu formování, jako se elektronky zahoruji. Kondenzátory jsou upevněny ve svorkových páscích, v rámu je na ně přiloženo napětí, a meziká, co probíhá formovací proces, měří dělnice svodový proud. Kdyby náhodou došlo ke zkratu, rozsvítí se žárovka, označující patřičný svorkový proužek. Kondenzátory s proudem v toleranci se vyjímají; je-li proud příliš velký, nechají se v rámu dál, protože se ještě mohou zformovat. Na dalším pracovišti se musí zkontrolovat kapacita a ztrátový úhel. Vyhovuje-li výrobek po těchto kontrolách, dostane ofsetovou technikou na gumové podušce nápis, třeba

TESLA
TC 905
.5 μF-63 V
L - QK

To první nepotřebuje výkladu, druhý údaj označuje typ výrobku podle katalogu, třetí jsou elektrické hodnoty, ve čtvrtém rádku L značí „Lanškroun“, Q je kodové označení kvartálu (tedy čtvrté čtvrtletí 1960), K znamená měsíc (tedy prosinec 1960).

Stejný osud postihuje i kondenzátory subminiaturní o průměru pouhých 3 mm. Tady však už není místo pro gumovou čepičku a tak se pouzdro uzavírá tím nešťastným uponem, tak jak je to vidět na titulní fotografii.

Míchají ho po trošičkách do staniolových mističek, protože ono to skutečně tvrdne za půl hodiny.

Tak to jsme viděli, jak se to dělá. Ted jen abychom také viděli, jak se to prodává, protože – soudruži z Lanškrouna, nezlobte se – to je podivná velmi vzácná. A spotřebitel je nakonec jedno, kde to vázne, zda v rukodílné technologii, nebo ve špatné organizaci obchodu – amatér spoléhá na to, že patronát Tesly-Lanškroun nad jedinou prodejnou v republice, která má jakési předpoklady pro opravdovou službu technickému pokroku, nezůstane jen v papírech odbytového oddělení.

Z. Škoda

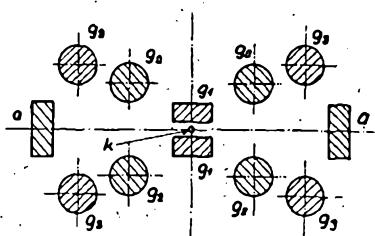

TYČINKOVÉ ELEKTRONKY

Inž. Jar. Navrátil, OK1VEX

Poslední roky jsou v radiotechnice poznamenány především bouřlivým rozvojem polovodičů. Zatím se zdá, že souboj „elektronka versus tranzistor“ se vyvíjí v neprospech elektronky. V nf přenosných přístrojích byla už úplně vytlačena a počet ve světě vyráběných přenosných radiopřijímačů (pro střední vlny s elektronkami vakuovými) klesl snad na nulu. V současné době proniká tranzistor i do oblasti VKV. Na druhé straně mají dosud tranzistory proti elektronkám několik podstatných nevýhod (omezený rozsah provozních teplot, nestálost jejich vlastností hlavně s teplotou, komplikované vnitřní vazby), které stále dávají elektronkám oprávnění další existence, zejména u jakostních zařízení. Navíc zdánlivě zakončený vývoj elektronek pokračuje dále novými typy se zlepšenými parametry.

Příkladem kvalitativně naprostě nové konstrukce jsou nové sovětské subminiaturní „tyčinkové elektronky“ (v originále „střízleněvye lampy“). Pracují na principu využití elektronové optiky a jedinou částí převzatou z klasických elektronek je

Průřez systémem tyčinkové elektronky

Tab. I. Vlastnosti přijímacích tyčinkových elektronek ve srovnání s klasickými typy 1AD4 a DF61

Typ	1Ž17B	1Ž18B	1Ž24B	1AD4	DF61	
Zhavění [V/mA]	1,2 / 60	1,2 / 21	1,2 / 11,5	1,25 / 100	1,25 / 25	
Anodové napětí a proud [V/mA]	60 / 2	60 / 1,2	60 / 0,97	45 / 3	67,5 / 1,7	
Napětí a proud stín. mř. [V/mA]	40 / 0,2	45 / 0,1	45 / 0,04	45 / 0,8	67,5 / 0,45	
Celkový elektrický příkon [mW]	200	102	74	296	176	
Strmost [mA/V]	1,4	0,85	0,8	2	0,95	
Vstupní odpor pro 145 MHz [$\text{k}\Omega$]	12	28	19	1,9	6,7	
Šumový ekvival. odpor [$\text{k}\Omega$]	6	6	6	5,5	10	
Šum. odpor	0,5	0,214	0,316	2,9	1,5	
Vstup. odpor				—		
Vstupní kapacita [pF]	3,7	3,75	3,6	4	3,1	
Průchozí kapacita [pF]	0,005	0,005	0,008	<0,01	<0,01	
Výstupní kapacita [pF]	2,7	2,7	2,4	4	3,6	
Strmost	0,64	0,65	0,79	0,53	0,44	
Katod. proud				—		
Minim. šum. číslo na 145 MHz	5,2	3,5	3,9	14,5	9,5	
Životnost [hod.]	2000	2000	5000	—	—	
Rozměry [mm]	ø 8,5 × 40			9,8 × 7,2 × 38		

vlátko katody. Všechny ostatní elektrody jsou tvořeny tyčinkami kruhového nebo obdélníkového průřezu, umístěnými rovnoběžně s vláknem v různé vzdálenosti. Typický průřez takovou elektronkou je na obrázku.

Katoda k je tvořena wolframovým vláknem, pokrytým emisní vrstvou. Řídící mřížka g_1 tvoří dvě tyčinky obdélníkového průřezu v těsné blízkosti vláknka. Stínící g_2 a brzdící mřížka g_3 jsou každá tvořena čtyřmi tyčinkami kruhového průřezu. Funkci anody (a) zastupují dvě tyčinky obdélníkového průřezu. Je samozřejmé, že všechny tyčinky jedné elektrody jsou vzájemně propojeny. Takto provedená elektronka má

typickou charakteristiku pentody. Spojime-li elektrody g_2 s anodou, dostaneme typickou charakteristiku triody; brzdící mřížka g_3 musí přitom zůstat uzemněna.

Přednosti tyčinkových elektronek proti klasickým jsou tím větší, čím má katoda menší průměr. Proto je nelze konstruovat s nepřímožhavenou katodou a v druhém směru je omezen dánou tloušťkou vláknka, které je možno za současného stavu technologie vyrábít. Základní přednosti tyčinkových elektronek proti klasickým jsou:

1. Malý proud stínicí mřížky proti proudu anody. Zatímco u klasických elektronek činí proud stínicí mřížky asi 30 až 40 % anodového proudu, u tyčinkových elektronek činí tato hodnota 5 až 10 %, i méně. Výsledkem je nízký šum rozdělování a tím i nízký ekvivalentní šumový odpor. Rovněž hospodárnost elektronky se zvyší, neboť proud stínicí mřížky je pro zesilovací funkci elektronky neužitečný.

2. Velký poměr strmost/katodový proud. U klasických elektronek bateriových je tento poměr 0,3 až 0,6, u tyčinkových elektronek 0,6 až 0,8. I z tohoto faktoru plynou vysoká ekonomika provozu, tj. velké zesílení při malých nározech na zdroje.

3. Velmi nízký žhavicí příkon, dva až třikrát nižší než u klasických elektronek stejných vlastností. Vzhledem k tomu, že strmost tyčinkových elektronek klesá jen málo se snížením žhavicího příkonu, lze očekávat ještě další zlepšení v tomto směru, jakmile se podaří vyrobít tenší katodová vlákna.

4. Následkem příznivé geometrie systému pracují tyčinkové elektronky i na velmi vysokých kmitočtech, až do 300 MHz.

5. Na rozdíl od elektronek s vinutou mřížkou mají u tyčinkových elektronek všechny elektrony témař stejně dráhy, což se projeví ve sníženém šumovém ekvivalentním odporu a zvýšeném vstupním odporu na vysokých kmitočtech.

6. Sestávají z jednoduchých elementů, které lze snadno a levně vyrábět s velkou přesností, takže lze očekávat, že budou i levnější než klasické elektronky.

7. Mají vysokou odolnost proti otřesům a dlouhou životnost.

V současné době se v SSSR vyrábí pět typů tétoho elektronek v subminiaturním provedení. Tři typy (1Ž17B, 1Ž18B, 1Ž24B) jsou určeny pro výstupního zasilovače, další dva (1Ž29B, 1P24B) pro vysílače malých výkonů. Vlastnosti prvních tří typů ve srovnání s moderními klasickými elektronkami 1AD4 a DF61 jsou uvedeny v tabulce I.

Šumové vlastnosti zasilovačů závisí na poměru šumového ekvivalentního odporu a vstupního odporu dané elektronky, tedy na poměru R_s/R_{vstup} . Cílem je tento poměr u dané elektronky menší, tím menší šumové číslo bude mít zasilovač. Díky velmi vysokému vstupnímu odporu mají nové sovětské elektronky tento poměr velmi malý a minimální dosažitelné šumové číslo (za předpokladu bezztrátových výstupních obvodů) při optimálním nastavení je témař neuvěřitelně malé. Při použití ztrátových vstupních obvodů se může šumové číslo zhoršit v nejepříznivějším případě o hodnotu 1 až 2. I tak se tyčinkové bateriové elektronky velmi přibližují síťovým elektronkám.

Další dva typy elektronek (1Ž29B, 1P24B) jsou určeny pro vysílačové obvody. Jejich vlastnosti jsou uvedeny v tabulce II. Zde je pozoruhodný vysoký výstupní výkon, který je schopna odevzdat elektronka 1P24B a který se blíží malým síťovým elektronkám.

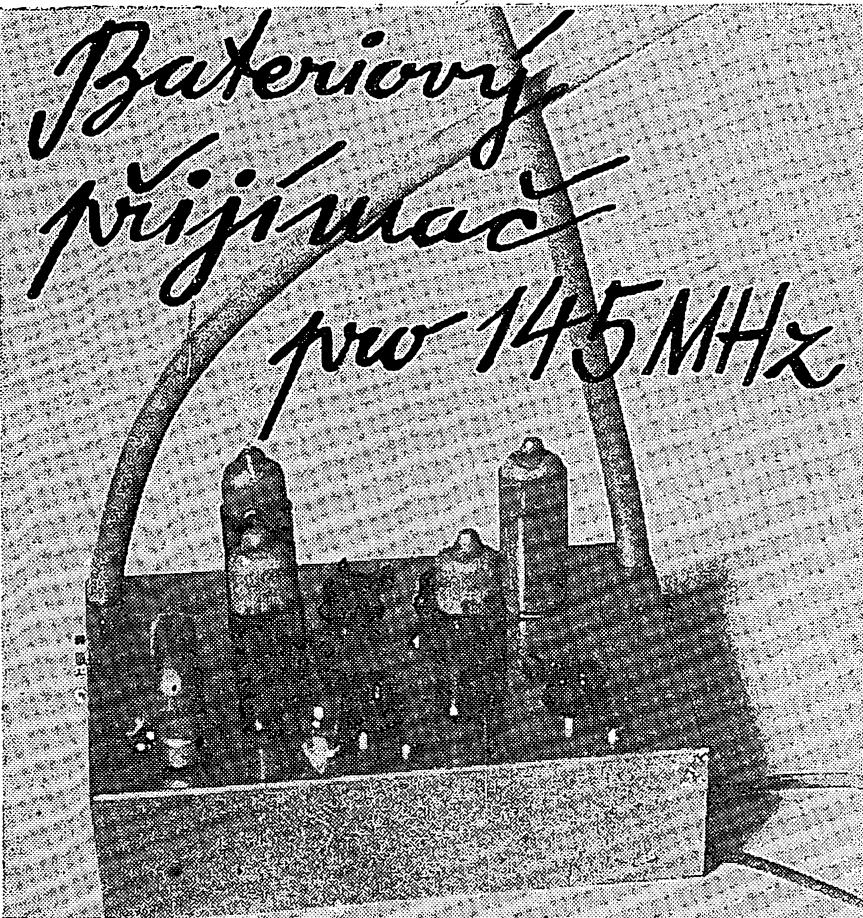
Ze srovnání všech kvalitativních ukazatelů plynou, že tyto elektronky jsou novým úspěchem sovětské radiotechniky. Lze si jen přát, aby se brzy objevily také v našich obchodech, aby jich tak amatérů mohli využít ke konstrukci kvalitních malých zařízení pro VKV.

Literatura:

- Radio 7/1960 -
Radio 10/1960 -

Tab. II. Vlastnosti vysílačních tyčinkových elektronek

Typ	Zhavící napětí [V]	Zhavící proud [mA]	Anodové napětí a proud [V/mA]	Napětí a proud stín. mř. [V/mA]	Strmost [mA/V]	Maximální výkon na 45 MHz [W] ve třídě C.	Vstupní kapacita [pF]	Průchozí kapacita [pF]	Výstupní kapacita [pF]	Životnost [hod.]
1Ž29B	1,2 / 2,4	66 / 33	60 / 5,3	45 / 0,2	2	0,8	4,95	0,005	3,3	2000
1P24B	1,2 / 2,4	240 / 120	150 / 16	125 / 1,2	2,7	2,5	7,3	0,005	4	1000

Pro některé účely, jako jsou spojovací služby, některé závody (BBT) a další, potřebujeme přijímač napájený z baterií. Takový přijímač je možno velmi dobře zhotovit osazený tranzistory, avšak ne každý má k dispozici takové, které vyhovují svým mezním kmitočtem. Dokud nás tedy nás průmysl nezásobí typy OC171 nebo ještě lepšími, musíme zůstat u klasické koncepcie s elektronkami. Ani zde však není situace o mnoho lepší.

Po zkušenostech se síťovými přijímači zavrhneme hned přijímač superreakční pro jeho známé nevýhody, tj. hlavně špatnou selektivitu a obtížný příjem ne-modulované teletrografie. Zbývá tedy superhet, a to dokonce s dvojím směšováním. Kdybychom totiž použili jednoduchého směšování a ladili oscilátorem na vysokém kmitočtu, dosáhli bychom stěží potřebné stability pro poslech telefonie, o telegrafii ani nemluvě. Použijeme tedy způsob obvyklého u síťových přijímačů: budeme řídit oscilátor kryštalem a teprve při druhém směšování budeme ladit na podstatně nižším kmitočtu. Na rozdíl od síťových přístrojů, kde obvykle použijeme za amatérsky zhotovený konvertor hotový přijímač, bude nutno jej v tomto případě zhotovit, protože stěží nějaký získáme na příklad z vyřazeného materiálu.

Přístroj tedy můžeme rozdělit na dvě části, a to konvertor a mezifrekvenční přijímač. Konvertor bude obsahovat vysokofrekvenční zesilovač, směšovač a kryštalem řízený oscilátor. V mezifrekvenčním přijímači bude následovat vf (vlastní mf) zesilovač, směšovač-oscilátor, mf zesilovač, detektor a nf zesilovač, případně záZNĚJOVÝ oscilátor.

Konvertor

To, co bylo řečeno o možnosti získání vhodných tranzistorů pro kmitočty 150 MHz, platí i pro elektronky. Proto

jsem uvítal opravdu jako „dar s nebes“ elektronky 5875, když jsem si změřil jejich hodnoty (v době, kdy přijímač vznikal, jsem je nenašel v žádném dostupném katalogu, nyní již ano [1]). Tato elektronka se velmi podobá typu 1AD4, který byl použit i v přístroji, který mi sloužil jako vzor [2]. Jediný rozdíl je v tom, že 1AD4 se spokojí s menším anodovým napětím. Nevhodou této elektronky je vysoký žhavicí příkon. Jinou použitelnou elektronkou by byla RL1P2, ale totéž platí i o.n.

A nyní k vlastnímu zapojení (obr. 1). Vf zesilovač je pentodový, osazený elektronkou 5875, neutralizovanou tlumivkou ve stínici mřížce. Při vhodném vnějším stínění je stabilní i bez neutralizace, ale má poněkud horší šumový poměr. Zvláštní mřížkové předpětí není třeba, stačí uzemnit záporný konec vlákna. V anodě elektronky je zapojen pásmový filtr, který obstarává vazbu se směšovačem. Ladicí kapacity jsou tvořeny vnitřními kapacitami elektronek. Na spodním konci cívky L_3 je umístěno vazební vinutí, do kterého se přivádí linkou injekční napětí z oscilátoru. Pro získání potřebného kmitočtu (126MHz) jsem musel použít krystalový oscilátor s násobičem. V první elektronce krystal 14 MHz kmitá na 3. harmonické, v druhé se opět ztrojuje. Snad by to vše bylo možné v jediné elektronce (mezi g_1 a g_2 zapojit harmonický oscilátor a v anodě vyladit další trojnásobek), ale z důvodů spolehlivosti to není vhodné. Na stavěný oscilátoru dá poněkud více práce než se síťovou elektronkou (menší strmost). V ladícím obvodu nebylo možno použít železového jádra pro značný pokles jakosti a neochotu nasazování oscilací. Rovněž vazba na další stupeň musí být volná. Mezifrekvenční kmitočet jsem při prvních pokusech používal v okolí 8 MHz. To bylo výhodné

Pavel Urbanec, OK1GV

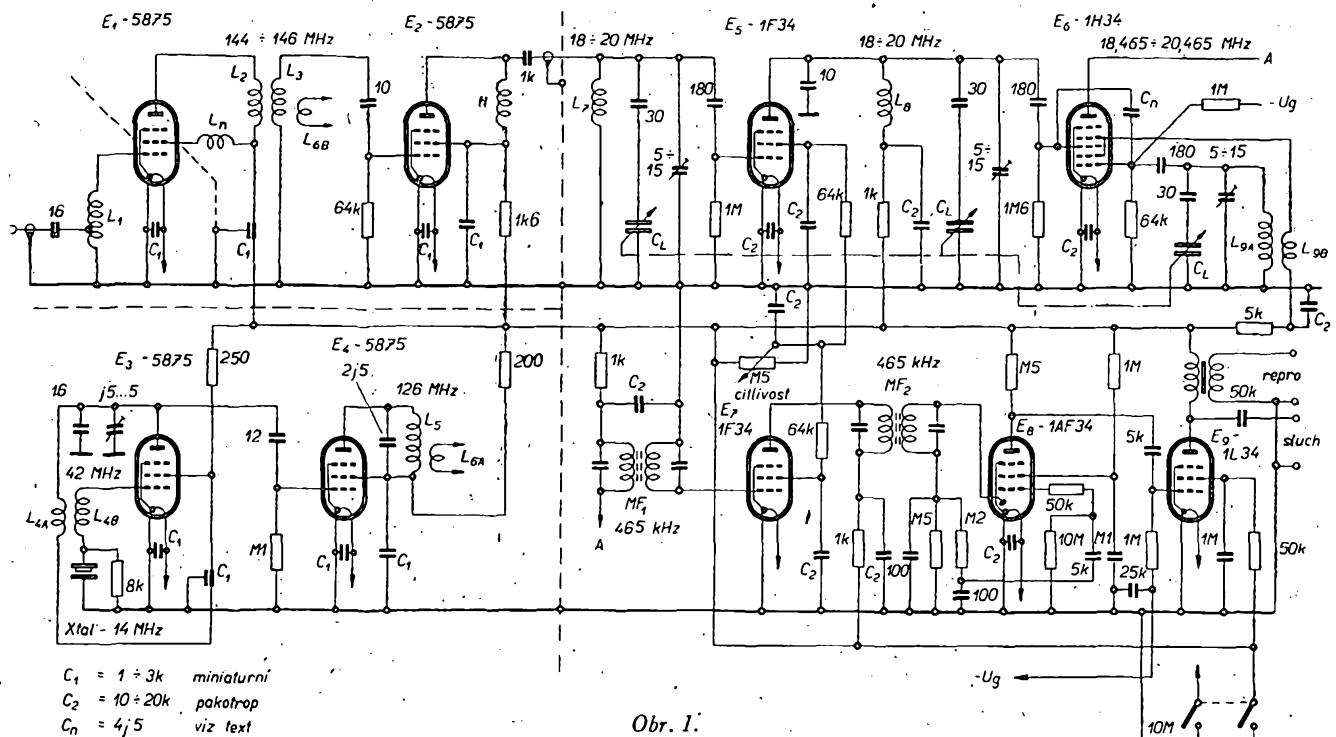
s hlediska konstrukce přijímače za konvertorem, avšak harmonické druhého oscilátoru velmi rušily. Proto jsem použil kmitočtu doporučeného v [2]. Po této úpravě se rušení nevyskytovalo. Napájecí napětí pro anodu směšovače se přivádí přes vf tlumivku, jejíž hodnota není kritická. Vf signál se přivádí na vstup mf přijímače souosým kablíkem.

Mf přijímač

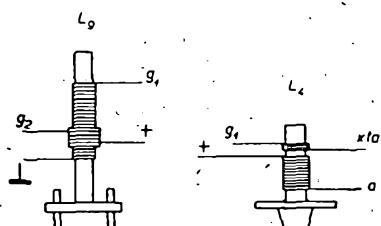
Nejprve jsem počítal s použitím přijímače Minor, upraveného pro potřebný rozsah. Nelíbila se mi však celkem labilní konstrukce, která nevadí původnímu účelu, ale zde by způsobovala nestabilitu. Rovněž přidání předesilovací elektronky by působilo potíže. Proto jsem zhotoval kostru novou, která rozmněrově navazuje na konvertor.

Zapojení je celkem obvyklé, jedinou potíž jsem si způsobil tím, že jsem použil pro směšovač a oscilátor jediné elektronky, 1H34. Tato elektronika je vhodná na střední vlny, na krátké nejvíce do kmitočtu asi 10 MHz. Při použitém kmitočtu 19 MHz a nízké mezifrekvenci nechťel oscilátor nejprve vůbec kmitat. Tepřve po pečlivém nastavení zpětné vazby počtem závitů a polohou zpětnovazební cívky jsem dosáhl spolehlivější funkce. Dále docházelo ke strhávání oscilátoru při dodladění obvodu směšovače, a to v takové míře, až oscilátor vysazoval. Proto jsem musel směšovač neutralizovat kondenzátorem C_n . Použil jsem televizního trimru, ten se však do daného prostoru nevešel. Proto jsem jej nahradil talířkovým keramickým kondenzátorem 6 pF, který jsem na potřebnou hodnotu upravil odštípáním. Je to trochu drastický způsob, ale používají jej i solidní výrobci v měřicích přístrojích. I po těchto všech základních je oscilátorové napětí malé, což způsobuje snížení směšovací strmosti a tím i zisku. Na stěží zesílení předchozího stupně vše napraví. Rozhodně však doporučuji použít po oscilátoru samostatné elektronky, např. 1F34 a směšovat v další 1F34 s injekcí do stínici mřížky. Mezifrekvenční zesilovač, detektor a nízkofrekvenční zesilovač jsou běžné. Koncový stupeň, který je osazen elektronkou 1L34, má omezenou spotřebu snížením napětí na stínici mřížce. I tak je výkon nadbytečný pro poslech na sluchátka a poskytuje i hlasitý poslech na reproduktor. Mřížkové předpětí se získává jako „vedlejší produkt“ v oscilátoru, kde vzniká mřížkovým proudem na svodovém odporu. Odvádí se přes odporník $1M\Omega/0,1W$, který je umístěn těsně u mřížky a jeho druhý konec zablokován. Touto úpravou se ušetří několik voltů anodové baterie. Původně jsem chtěl tímto předpětím řídit citlivost vf a mf zesilovače, avšak pro zavření elektronek bylo příliš malé. Proto se řídí citlivost napětím stínicích mřížek. Tento způsob poskytuje široký rozsah regulace, což oceníme při honu na lišku v blízkosti vysílače. Nevhodou je přídavná spotřeba 140 μA z anodové baterie. Proto se vypínačem vypíná i anodové napětí.

Při použití pro hon na lišku je dále výhodné opatřit přístroj dalším zeslabovacím členem, a to nejlépe přímo na vstupu, aby nedocházelo k přetěžování vstupních elektronek. Na obr. 2 je schéma děliče 1:10, který je možno vestavět přímo do přístroje a vyřazovat z činnosti

Obr. 1.

Tabulka cívek

	Záv.	\varnothing drátu	\varnothing kostry / jádro	Délka vinutí	Poznámka		Záv.	\varnothing drátu	\varnothing kostry / jádro	Délka vinutí	Poznámka
L_1	4,5	0,8	8,5	7,5	samoosněž bez jádra odbočka na $1\frac{1}{2}$ záv. od spod. konce	L_{6a}, b	1	0,5			na spodním konci L_6 a L_b , spoj. drát s igelitovou izolací
L_2	7,5	0,8	7/M6	10		L_7	21	0,45	5/M4	těsně	
L_3	6	0,8	7/M6	8	vzdálenost os L_2 a L_3 se rovná 14 mm	L_8	21	0,45	5/M4	těsně	
L_{4a}	7	0,25	7	těsně	mezera mezi L_{4a} a L_{4b} = 1 mm	L_{9a}	21	0,45	5/M4	těsně	
L_{4b}	3	0,25	7	těsně	viz obr., bez žel. jádra	L_{9b}	12	0,25	5/M4	těsně	na spodním konci L_{9a} , viz obr.
L_5	5	0,5	7/M6	5		L_n	2	0,5	5	těsně	samoosná cívka, kolmo k L_2 , spojující drát s igelitovou izolací

$d = 0,5 \div 2,5 \text{ mH}$

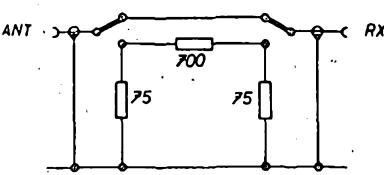
$mf 1,2 = mf$ trafo z přijímače Minor

$v.t. =$ výstupní trafo z přijímače Minor

nenajdeme záznamový oscilátor, protože můj přijímač jej dosud nemá. Bude pravděpodobně osazen tranzistorem a popíše jej dodatečně s vysílačem, kterým bude přístroj doplněn.

Mechanické provedení je patrné z fotografie v titulu a obr. 3. Kostra konvertoru má rozměry $55 \times 85 \times 22$ mm a je zhotovena z mosazného plechu síly 0,5 mm. Připevnění subminiaturních elektronek je patrné z obr. 4 a fotografie. Pokud by byly k disposici příslušné objímky, bylo by výhodné jich použít, není to však nutné. Kostra mf přijímače má rozměry 55×180 mm, výška stejná jako konvertoru. Zhotovena je ze železného pociňovaného plechu síly 0,45 mm (tak zv. „bílý plech“). Bývá občas v Kovomatu.

Veliká potíž byla se získáním vhodného ladicího kondenzátoru. Použil jsem kondenzátoru z Minora (pro zhotovení přijímače jsem tento přístroj rozebral „na součástky“, protože se vlastně na nic jiného nehodí v dnešní tranzistorové době). Bohužel v Minoru je duál a já jsem potřeboval triál. Proto jsem byl nucen jej upravit (obr. 5).

Obr. 2.

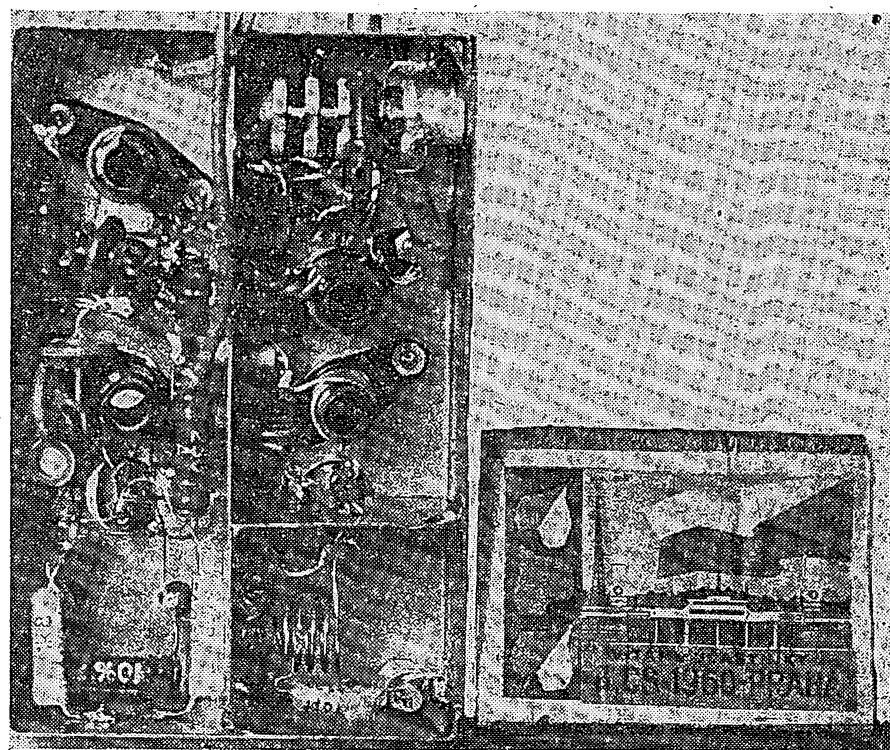
připevněvací úhelníčky). Dále odstraníme držáky statoru a propojíme otvory, které po nich zůstaly, pro vložení keramických lišť se čtyřmi otvory. Lišty musí jít do otvorů ztuha namačknout, později je ještě zlepíme. Do otvorů v lištách opatrně zanýtujeme duté nýtky, do kterých vpájíme kousky drátu tvaru U. Nyní opět kondenzátor sešroubujeme, statory vložíme na patřičná místa, upevníme vsunutím papírových pásků vhodné síly, vyrovnáme do správné polohy a připojíme na dráty v keramických lištách. Nakonec vložíme a upevníme stínící plechy (jsou nutné). Tím je úprava kondenzátoru skončena. Bylo by možné ponechat v každé sekci o jeden plech méně, odpadly by tím sériové kondenzátory v ladících obvo-

dech, které omezují rozsah na 3 MHz. Já jsem chtěl původně ladit přijímač v oblasti 8 MHz, tam jsem vyšší kapacitu potřeboval. Později se mi nechtělo kondenzátor znovu rozebrat.

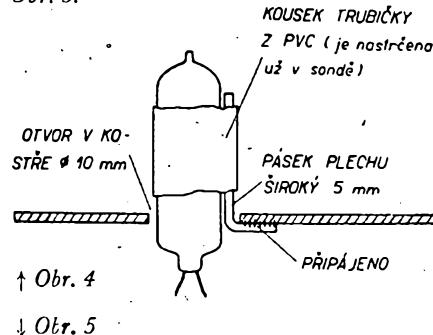
Kondenzátor z Minora má namontovaný převod asi 1:2, který s výhodou využijeme. Pro ladění by však nestačil, proto jsem použil dalšího převodu, kuličkového, s poměrem asi 1:4. Je vestavěn v hřidle ladícího knoflíku.

Nakonec několik slov k oživení přístroje. Začneme sladěním mf transformátorů, dále se přesvědčíme o správné činnosti oscilátoru a upravíme zhruba jeho rozsah. Totéž u obvodu směšovače i předzesilovače. Přesné doladění nemá zatím význam, neznáme ještě kmitočet prvního oscilátoru, který nemusí být přesným násobkem kmitočtu krystalu. U konvertoru začneme tím, že uvedeme do chodu oscilátor s násobičem. Musíme dát pozor, aby kmital na správné harmonické a byl opravdu řízen krystalem, což poznáme nejlépe při měření mřížkového proudu. Při rozlaďování směrem k výššemu kmitočtu oscilace pomalu slábnou, na druhou stranu prudce vysadí. Oscilátor ponecháme naladěný poněkud před tímto bodem a zkuseme, zda spolehlivě nasazuje. Anodový obvod násobiče nastavíme na maximum mřížkového proudu směšovače (pozor na správný násobek).

Vstupní obvod nastavíme při poslechu nějaké stanice v okolí 145 MHz na maximum úpravou rozteče závitů. Pásmový filtr nastavíme tak, aby byl přijímač po celém pásmu zhruba stejně citlivý (kontrolujeme podle hladiny šumu). Kdo má k dispozici signální generátor, samozřejmě jej použije. Ale i bez něho je výsledek prakticky stejný. Nyní upravíme definitivně rozsah ladění druhého oscilátoru, doladíme obvody směšovače i předzesilovače a přijímač je schopný provozu. Při doladování dbáme, aby železová jádra nezasahovala

Obr. 3.

↑ Obr. 4

↓ Obr. 5

příliš hluboko do cívek. Raději upravíme počet závitů, protože běžná jádra značně snižují jakost. Poněkud lepší jsou jádra označená žlutou barvou.

Citlivost přijímače je lepší než 1 μ V, při Al je poněkud vyšší (jako záznějového oscilátoru jsem používal signálního generátoru).

Při „honu na lišku“ se mi osvědčila dvouprvková anténa, zhotovená z hliníkového drátu (tzv. „G“ drát zbavený izolace). Délka záříče 980 mm, délka reflektoru 1060 mm, vzdálenost 480 mm. Vzdálenost vodičů na skládaném dipolu 12 mm. Symetrizace a zároveň transformace na slabý kabel 70 Ω půlvlnou smyčkou. Použití slabých vodičů (průměr 3 mm) se může zdát nevýhodné, protože se snadno zohýbají. To je pravda, ovšem stejně snadno se opět vyrovnávají. Není konečně problém pro každý závod si zhotovit novou anténu.

Jestliže si porovnáme tento přijímač s přijímačem osazeným tranzistory [3], vidíme, jak je použití elektronek nevhodné. Tranzistorový přijímač, jehož vlastnosti jsou zhruba stejné, má téměř 20 × menší spotřebu. Zatím nám však nezbývá, než se těšit na OC171.

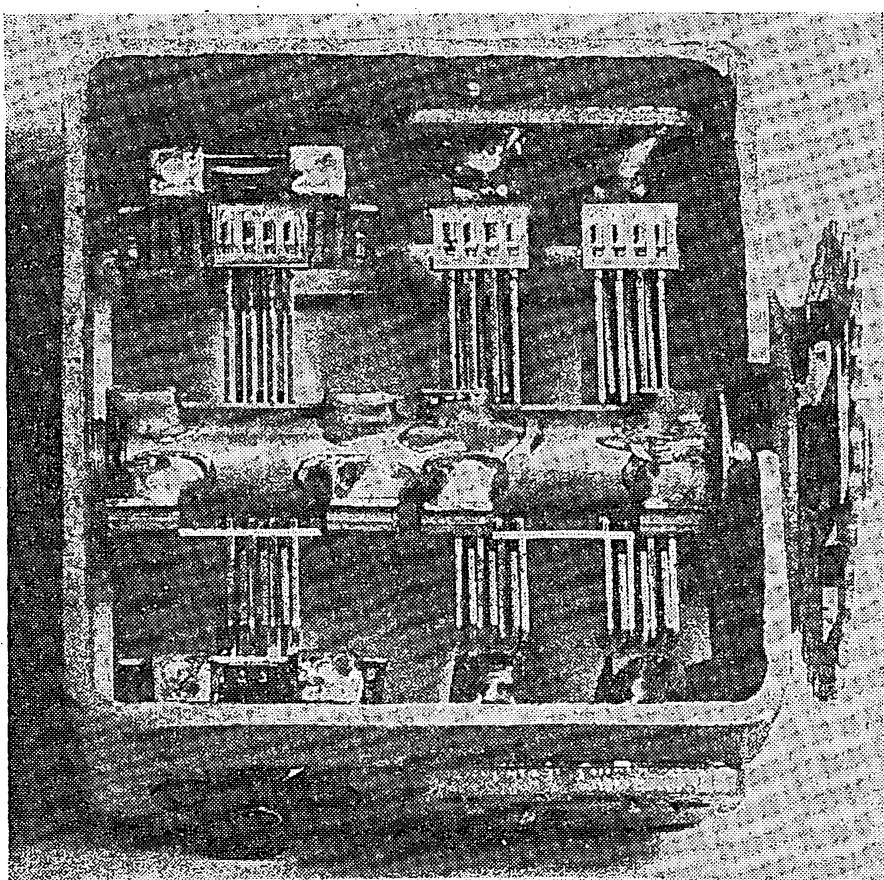
Některé naměřené hodnoty pro uvádění do chodu:

Stupeň	Elektronka	I_a mA	I_{gA} mA	$I_{a+} + I_{gA}$ mA	I_{gA} μ A
Vf zesilovač	E1 5875			3,3	
1. směšovač	E2 5875			1,3	20
1. oscilátor	E3 5875			4,0	280
Zdrojovač	E4 5875			2,5	100
1. mf zesilovač	E5 1F34	1,4	0,4		
2. směšovač	E6 1H34	1,4	3,0		75
2. mf zesilovač	E7 1F34	1,4	0,4		
Nf zesilovač	E8 1AF34	0,1	0,0		
Koncový stupeň	E9 1L34	3,5	0,5		

$I_t = 1,2$ V, $I_f = 550$ mA, $U_a = 70$ V, $I_a = \text{cca } 23$ mA

Literatura:

- [1] V. Stříž: *Katalog elektronek 1960*
- [2] H. Schweitzer: *UKW Kleinstfunkegerät „BBT“; Funktechnik 12/58*
- [3] Inž. J. Navrátil: *Tranzistorový přijímač pro „Hon na lišku“ v pásmu 145 MHz, AR 10/60*

Rubriku vede Eva Marhová, OK1OZ

Ačkoliv listopad není právě nejvhodnějším měsícem pro pořádání svazarmovských kursů, přesto se našli odvážlivci, kteří tomu nevěří. Byli to funkcionáři Svazarmu Středočeského kraje. Když jsem se pak přijela podívat na ten kurs v Dobřichovicích, Květa Pincová, Dáša Lněníková, OK1ACX, mi skoro s rozpaky říkaly, že v kursu mají pouze 5 děvčat, že je to trochu málo. Ale já si myslím, že to není tak málo. Tento týdeník kurzu byl vlastně určen jen pro ty svazarmovce, kteří si chcejí doplnit své technické vědomosti, aby se mohli přihlásit ke zkouškám pro radiotechniky I. třídy. Obě soudružky, Pincová a Lněníková, agitovaly mezi děvčaty Středočeského kraje a připojily k tomuto technickému školení i kurs pro děvčata.

Tři frekventantky – Jarka, Jarmla a Pavla – jsou zákyňemi zdravotnické školy v Příbrami. Když už jste u té Příbrami, zdá se, že tam ženské hnutí je na vstupu přičiněním zodpovědného operátora tamější kolektívky. Pak tam byla Vlasta z Letňan; v polovině kurzu braň tempo 40 znacíků za minutu. V „civilu“ je technická a tak si myslím, že by z ní mohla být i další z radiotechniček. Nejlepše na tom však byla Judita z kolektívny stanice OK1KUR – Poděbrady. Dokončuje vysokou školu zrovna na ženském oboru. A tak byla vybrána do dalšího dobrovolného kurzu, který na tento kurs navazoval, aby mohla složit zkoušku pro provozní operátérku.

Původně bylo do dobřichovického kurzu přihlášeno 20 děvčat. Přijelo jich jen těch 5 jmenovaných. Proč? Z části to způsobily maminky, že měly o svá děvčata strach (hůl) a z části to zavinili zaměstnanci, že přihlášené soudružky neuvolnili ze zaměstnání. S tímto problémem se bohužel setkávaly stále – až již šlo o třídní školení pro PO v Houštce, Klášovicích nebo teď v Dobřichovicích. Potřebovaly bychom v tomto směru více porozumění vedení závodů a u závodních výborů ROH.

Jak taková pokursová rekreace vypadá? Ptala jsem se, pátrala a zjistila, že opět další dvě frekventantky loňského klášovického kurzu se plně zapojily do radioamatérské činnosti a že plní svůj slib, daný při závěrečném hodnocení kursu. Je to Jiřina Löfflerová z Mladé Boleslav (dříve Babková, congrats!) a Irena Stránská, obě z OK1KAZ, které provádí nábor mezi děvčaty ze zdravotnického a chtějí je připravit pro příští kurs provozních operátorů. Další velmi aktuální je Miluše Formánková, známá svou houzevnatostí a plíží již k kursu. Soudružka Formánková pracuje v kralupské kolektívce OK1KCP a usiluje o zřízení samostatného ženského sportovního družstva s počtem 8–9 děvčat. Jsem přesvědčena, že oběma soudružkám se plánované dílo podaří.

Jistě takových schopných a iniciativních děvčat je u nás celá řada, ale je třeba, aby bud ony samy nebo jejich zodpovědní operátorky napsali, co je v jejich kolektívce nového, jaké plány mají a čeho dosahují. Soudružky ze Slovenska a z Moravy, čekáme netrpělivě na zprávy od Vás. Soniško, Irenko z Podbrzové, Elenko z Bratislav, ozvěte se!

Další z Klášovic, Janička – pionýrka a Pavla plně chodí do kolektívky a trénuje zvyšování tempa. Co nejdříve vyjedou i na pásmu. Bohužel ne všem začínajícím soudružkám se starší zkušení soudružky dostatečně věnují. Tak např. do listopadu (možná, že se to nyní už zlepšílo) na Marcelu ve Vrchlabí neměli soudružky stále čas. Aby si mohla zavysílat – snad aby se přestěhovala někam jinam, kde se děvčatům věnuje větší pozornost? Třeba do pražské kolektívky OK1KFX při Čs. rozhlasu.

* * *

A zkrátka, za krátko (vyjde-li AR včas – red.) bude osmy března – Mezinárodní den žen a s ním už nás již tradiční YL – Contest.

V úvodu první YL závod byl u nás pořádán 2. 11. 1958. Trval dvě hodiny a zúčastnilo se ho asi 25 závodnic. Samozřejmě, že početně převládaly kolektívny stanice. Velmi dobré si vedly soudružky z OK3KAB, OK2KBR, OK2KEA a dalších; z koncesionárek to byla OK3IY a OK2KL.

V dalším roce připadl YL závod přímo na 8. března; počet závodnic stoupil. Závod se tentokrát jezdil o hodinu dříve – od 0600 – 0900 SEC. A jsou to opět už výše uvedené stanice, které se umístily mezi nejlepšími. K nim přibyly OK3KMS, OK2KMB, OK2KGE, OK3KIC a z koncesionárek OK2XL a OK2BB.

V roce 1960 připadl YL závod přímo na 6. 3. a trval přávě tak jako roku předešlého 3 hodiny. Počet závodnic stanic opět stoupil celkem se závodou zúčastnilo 41 stanic, z toho 32 kolektívek a 9 koncesionárek. Mezi nejlepší se proborovaly již známé „borkyně“ z kolektívny stanice OK2KBR, OK3KMS, OK3KEU a koncesionáry OK3IY, OK2XL a OK2BB.

Dnes máme čtvrtý YL – závod přede dveřmi. Připojuji se k naději a přání Olinky, OK2KL (v loňském AR č. 7 byl otištěn její moc hezký článek o třetím YL-závodě), že nás letos bude závodit ještě více – až po 60 závodnic. Olinka nás tam ale také nabádala, abychom se snažily zlepšit svoji úroveň závodním některým jiných našich telegrafních závodech. Ale anžto mne samotnou „žeře svědomí“, že jsem se nezlepšila ani nepolepšila a přesto snahu zlepšit se a polepšit se mám, měla bych pozměňovat návrh a také ho hned zdůvodním.

Je známo ze sportu, že bývá zvykem, že bojují ženy mezi sebou a muži mezi sebou – čili kategorie žen a kategorie mužů. Proč bychom měly činit výjimku? Můžeme zvyšovat své tempo a obratnost mezi sebou? Bylo by snad lépe, kdyby se uspořádaly dva YL-závody ročně. Jeden k Mezinárodnímu dni žen, druhý k jiné slavnostní příležitosti třeba v říjnu nebo v listopadu. Co tomu říkáte? A za takové dva roky, až nás bude ještě více a až budeme závodné ostřílenější, můžeme osmému březnu dát co mu právem patří – vyzvat radioamatérky v ostatních evropských státech, aby se zapojily do našeho OK-YL-contestu. Tak se stane opravdu mezinárodním svátkem žen – radioamatérkám.

Ale nepředvídatelné situaci a zůstáváme ještě v roce 1961. Pro některé bude závod příjemnou zábavou, pro některé „těžkou hrou nervů“. Ale ať už to bude

tak či onak, závod stejně pojedeme. Vždyť tím budeme manifestovat svou příslušnost k ženám bojujícím za světový mír a současně tím vzdáme i dík a pocit průkopnicím mezinárodní hnuti žen!

Tak, děvčata, vzhůru do boje. Jsem přesvědčena že žádná si nenechá uitit tuto příležitost a že vás na 3,5 MHz budou o YL-závodu uplně mraky!

Vaše OK1OZ

ZÁVOD ŽEN

Cílem závodu je zvýšení provozní úrovně žen – radiooperátek a prohloubení znalostí a zkušeností ziskaných v kursech.

Účast v závodě: Jako operátorky stanic mohou pracovat jen ženy, které složily předepsané zkoušky pro samostatné, odpovědné, provozní nebo registrované operátorky. Registrované operátorky mohou pracovat jen pod dozorem z odpovědného nebo provozního operačera kolektívny stanice. Závodí se ve dvou kategoriích:

a) kolektívny stanice

b) samostatné operátorky (s vlastní vol. značkou).

5. března 1961 od 0600 do 0900 SEC.

Závodí se v pásmu 80 m jen telegraficky.

„CQ YL“.

Při spojení se vyměňuje devítimístný kód, sestávající z okresního znaku, RST a pořadového čísla spojení. Spojení se čísliuje za sebou, počínaje číslem 001.

Příklad kódu: BBN599001. Za každé uskutečněné spojení se správně přijatým kódem i volací značkou se počítají 3 body. Byla-li volací značka nebo kód zachyceny špatně, počítá se 1 bod.

Každý okres, ze kterého vysílá stanice, s níž bylo navázáno spojení, je násobitelem. Vlastní okres se jako násobitel počítá. Počet bodů, ziskaných za platná spojení, se násobí počtem násobitele. Součin je konečným bodovým značkem stanice.

S každou stanici je možno navázat v závodě jen jedno platné spojení.

Hodnocení závodu: Stanice, která získá nejvíce počet bodů, stává se vítězem závodu a obdrží putovní pohár a vlajku. Stanice, umístivší se na druhém a třetím místě, obdrží vlajku. Všechny stanice, které se zúčastnily závodu, obdrží diplom.

SEZNAM ZNAČEK OKRESŮ ČSSR PLATNÝ OD 1/1 1961

Praha – město (část):

1. APA 3. APC 5. APE 7. APG 9. API

2. APB 4. APD 6. APF 8. APH 10. APJ

Středočeský kraj:

Benešov — BBN
Beroun — BBE
Kladno — BKD
Kolín — BKO
Kutná Hora — BKH
Mělník — BME

Jihočeský kraj:

C. Budějovice — CBU
Č. Krumlov — CCK
Jindř. Hradec — CJH
Pelhřimov — CPE

Západopomořanský kraj:

Domažlice — DDO
Cheb — DCH
Karlovy Vary — DVK
Klatovy — DKL
Plzeň – město — DPM

Severočeský kraj:

C. Lipa — ECL
Děčín — EDE
Chomutov — ECH
Jablonec — EJA
Liberec — ELI

Východočeský kraj:

Havlíčkův Brod — FHB
Hradec Králové — FHK
Chrudim — FCH
Jičín — FJI
Náchod — FNA
Pardubice — FPA

Jihočeský kraj:

Mladá Boleslav — BMB
Nymburk — BNY
Praha – východ — BPV
Praha – západ — BPZ
Příbram — BPB
Rakovník — BRA

Plzeňský kraj:

Písek — CPI
Prachatice — CPR
Strakonice — CST
Tábor — CTA

Brněnský kraj:

Brno – město — DPS
Brno – okres — DPJ
Rokycany — DRO
Sokolov — DSO
Tábor — DTA

Olomoucký kraj:

Litoměřice — ELT
Louny — ELO
Most — EMO
Teplice — ETE
Ústí n. L. — EUL

Ústecký kraj:

Rychnov n. Kn. — FRK
Semily — FSE
Svitavy — FSV
Trutnov — FTR
Ústí n. Orl. — FUO

Východoslovenský kraj:

Blansko — GBL
Brno – město — GBM
Brno – okres — GBO
Břeclav — GBR
Gottwaldov — GGV
Hodonín — GHO
Jihlava — GJI

Severomoravský kraj:

Bruntál — HBR
Frýdek – Mistek — HFM
Karviná — HKA
Olomouc — HOL

Západoslovenský kraj:

Bratislava – město — IBM
Bratislava – okres — IBO
Dunajská Streda — IDS
Galanta — IGA
Komárno — IKO
Levice — ILE

Středoslovenský kraj:

B. Bystrica — JBB
Čadca — JCA
Dolný Kubín — JDK
Lipt. Mikuláš — JLM
Lučenec — JLJ
Martin — JMA

Slovenský kraj:

Bardejov — KBA
Humenné — KHU

Prešovský kraj:

Košice — KKO
Michalovce — KMI
Poprad — KPO

Kroměříž

— GKR

Prostějov — GPR

Třebíč — GTR

Uherské Hradiště — GUH

Výškov — GVY

Znojmo — GZN

Žďár n. Sáz. — GZS

Opava

— HOP

Ostrava — HOS

Přerov — HPR

Sumperk — HSU

Vsetín — HVS

Nitra

— INI

Nové Zámky — INZ

Senica — ISE

Topoľčany — ITO

Trenčín — ITR

Trnava — ITA

Pov. Bystrica

— JPB

Prievidza — JPR

Rim. Sobota — JRS

Zvolen — JZV

Žiar n. Hronom — JZH

Zilina — JZI

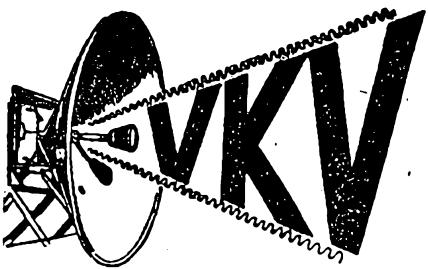
Prešov

— KPR

Rožňava — KRO

Sp. Nová Ves — KSV

Trebíšov — KTR

Rubriku vede Jindra Macoun, OK1VR, nositel odznaku „Za obětavou práci“

V úvodu dnešní, na žádost redakce trochu kratší rubriky, je třeba se vrátit na konec roku 1960. Během činnosti meteorického roje Geminid byl dvakrát překonán evropský rekord na 145 MHz pásmu odrazem od meteorických stop. 14. prosince časně ráno, mezi 0300 a 0630 GMT, se konečně podařilo navázat platiné spojení mezi OH1NL a G3HBW po celé řadě předcházejících nedokončených pokusů. QRB 1730 km. O několik hodin dříve, 13. prosince mezi 1700 a 1900 GMT měl OH1NL spojení s HB9RG. QRB 1800 km.. Je to nový evropský rekord na 145 MHz odrazeném od meteorických stop, a současně první spojení Finsko-Svýcarsko. Blahopřejeme operátorům obou stanic k tomuto úspěchu jménem všech čs. VKV amatérů.

Několik podrobností o OH1NL, když s HB9RG G3HBW jsme se seznámili již dříve. Lenna Suominen, OH1NL (QTH Nakkila, 30 km j.v. od Pori na západním pobřeží Finska) je nejúspěšnějším finským VKV amatérem. Pracoval jako první s VKV amatéry v SM, OZ, LA a UR!. OH1NL používá v současné době 200 W TX se dvěma 826 na PPA. Pro další pokusy obdržel zvláštní povolení na 800 W. Jeho konvertor, připojený k přijímači BC 453, je dosti neobvyklý: EC86, E88CC, E180F + diodový směšovač + + E180F a 6C4. Anténa - třináctiprvková dlouhá Yagi.

V téže době, během Geminid, měl dohodnuté další skedy známý G5YV - a sice se sovětskou stanicí UAIKAW (QTH u Leningradu). G5YV dlouho nic neslyšel, až posléze objevil sovětskou stanici o 40 kHz výše od udaného kmitočtu. Zaslechl několik velmi dlouhých „burstů“ - nejdéle v trvání 3 minut!! G5YV poznamenal, že to byl zatím nejdéle signál, jaký kdy odrazenom od meteorických stop slyšel. Jeho síla kolísala mezi S3 až S7/8. Zatím není známo, zda byl G5YV sovětskou stanicí zaslechnut.

G3HBW konal během Geminid kromě pokusu s OH1NL další s HG5KBP - avšak bez úspěchu. Není rovněž známo, zda byl slyšen v Budapešti. Spojení s OH1NL bylo pro Arnolida 19. zemí. Během lednových Quadrantid pak spojením s HB9RG zvýšil své score na 20 zemí na 145 MHz.

Zprávu o svých pokusech odrazenem od MS, uveřejněnou v britském amatérském časopise RSGB BULLETIN, končí G3HBW zásadní připomínkou k tomuto druhu činnosti na VKV. - Konstatuje stálý vzrůstající zájem o šíření odrazenem meteorických stop a dominativní se, že je vhodný připomenout, za jakých podmínek lze považovat AS spojení za platné. „Mnozí amatéři se totiž domnívají, že stačí oboustranně zachytit několik zřetelných burstů, aby bylo možno spojení považovat za platné. Toto však žádné spojení není.“ Říká. Doporučení ARRL, odkud se vlastně provoz odrazenem od MS rozšířil, je takové: Obě stanice musí přijmout vcelku - obě značky - report a - závěrečné „R“, aby bylo spojení platné.

Příklad úpravy soutěžního deníku:

Contest.....	Datum.....	Celkem bodů.....
Soutěžní kategorie.....	Značka stanice.....	
Jméno.....		
Adresa.....		
Soutěžní QTH.....	QRA-Kenner.....	
Zeměpisné souřadnice.....		
Nadmorská výška.....		
Vysílač.....		
Použitý kmitočet.....	vfo - xtal.....	Příkon..... wattů.....
Přijímač.....		
Antény.....		

Datum/cas	Značka stanice	vysláno	přijato	QTH	Provoz	QRB-km/body

Počet spojení..... Celkový počet bodů.....
Nejlepší DX.....
Další informace (zaslechnuté stanice apod.).....

Čestné prohlášení: (angl. text pro EVHFC)
I declare that this station was operated strictly in accordance with the rules and spirit of the contest and I agree that the ruling of the organizing society shall be final in all cases of dispute.

Datum.....

Podpis.....

chybách v příjmu. Spojení je rovněž anulováno, jestliže bylo špatně přijato QTH, nebo činí-li rozdíl v čase u obou stanic více než 10 minut. Ceny. Vítěz každé kategorie obdrží diplom.

VKV MARATÓN 1960

celkové vyhodnocení

145 MHz

Stanice	počet bodů	počet QSO
1. OK1VAM	473	323
2. OK1VAF	469	278
3. OK1ABY	260	161
4. OK2LG	249	120
5. OKISO	226	181
6. OK3VCO	224	131
7. OK1AZ	223	144
8. OK1NG	222	148
9. OK1VDS	212	140
10. OK2BAX	187	136
11. OK1VMK	175	156
12. OK1KGG	148	100
13. OK2TU	141	84
14. OK2BJH	138	62
15. OK2BBS	133	119
16. OK2BKA	111	105
17. OK1VAA	110	85
18. OK2VEE	109	91
19. OK1KRA	108	97
20. OK1KCR	105	68
21. OK1RS	95	87
22. OK2OJ	81	75
23. OK1VEQ	68	57
24. OK1VDM	58	27
25. OK2KLF	57	56
26. OK1KHL	52	42
27. OK1KRC	50	35
OK1LZ	50	49
28. OK2VDC	45	42
29. OK1RC	43	35
30. OK1HV	42	36
31. OK2VBL	35	34
32. OK1VN	34	32
33. OK3HO	32	24
34. OK1VEC	31	17
35. OK2TF	30	22
36. OK1VAN	27	27
37. OK3VBI	26	25
38. OK2VBS	25	24
OK1OI	25	25
39. OK3VDH	24	20
OK3VEB	24	20
40. OK1GG	23	17
41. OK2VCL	20	18
42. OK3CAJ	17	17
43. OK2VCK	14	14
44. OK1KIR	10	10
45. OK1TD	9	9
46. OK3LW	8	7
OK2OL	8	8
47. OK3SL	7	4
OK1KSD	7	7
48. OK1KLR	6	5
OK1KAZ	6	6
49. OK1VDR	5	5

435 MHz

Stanice	počet bodů	počet QSO
1. OK1SO	19	14
2. OK2OJ	15	15
3. OK1KRA	4	4
OK2BKA	4	4
4. OK2BBS	3	3
OK1VEQ	3	3
5. OK2BAX	1	1

Pro kontrolu zaslaly deník stanice: OK1VAE, 1VAE, 2BCI, 2LN/p, 2OL, 3KTR, 3QO.

Deník pozdě zaslaly stanice: OK2VDC, 2YF, 3CAJ. Kromě stanic OK1RS a OK1VAA měly všechny ostatní stanice v deníku čestné prohlášení. OK1LZ neměl v deníku čestné prohlášení, body, kmen a ani QTH protistanic.

V KV maratónu se zúčastnilo v pásmu 145 MHz 55 stanic a v pásmu 435 MHz 7 stanic.

6 prvních stanic v pásmu 145 MHz a stanice na prvních třech místech v pásmu 435 MHz obdrží diplomy. VKV odbor chtěl odměnit diplomy prvních 10 stanic na 145 MHz a všechny stanice na 435 MHz. Bohužel více diplomů nebylo k dispozici. Tak snad až za VKV maratón 1961.

Z deníku:

OK1VAF: ...předpokládám, že v příštím roce soutěž více upoutá.

OK1VDS: ...nějak se mi to ucpalo směrem na Polsko. Tam to dává body.

OK1AZ: Jsem zvědav, jaká bude činnost v době, kdy KV maratón není. Jedna výhoda bude určitě ta, že budeme mít čas na stavbu zařízení.

OK1SO: Účast stanic na pásmu 435 MHz je slabá, je třeba toto pásmo lépe propagoval.

OK1KRA: Škoda, že jsme nepracovali soustavně. OK3VBI: ...má to dobrý spád a činí sa stanice na východnom Slovensku. S podmienkami pre rok 1961 plne súhlasim.

Během první, druhé a třetí etapy panova luptuný boj v čele tabulky mezi pražskou stanicí OK1VAM a chrudimskou OK1VAF. Vzhledem ke střídání těchto stanic na prvním místě a pro velmi těsné bodové rozdíly se nedal konečný vítěz VKV maratónu 1960 v pásmu 145 MHz ani hádat. V posledním čtvrtletí se tento bodový rozdíl ještě změnil. Kromě bodového náškoku z minulých etap stalo na straně Jendy, OK1VAM, i nevyhýbatelné „vysílací středisko“ OK1VAF a Slávku nový sparták. Velmi těsné vítězství, ale doslova „výdne“, zůstalo nakonec v Praze u stanice OK1VAM.

Podobná situace byla též na pásmu 435 MHz. Zde ve třetím čtvrtletí byly na prvném místě se stejným počtem bodů i spojení pražskou stanicí OK1SO a olomouckou OK2OJ. Dosázení větších vzdálostí způsobilo, že vítězství na tomto pásmu získala stаницí OK1SO. Oběma vítězným stanicím přejí ještě větší úspěchy ve VKV maratónu 1961 a i v jiných soutěžích a závodech, kterých se zúčastní.

Jak je z výsledků zřejmé, na prvních místech v obou kategoriích se umístily stanice, jejichž příkon nepřesahuje 25–30 W. Je to jistě způsobeno tím, že účelem VKV maratónu není vyhrát „za každou cenu“ opět nějakou soutěž, ale být co nejčastěji na pásmu. Tím se zdokonaluje provozní zručnost a zároveň dokazuje, že pásmá 145 a 435 MHz jsou oprávněně přednostně přidělena amatérům před jinými případnými profesionálními zájemci.

Podmínky VKV maratónu 1961 doznały několik změn oproti loňskému roku. Jsou to především zkrácené etapy, které dávají možnost i soutěžícím stanicím získat lepší výsledky. To nebylo možno v minulém roce, protože zde bylo nebezpečí případné velké bodové ztráty, která mohla být způsobena nenadálým výskytem abnormálně dobrých podmínek. Zařízení totíž muselo být v neutrální polohovosti a většina stanic neoprylá zařízením ve dvojím provedení. Ani letos nebyly vyslyšeny hlasové operátory, kteří žádali, aby pro maratón platila pouze spojení uskutečněné během jednoho dne, případně několika hodin. Každý totíž nemá čas v pondělí, a je třeba vysílat během celého týdne a nikoli pouze jedenkrát za týden. Kromě jiného se naučí operátoři i „hlídat“ podmínky, které se mohou vyskytovat kdykoliv a je jen třeba se naučit jejich výskyt předpovídat podle meteorologické situace, dálkového poslechu rozhlasových FM stanic na VKV apod. Nemám tím ovšem na mysli polární září: nebo meteor, protože tam je třeba mimo jiné též dobrých nervů a případně někdy i části dovolené. Posledním důvodem takto uspořádaných etap je i to, aby byla dána možnost všem stanicím v době, kdy žádný závod neprobíhá, k nerušeným technickým debatám, které se vyskytují snad již pouze na VKV pásmech. Vyloučí se tak nebezpečí, že jím snad něco „uteče“.

V letošním VKV maratónu jsou částečně zmény v bodování, které se zatím zdá být vhodnější než bodování 1 km = 1 bod a bodování, kterého bylo použito v maratónu loňském, i když totiž toto samo o sobě nebylo tak nedokonale při porovnání výsledků stanic OK1VAM a OK1VAF nebo OK1SO, OK3VCO, OK1AZ a OK1NG. Oprávněnost této domněnce ukáže soutěž sama.

Několik málo stanic žádalo též zavedení zvláštní kategorie i pro stanice pracující z přechodného QTH. Bylo to snad proto, že tyto stanice se domnívaly, že o ně nebude mít nikdo zájem. Možnost navázání soutěžního spojení s toutéž stanicí v téže etapě, pokud tato stanice pracuje z přechodného QTH, tuto obavu všechny zcela vylučuje.

Velkým kladem podmínek VKV maratónu 1961 je snad i to, že jsou zde vyjmenovány náležitosti, které je třeba uvádět v soutěžním deníku a které jsou v souladu s mezinárodními zvyklostmi a doporučeniami. Budou-li je všechny stanice takto dorazovat i v jiných závodech, budou vždy jejich deníky v naprostém pořádku a vyvarují se nebezpečí diskvalifikace z této strany.

Je samozřejmé, že i v tomto ročníku VKV maratónu není možno používat mimofádné povolených zvýšených příkonů, které stejně byly u některým stanicím poskytnuty pouze pro speciální pokusy (vždy tak si o ně ale společně vždy žádaly).

Možná, že by bylo vhodné, aby každá stanice, která má na VKV pásmech mimofádně povolen výšený příkon, mohla mít ještě provozuschopný vysílač o maximálním příkonu podle normálních povolovacích podmínek, tak jako každá kolektivní stanice musí mít vysílač pro třídu C. Bylo by ovšem nutné, aby takový vysílač směl být osazen na koncovém stupni jen takovou elektronikou, která nedovoluje příkon i několikrát zvýšit. Případná kontrola této zařízení by byla věci příslušného kontrolního sboru.

O tom, že se VKV maratón 1960 libil, není pochyb. Dosvědčuje to nejen velká účast stanic z celé republiky, ale i to, že podle našeho vzoru byly zavedeny podobné soutěže v NDR a SSSR. Pouze některí naši VKV „Dx-mani“ měli proti němu své výhrady, ale bohužel nikdo však od nich neslyšel, jak si představují řešit trvalé oživení pásem 145 a 435 MHz. Na druhé straně se např. OK2VCG na poslední besedě VKV amatérů pozastavoval nad tím, že stanice na 145 MHz ubývá nebo že jsou celé časové etapy, kdy je potřeba stanici na pásmu minimálně. Můj názor a názor většiny ostatních je ten, že jednou z nejvhodnějších forem pro oživení jakékoli pásmu je nějaká soutěž delší než 24 hodin.

OK1VCW

Rubriku vede Mírek Kott, OK1FF, mistr radioamatérského sportu

„DX ŽEBŘÍČEK“

Stav k 15. lednu 1961

Vysílači

OK1FF	266(279)	OK1KAM	116(129)
OK1CX	224(238)	OK3KFE	114(150)
OK3MM	221(236)	OK1KVY	114(121)
OK1SV	215(239)	OK1AAA	110(140)
OK1VB	194(221)	OK1ZW	110(117)
OK1XQ	193(205)	OK1US	106(135)
OK1JX	192(208)	OK1KJQ	100(129)
OK3DG	189(191)	OK2KFP	99(127)
OK3EA	181(200)	OK1FV	96(124)
OK1FO	181(195)	OK1KCI	94(124)
OK3HM	180(201)	OK2KJ	93(102)
OK3KMS	167(197)	OK1VO	91(124)
OK1CC	166(193)	OK3JR	90(131)
OK1AWJ	162(194)	OK3KFF	90(120)
OK1MG	161(191)	OK1KSO	87(110)
OK1AW	159(189)	OK3KAG	82(112)
OK2NN	146(171)	OK1BMW	80(122)
OK1MP	145(154)	OK2KGZ	80(104)
OK2QR	141(171)	OK2KGE	78(93)
OK3EE	139(157)	OK3KAS	73(104)
OK3OM	136(180)	OK1TJ	72(95)
OK1LY	127(181)	OK2KMB	65(91)
OK1KKJ	127(149)	OK3KHG	60(85)
OK2OV	123(149)	OK2KZC	58(68)
OK2KAU	121(149)	OK1CJ	55(68)
OK3HF	116(135)		

Posluchači

OK3-9969	175(243)	OK1-25058	92(198)
OK2-5663	170(233)	OK3-4159	90(175)
OK1-3811	160(226)	OK1-6138	88(175)
OK2-4207	154(249)	OK1-2689	86(143)
OK2-3437	135(209)	OK2-4857	85(182)
OK1-3765	132(202)	OK1-5194	85(168)
OK1-4550	130(230)	OK1-7310	85(168)
OK3-9280	127(205)	OK2-3442/1	83(202)
OK2-6222	123(223)	OK3-3959	82(148)
OK3-7773	120(201)	OK3-3625	80(230)
OK1-4009	120(193)	OK3-6119	78(210)
OK1-756	120(184)	OK1-6139	78(178)
OK3-9951	117(186)	OK1-1198	77(148)
OK1-5873	115(208)	OK1-4310	76(180)
OK2-3914	114(205)	OK1-6732	76(156)
OK1-7837	114(170)	OK1-8558	76(154)
OK2-9375	113(218)	OK1-5169	73(160)
OK3-7347	113(200)	OK2-2026	71(180)
OK1-65	112(200)	OK2-4243	71(137)
OK3-6029	110(170)	OK1-8188	70(147)
OK1-1340	109(225)	OK1-1608	70(127)
OK1-6292	108(173)	OK1-1902	70(126)
OK3-6281	106(175)	OK1-7565	69(198)
OK1-2643	103(186)	OK3-1566	68(140)
OK1-3421/3	102(220)	OK1-8445	67(156)
OK2-1487	102(177)	OK3-6473	67(135)
OK1-2696	102(171)	OK2-4948	67(120)
OK2-6362	101(175)	OK1-1128	67(108)
OK1-6234	100(181)	OK2-8446	65(177)
OK2-2987	98(200)	OK1-7050	58(101)
OK2-5462	96(193)	OK1-593	55(142)
OK1-7506	95(192)	OK1-6548	54(154)
OK2-3301	95(170)	OK2-1541/3	54(154)
OK3-5292	93(220)	OK1-6423	52(126)
OK1-8440	92(203)	OK3-8181	50(108)
		OK1CX	

Novinky a zprávy z pásem

Započítávání spojení s Federací Mali a z ní pak vzniklých dvou nových států: Byl-li již jeden QSL listek předložen za Federaci Mali, platí v novém uspořádání za jeden ze dvou nových států, buď za Senegal nebo za Mali. Kdo tedy má listek za Federaci Mali, má možnost dohnit jednu zemí, a to Senegal, poněvadž Mali platí v DXCC již dříve. Jak se započítává, nevím, ale bude to asi podle QTH, který je na QSL listku udán a za tu novou zemí pak bude platit.

Snad bude naše amatéři zajímat malý přehled nových afrických zemí a nezaručená informace o stanicích, které v těchto zemích mají být činné. Rátkam proto nezaručená, poněvadž den ode dne se situace mění a zprávy jsou někdy protichůdné.

Země Hlavní město Činné stanice

Mauretánie	Noúakchott	FF7AB až FF7AG
Senegal	Dakar	FF8CW
Pobř. Slonoviny	Abidjan	FF4AA až AH
Togo	Lome	FD4BD
Dahomey	Porto Novo	FF – žádná stn
Mali	Bamako	FF – žádná stn
Volta	Ouagadougou	FF – žádná stn
Niger	Niaméy	FF – žádná stn
Čad	Fort Lamy	FQ8AT, HA, HB, HI, HL, HO, HW
Středoaf. rep.	Bangui	FQ8AK, AP, HN, HT
Rep. Kongo	Brazzaville	FQ8, SM5KV/9Q5, SM5BUG/9Q5
Gabon	Libreville	FQ8AH, AL
Brit. Kamerun	Yaounde	ZD2KHK, KHP, KHR

a zatím nevím kam zařadit ZD2DHK/NC, který udává QTH Severní Kamerun.

V lednovém čísle DL-QTC je otisknuta tabulka o účasti různých zemí na diplomu DLD. Bylo dosud vydáno celkem 1053 diplomů DLD100, 255 diplomů DLD150 a 209 diplomů DLD200. Z cizích účastníků je na prvním místě ČSSR, jejíž amatéři dostali 37 diplomů DLD100, 9 diplomů DLD150 a 1 diplom DLD200.

Ačkoliv Nový Zéland je poměrně málo osídlen, má jen asi 2,300.000 obyvatel, je jednou ze zemí na světě, kde je udělen vysoký počet amatérských koncesí. V loňském vydání „ZL Call Booku“, který vydává N. Z. A. R. T., je uveřejněno přes 2800 adres amatérů, kteří jsou rozděleni do čtyř distriků – ZL1 až ZL4 –.

V minulých rubrikách hlášená stanice HM9A je asi pirát. HM9TA vysvětluje, že v jižní Koreji mohou amatéři sice dostat voletku počínající písmeny HM, ale dosud žádná nebyla vydána. Je hlášena výprava na ostrov Cheju a značka bude práv výše uvedená – HM9A –. Tento ostrov však nesplňuje podmínky nové země pro DXCC.

Mnoho dotazů mi chodí na značky počínající čísly. Proto podávám přehled tak, jak jsem je věděl v lednu. Rátkam to proto, že se v poslední době poměrně rychle mění značky.

3A2	Monaco
3V8	Tunis
3W8	Vietnam
4S7	Ceylon
4W1	Yemen
4X4	Israel
5A	Libie
5N2	Nigeria
6O1	Somálsko (dříve VQ6)
6O2	Somálsko (dříve VQ6)
7G1	Guinea
9C2	Oman
9G1	Ghana
9K2	Kuwait
9M	Malajsko
9N1	Nepal
9Q5	Congo
9U5	Ruanda Urundi

EP3RC je velmi často na DX pásmech na 10, 15 a 20 metrech. Sdělují, že v Teheránu existuje 12 koncesí přidělených US příslušníkům a 2 přidělené západním Němcům.

Ze severního Kamerunu pracuje pravidelně denně mezi 1700–1800 hodinou našeho času ZD2KHK/NC. Zdá se však, že má bud špatný přijímač nebo poslech, poněvadž zápatný zabírá na volání a často marně volá CQ. QSL listky chce pouze via RSGB.

O DL9KR jsem psal již dříve. Nyní přichází zpráva, že také léta do Chile a chce se pokusit, zda by dostal koncesi pro CE0, tj. Velikonoční ostrovy a Juan Fernandez, kam by chtěl udělat krátkou výpravu.

Nevada je stále vyhledávaným státem pro diplom WAS. Elmar Radio Club proto v dubnu podnikne malou výpravu do tohoto státu a ve dnech od 22. 4. 1961 0700 Z do 24. 4. 1961 0200 Z budou pracovat členové tohoto klubu nepřetržitě na všechny pásmeha a na těchto kmitočtech: CW: 7005, 14065

PŘIPRAVUJEME PRO VÁS

Superhet se čtyřmi tranzistory
Měření odporů a kondenzátorů Avometem
Amatérské zhotovení miniaturního přepínače
Sdělovací transformátory
Konvertor na 80 a 40 m pro začátečníky

21065, a 28065 kHz. Na SSB pak na 7215, 14315, 21411 a 28665 kHz.

HC1JU chce na jaře podniknout výpravu na Galapágy. Po VP2VB v poslední době bude zase tento vzácný ostrov k dosažení.

VK2ZR hlásí, že na ostrov Kermadec – ZL3 – přijde v brzké době amatér a tak se konečně dozvídáme i o tohoto ostrova, který je velmi dobrý pro lovce DXCC.

VK9GP na ostrově Norfolk je bývalý VR3A a pracuje pravidelně na 7 a na 14 MHz telegrafii a telefonii.

O VR6TC sdílejí jeho QSL manager, že hlavní dobou jeho práce je čas mezi 0500–0700 Z. Používá vysílače DX35, přijímáce HQ145C a anténu ZL.

Na ostrov Phönix – VR2 – měli v lednu odcestovat dva známí amatéři, VE7ZM a MP4BBW. Podle jiné verze mají odcestovat až v poli března. Oba budou pracovat na CW a SSB. Přesné datum počátku jejich práce není tedy známo.

VK8TB se pokouší získat koncesi pro ostrov Timor – CR10 –. VK8TB je vlastně W4DFF, který je příslušníkem USAF a letá do Darwinu – VK8 –. Také CR9 se pokouší získat povolení jako spoluživatelské koncese s CR10AA. Podáli-li se mu to, pak snad nebude ostrov Timor takovou významností.

Na ostrov Marcus je znova plánována nová výprava, jejíž datum dosud není známo. Tuto výpravu má podnikat W7VEU. Snad se mi podáří včas zachytit termín výpravy a oznamit ho.

VR1D je na atolu Funafuti a zůstane zde asi rok. VR3KD, který byl na Vánočním ostrově, se vrátil do Anglie. QSL lístky však chce stále přes K5ADQ, který mu dělá a nadále dělá QSL managera.

Na 21 MHz pracoval KX6CA a je nyní zpečeně zjištěno, že šlo o zneužití značky, když právě právý KX6CA již dlouhou dobu nepracuje.

VK0WH pracuje na ostrově Macquarie na 14 a 21 MHz s AM, ale rád odpovídá na telegrafické zavolání na svém knitočtu.

Několikrát hlášená značka W80LJ/PK nyní našla vysvětlení: Je to amatér, který pracuje z americké nemocniční lodi „HOPE“. Tato loď je k dispozici málo vyvinutým zemím, a proto poslední dobou pracoval W80LJ z Indonésie. Potvrzili-li se, že voláčka byla legálně používána a že splnila podmínky nutné pro DXCC, měla by být tato značka uznána bez potíží od americké FCC.

Glen Ward, 9N1GW, se vzdal naděje, že by mohl podniknout výpravu do východního Pákistánu. Proč a co mu v tom zabránilo, jsem se nedovíděl.

HC8VB – VP2VB – udělal na Galapágách 3200 spojení. Cestou na ostrov Clipperton poškodil Yasme III a vrátil se do Kanálové zóny, aby zde lod před dlouhou cestou přes Pacifik opravil. Další terminy jeho cesty proto zatím nejsou ještě známy.

Na SSB se má objevit VQ9TED, který má pracovat z ostrova Aldabra, Agalega a Farquar. Jsou to země, které měl původně navštívit W4BPD při své loňské expedici.

K1CRB/XV5 ještě nepracoval a již dostal celé množství QSL lístků od posluchačů a žadou dopisů se žadostí se skončit.

XE1SN plánoval na lednu výpravu na ostrovy u Mexika – XE4 –. Nemůže však výpravu zatím uskutečnit pro náhlý nával práce v zaměstnání tak jí zatím odříká na neurčito.

Totéž platí o výpravě na ostrov Malpelo, kterou měl podniknout W9EVI. Nová výprava se má uskutečnit asi v poli března, poněvadž v té době bude k dispozici větší lod kolombijského námořnictva. Současně bude možno zůstat na ostrove dle než bylo plánováno (3 dny) a výprava bude mít sebou 3 kompletní vysílači soupravy. Podáli-li se vydolení, které je na ostrov Malpelo mimořádně obtížné, bude to jediná příležitost na celá léta, neboť jen za pomocí námořnictva se může uskutečnit vydolení a tím vlastně celá expedice. Mají používat značky HKOTU.

Podle posledních zpráv právý na ostrově Rhodu pracuje pouze SV0W SSB na 10, 15 a 20 metrech. Nové koncese pro Rhodos a Krétu zatím nejsou na obzoru.

Známý amatér VP8BK, který pracoval z Jižní Georgie, se při plavbě na moři utopil. Jeho staniční deníky při bohužel nebyly nalezeny.

Hlášená výprava VU2NRM na ostrovy Lakkadivy – VU4 – musela být o 2 měsíce posunuta, poněvadž se vyskytly potíže s dopravou. Jiná verše říká, že se výprava má uskutečnit poslední týden v únoru.

Pásmo 14 MHz přeci jen nebyvá někdy v noci úplně mrtvé. Stalo se, že dokonce okolo půlnoci se pásmo senzačně otevřelo směrem na Havaj přes severní pól. V lednu tak dělat KH6 na běžícím pásu a mezi nimi se vyskytl i KW6DG.

V poslední době byly v USA slyšeny tyto DXové rarity: VR6TC s AM na 14161 kHz v 0600Z; 9N1SM a 9NICJ SSB mezi 14312 až 14316 kHz ve 13 až 14 Z, HK0AI na 21212 kHz ve 2300 Z ZC3AD (!) na 14022 kHz v 0200 Z a CE0AD na 14040 kHz v 0400 Z. To říkám jen pro zajímavost, že by snad některá stanice mohla někoho zajímat. Je tak určité vodítko, když a kde se vyskytuje.

Západoněmecký DX team dostal za vítězství v CQ DX contestu 1959 plaketu a DJ3JZ získal pohár. Jistě velmi cenný úspěch.

Země Františka Josefa se stane pomalu legendární pověstí, kdo tam bud pracuje nebo bude pracovat. Poslední fáma zase praví, že na tomto ostrově pracují tyto stanice: UA1ZEC, UA1ZEA, UA1KAC (?) a na 28 MHz RA1FJL. Na SSB právě zase má pracovat UA1KEM na 14300 kHz.

ZC4CT a ZC4AK (klubová stanice) budou právě pracovat v dubnu a nebo v květnu z Jordánska (JY).

Ze Sovětského svazu přichází zpráva, že členové ústředního radioklubu postaví putovní SSB vysílač a po jeho zhotovení ho nechají putovat po všech svazových republikách. Takto by se na SSB objevily nové země a má se právě začít v zoně 23, v Tannu Tuvě. Vysílač by měl být v březnu hotov.

V časopise QST byl uveřejněn seznam držitelů diplomu DXCC, kteří alespoň v posledních dvou letech poslali nové QSL lístky na doplňovací známkou. V kategorii A1 a A3 vedou ZL2GX a W1FH se 300 zeměmi. Na telefonu je prvý na světě VQ2CK, který má 297 zemí potvrzeno. V Evropě je v prvé kategorii G2PL a G3AAC s 293 zeměmi a na foni je to EA2CQ a G2PL s 266 zeměmi.

VQ9HB je hlášená, že po dva měsíce, počínaje měsícem květnem, bude činný jako VQ8C. z ostrova Chagos.

Pozor! Na ostrov Fernando de Noronha je ještě další amatér a to PY7AFN. Hlásí to přímo PY4AS.

Jestliže jste někdo slyšel stanici VQ9JER, která pracovala z ostrova Maňá, tak tato voláčka patří ZE4JN, který však chce QSL lístky využít W5RHW.

Na čtyřicet metrůch pracuje TA3AB, který bývá slýchat ve večerních hodinách. Některí amatéři tvrdí, že je pravý.

Před časem, loni v dubnu, měl na osmdesáti metrech OK3KVE, op. OK3-8136, spojení s HK1DW, který ho zavolal na CQ. Dlouho se myslelo, že to bylo spojení s nějakým pirátem, ale nyní dosel QSL lístek od HK1DW také z HK1DW byl OK. Velmi pěkný úspěch na 10 W stanici OK3KVE!

Poslechové zprávy z pásem

Jak je vidět, nemá dát člověk jen tak na to, co slyší a dělat z toho uzávěry. To se mi nevyplatilo v poslední DX-rubrice, když jsem psal, že pásmo 160 m nestojí vůbec za zmílnu. Hned několik dní na to jsem se dovedl, jak se najednou stošedesátku otevřela na DXy. Psalo mi hned několik soudruhů a také zprávy z ciziny mluví o pěkných DX podmínkách. Armin, DL1FF, dokonce říkal OK1SV, že mu idou DXy na 160 metrech lépe než na 80 m. Ale to budete vidět z přehledu. Na tom vysvětlenou znovu uvádím, 5–6 neděl, než číslo výjde, je někdy příci jen dlouhá doba a stane se, že něco již není pravodle.

Osmdesátmetrové pásmo se také pěkně otevřelo a došla celá řada hlášení o pěkných DXech na tomto pásmu. Samozřejmě jde v nočních hodinách nebo v časových hodinách ranních.

Nyní se stalo pásmo 40 m stabilním a jistým pásmem pro práci v noci, když dvacítka někdy umílká. Jsou slyšet ve velmi pěkných silách stanice jihoafrické, o severoamerických ani nemluví. Ze večera, tak mezi 2200–2300 hodinou, chodily dobré japonské stanice a také KR6VG byl zde slyšen. Afrika chodila ještě dříve, tak okolo 1700. Ale na vysvětlenou znovu uvádím, 5–6 neděl, než číslo výjde, je někdy příci jen dlouhá doba a stane se, že něco již není pravodle.

Dvacítka je nebo vlastně byla pásmem, kde se dalo dělat dobré jen v podvečerních hodinách a tak nejdéle do půlnoci. Pak je již nejistá a podmínky jsou nepravidelné. Z přehledu nejlépe si uděláte obraz a zkontrolujte záznamy o DXech v této době. Myslím, že převážnou část DXů v této době budete mít z jižní Afriky, která chodila s pravidelností, skoro denně. Možno říci, že právě v této době bylo vždy maximum podmínek.

Na pásmu 21 MHz už se nedá mluvit o stabilních podmínkách, snad jen pravidelně po ránu chodily stanice z východu. Někdy se totiž pásmo otevřívalo tímto směrem již okolo sedmé hodiny ranní. Později se objevily stanice z VK a po polodnech hodinách celkem dost často, možno říci pravidelně, když pásmo bylo trochu otevřené chodily stanice z jižní Afriky.

Z deseti metrů sice nějaká hlášení došla, ne mnoho a možno říci, že pásmo není nyní zrovna vhodné pro DX provoz. Sem a tam se tam objeví nějaké DXy, ale není to ono.

A tak nyní zprávy z pásem.

1,8 MHz

Ve 2230 OD5LX a časně ráno v 0500 na 1827 kHz skoro každou noc UB5WF, ZC4AK na 1820 ve 2300, 5A2CV na 1823 ve 2310, ZC4KV na 1822 ve 2340, DL1FF pak dělal celou řadu US stanic, W1, 2, 3, 9 a VE1ZZ. Prý používá 10 W a V anténu, směrovanou na USA!

3,5 MHz

VE1RF v 0140, HB1MB v 0245, 5A2FA na 3502 ve 2115, LA1NG/p z ostrova Jan Mayen na 3530 a 3502 v 0420 až 0515, LX3AH v 0400, RAEM – hrdina SSSR s. Krenkel – byl slyšen ve 2325, SV0WQ z Kréty v 0300, ZB1PA v 0145, EA4CR v 0335, CT1JHX na 3515 v 0145, známý UA9CM v 0125, TF5TP v 0245, ale také ve 2030, KV4CI v 0040 až 0120, VO1AE v 0100, VE1BC v 0120, OY7ML v 0201, UI8AP v 0220, VP9BO v 0200,

FA3AQ a FA8BG ve 2020, ZC4AK ve 2150, OX3MO v 0250, v časných ranních hodinách pak chodily W, ale celkem slabé. A tu největší raritu jsem si nechal na konec: VK2AC byl slyšen v 1940 na 3525 kHz! Doufám, že je dobrý, čas by tomu ale spoušť odpovidal.

7 MHz

HZ1AB v 0130, HZ1HZ v 1815, CT1ST v 0025, FA3DU ve 2000, HK2NF v 0245, JA4AIH ve 2330, LX1LX (klubová stanice) v 1155, OD5CT v 0550, PY7VHA v 0015, RAEM ve 2345, VO4DT v 0135, VS9OA v 0000, ZB2A v 0600, ZD2JKO v 0020, 3V8CA v 0450, 9M2DW v 0115, 4S7NG v 0125, EPIAD na 7040 v 2130, KR6VG ve 2225, KV4CI v 2200, známý PY7LJ z ostrova Fernando de Noronha byl na 7100 ve 2200, PY stanice chodily mezi 2200 až 0300, UI8AE v 2115, 5N2GUP (drive ZD2GUP) ve 2200, ZD1FT na 7006 ve 2230, 5N2JM na 7032 v 1820, a celá řada na 7006 ve 2230, ZS6AZD v 2245, 5A2CV v 2250, CN2BK v 2000, LA1NG/p z ostrova Jan Mayen na 7010 v 1850, MP4BBL v 2000, OD5LX v 0550 a OD5CN v 2140 a nakonec VU2XG v 1950.

14 MHz

Začínám novým a zatím neznámým přesufixem – CN9CF ve 2115, CR5AR na 14008 v 0020, CR8AD v 1645, DU1VZ ve 2130, EP2AP v 0850 a EP2AY v 1620, ET2VB v 1725, EQ5XR v 1300 a EP5Q na SSB v 1800, FB8ZZ v 1730 až 2000, z Dakaru FF8CY ve 2110, z Brazzaville FQ8HD v 1815, FQ8HC, FQ8HP a FQ8HW mezi 1800–2145, FY7YI v 1915, HH2ML v 2250, HP1IE v 1830, HC1LE v 2135, Japonci pak byli slyšeni po ránu, po 0700, KG1FR v 1735, havajské stanice byly slyšeny v 1900 a pak v 0400, KL7MF v 1730, KW6DG v 0840, LA1NG/p – Jan Mayen – LX1MJ v 1850, MP4BCV v 0800, několik OD stanic odpoledne, OX3UD v 1725, OY2H v 1725, PY7LJ z ostrova Fernando de Noronha v 2125, SM5KV/Q5 v 1800, SM6BX/CQ5 QTH Kamina v 1800, ST2AR v 2140, SV0WZ z ostrova Kréty v 1720, TA5EE (je OK ???) v 0840, TI2LA v 1850, UM8FZ v 1300, VO1AK v 1800, VP6PV v 1300, VP3YG v 2100, VQ3HV v 1655, VQ5IG v 1950, VQ5GI v 2050, VQ9HB v 1930, VS9ARP v 1850, několik VU stanic mezi 1400–1700, XZ2TH v 1610, ZD2DHK nebo ZD2KHK ?? 1700 a ve 2150, ZS stanice pak chodily k večeru, ZP1BE v 2300, 5N2GUP v 1820, 5N2BRG v 1740, 9N1CW na 14034 v 1850, VP8CC ve 2110, MP4MAH v 1610, FR7ZD v 1650, CR7CI v 1730, EA0AB v 1750, ZD6RM v 1840, VQ2WM v 1910, VKOJM v 1930, ET3AZ v 2020, VK9XK v 0820 z Papuy, VK9GP z ostrova Norfolk v 0930, VP8DK z ostrova Jižní Georgie, a zřejmě pirát FL9KN v 1710, FG7XF v 810, OR4TX v 2150, PZ1BR v 1900, UA1KAE z Antarktidy v 1640, W8OL/PK v 1440, ZB2AS v 1420, ZS7R v 1650, 4S7EC v 1530, 7G1A v 1650, SU1AS v 1700 až 1800, XE3VL v 0820, 9K2AJ v 1530, 9K2AD v 2200, EA6AZ, v 1900, F9UC/FC v 1755, vojenské norské stanice LJ3G v 0920 a LJ3D v 1410, VP8CC ve 2035, VE0NA v 1920, z Evropy pak IS1DKL v 1220, ZB2J v 1810 a HB1YY v 1400.

21 MHz

CE5FR ve 1440, CT2AH v 1335, CR5AR z ostrova São Thome ve 1200 a v 1650, CR9AI ve 1450, EPIAD v 1100, EP2AF v 1325, EA6AM – dobrý do WAE – v 1515, HZ1AB a HZ1HZ v 1000 až 1400, HK7ZT v 1400, ISIFIC v 1335, JA2JW v 1000, KG6AJT v 1050, KP4CC v 1300, KR6JM v 0900, KV4CI v 1325, KW6DG v 0940, LJ3D – norská vojenská stanice – v 1515, OHONF v 1035, USAQ v 1320, MP4BCV v 1350, OD5CQ v 1530, OY2Z v 1420, SV0WZ v 1330, VK4EL v 1345, VO1FP v 1535, VQ2EW v 1510, VS6CL v 1320, VS9AAC v 1300, VU stanice asi v 1330, ST2AR v 1130, ZD6RM v 1350, ZE5JJ v 1340, ZB1NE v 1015, ZC4 stanice prakticky celý den, ZL1AMP v 0940, a je zřejmě, že ZS stanice byly slyšeny také od rána až do večera! Dále pak 5A2CV v 1430, 5N2BCP v 0945 a 5N2GUP v 1130, FA3DU v 1345, FF8BF v 1500, UA0AG v 0945, UJ8KAA v 1230, VQ3HZ v 1425, EA8DL v 1800 a 9G1CC v 0850.

A na konec zpráv už zbývá jen poděkovat za vaše zprávy a těsit se zase na další příští měsíc. Do tohoto čísla přispěli svými zprávami poslušníci: OK1-449 z Prahy, OK1-6553/3 z Trenčína, OK1-8440 z Prahy, OK1-0997 z Prahy, OK1-3190 z Pardubic, OK1-9220 z Trutnova, OK1-4215 z Prahy, OK1-6138 z Ústí n. L., OK1-6732 z Prahy, OK1-879 z Pardubic, OK1-6701 z Zeleného Brodu, OK2-7072 z Němců na Hané, OK2-3460 z Havířova, OK2-1393 z Poruby, OK2-8036 z Havraníku, OK3-4447 z Košut a OK3-8136. Dále poslali zprávy s. Petr Kárný a Petr Koudeka z Jablonného a dva dopisy zřejmě omylem nepodepsané. Dostí zpráv a některých skutečně velmi hodnotných; jen když jich bylo více z Moravy a ze Slovenska. Díky několika věrným DX-rubricím, jsou zastoupeni i amatérské vysílači – hi. Jsou to: OK1ACT OK1S a OK1US, pak OK2BCO, OK2QR a OK3CAW. Tak se „okáti“ polepšete a všichni nezapomeňte se pochlubit do 20. v měsíci, co překněně jste dělali nebo slyšeli.

„OK KROUŽEK 1960“
Stav k 31. prosinci 1960
(podle hlášení k 15. I. 61)

Stanice	počet QSL/počet okresů			Počet bodů
	1,75 MHz	3,5 MHz	7 MHz	
a)				
1. OK3KAS	122/66	494/150	68/45	107 436
2. OK2KHD	112/61	402/142	74/51	88 902
3. OKIKAM	68/42	385/143	124/67	88 547
4. OK2KGV	94/54	405/139	36/26	74 321
5. OKIKGG	123/65	303/127	65/44	71 046
6. OK2KFK	104/57	344/134	50/34	68 980
7. OK3KAG	115/61	320/127	44/31	65 777
8. OK3KGQ	—/—	338/133	103/60	63 494
9. OK3KJJ	71/64	246/197	2/2	62 098
10. OK1KPB	—/—	317/185	—/—	58 645
11. OK3KIC	47/38	347/130	57/40	57 308
12. OK3KES	30/25	334/140	46/38	54 254
13. OK2KGE	68/45	251/121	39/28	44 827
14. OK1KLX	—/—	341/128	7/7	43 795
15. OK3KBP	106/63	219/94	29/25	42 795
16. OK2KZC	102/58	205/100	17/15	39 013
17. OK1KNH	103/58	205/102	6/5	38 922
18. OK2KLN	91/52	194/108	18/16	36 012
19. OK1KLR	90/52	176/102	41/28	35 436
20. OK2KOS	43/32	258/115	18/14	34 564
21. OK2KRO	70/46	222/110	7/6	34 206
22. OK2KGZ	36/23	240/116	39/29	33 717
23. OK1KNG	53/42	194/123	27/19	32 069
24. OK2KLS	93/54	159/94	23/21	31 944
25. OK2KNP	66/41	208/110	3/3	31 025
26. OK1KFN	73/45	156/93	8/8	24 555
27. OK2KOI	19/15	211/105	—/—	23 010
28. OK1KLL	—/—	202/94	31/22	21 034
29. OK2KOJ	40/25	181/88	30/20	20 728
30. OK1KFW	71/44	148/74	—/—	20 324
31. OK1KHK	31/28	152/87	26/20	17 908
32. OK3KII	—/—	160/102	19/16	17 232
33. OK2KCE	—/—	167/89	—/—	14 863
34. OK3KHE	—/—	161/87	17/16	14 279
35. OK2KFP	7/7	155/83	14/12	13 416
36. OK2KFT	—/—	145/87	—/—	12 615
37. OK2KLD	—/—	151/81	—/—	12 231
38. OK2KJW	—/—	140/80	—/—	11 200
39. OK3KJX	—/—	135/79	—/—	10 665
40. OK3KFF	—/—	131/81	—/—	10 6110
41. OK3KJH	—/—	126/82	1/1	10 335
b)				
1. OK1TJ (B)	170/82	550/167	141/76	165 818
2. OK1WK (B)	82/63	430/157	17/17	83 875
3. OK2PO (B)	118/64	361/140	69/41	81 673
4. OK2YJ (B)	29/21	460/145	32/26	71 023
5. OK1WT (C)	76/54	304/130	—/—	64 144
6. OK3EA (A)	7/6	304/132	88/59	55 830
7. OK1AAS (B)	—/—	317/127	—/—	40 259
8. OK2BBB (B)	78/47	240/103	16/14	36 390
9. OK2LS (B)	74/42	235/102	39/23	35 985
10. OK3EE (A)	145/75	—/—	—/—	32 625
11. OK2LL (B)	2/2	203/113	46/35	27 781
12. OK2YF (B)	129/66	—/—	39/30	29 052
13. OK2BBJ (B)	—/—	234/106	—/—	24 804
14. OK3SH (B)	4/4	211/102	31/26	23 988
15. OK1ADS(C)	75/47	—/—	—/—	21 150
16. OK1OI (B)	84/54	—/—	—/—	13 608
17. OK2BAW(C)	—/—	153/83	—/—	12 699
18. OK3CAS(B)	—/—	151/84	—/—	12 684
19. OK3CBT(C)	13/9	108/93	—/—	10 746
20. OK1CAM(C)	—/—	97/68	—/—	6 596

OK2KFP z Boskovic posílal neúplné hlášení, proto uvádím staré stavy.
Nezapomeňte nejpozději 15. března 1961 odeslat konečné stavy, jinak nebudez hodnoceni.

Změny v soutěžích od 15. prosince 1960 do 15. ledna 1961

„RP OK-DX KROUŽEK“:

II. třída:

Diplom č. 97 byl vydán stanici OK1-5194, Ivanu Juroviči z Prahy, č. 98 OK2-4857, Josefem Čechovi z Jaroměřic a č. 99 OK1-1554, Janu Vávrovi z Brna, č. 294 OK3-2022, Baňák Milan, Lužianky

III. třída:

Další diplomy obdrželi: č. 291 OK1-1863, František Ježek z Plzně, č. 292 OK2-6074, Jaromír Novosad z Ostravy, č. 293 OK2-7545, Libor Kovář z Brna, č. 294 OK3-2022, Baňák Milan, Lužianky

Rubriku vede Karel Kamínek, OK1CX, nositel odznaku „Za obětavou práci“.

u Nitry, č. 295 OK2-3713, Pravoslav Runkas, Pavlice u Znojma, č. 296 OK3-6029, Boris Bosák z Bratislav, č. 297 OK1-4057, Petr Materna z Prahy č. 298 OK1-8055, Ivan Vodrážka, Soběslav, č. 299 OK2-7252, Inž. Ján Petrek, Šumperk a č. 300 OK3-8789, Juraj Vavro, Dubnica.

„100 OK“:

Byla udělena dalších 15 diplomů: č. 513 YO6AL, Sibiu, č. 514 OE6RS, Vlček, č. 515 SP9ADU, Krakov, č. 516 DJ4JT, Neheim-Hüsten, č. 517 DJ4AR, Darmstadt, č. 518 UA3GHH, Moskva, č. 519 SP6PT, Opole, č. 520 SM5BPJ, Nyköping, č. 521 UP2AC, Kovno, č. 522 DJ5IM, Pivitscheid, č. 523 YO6AW, Stalin, č. 524 W6KG, Alameda, Calif., č. 525 SP6DW, Nowy Bytom, č. 526 (84, diplom v OK) OK2ID, Jihlava a č. 527 YO7DZ, Pitesti.

„P-100 OK“:

Diplom č. 187 dostal YO8-1814, Ioan Leonte z Iasi, č. 188/55, diplom v OK) OK2-4324, Bohumil Mikš z Brna, č. 189(56.) OK1-8933, Jaromír Vondráček z Prahy, č. 190 YO3-1422, Nicu Neacsu, Bukurešť, č. 191 (57.) OK2-4857, Josef Čech, Jaroměřice, č. 192 YO2-1623, Dancila M. Marius, Lugoj, č. 193 YO6-604, Nistor Vasile, Sibiu, č. 194 HA5-2686, Károly Nagy, Budapest a č. 195 (58.) OK3-8789, Juraj Vavro, Dubnica.

„ZMT“:

Byla přidělena dalších 12 diplomů ZMT č. 617 až 628 v tomto pořadí: VU2MD z Bombaje, DJ2EO, Offenbach, W6KG, Alameda, California, W3AYD, Rockville, Maryland, CR7IZ, Ibo, Mozambique, DL3JV, Frankfurt nad Moh., DL9NM, Norimberk, W4BYU, Atlanta, Georgia, SM5AJR a SM7CNA via SSA, ZP5CF, Asunción, Paraguay a SP9SF z Gliwice.

V uchazečích má OK3CAT 36 a OK3CAW 31 QSL.

„P-ZMT“:

Nové diplomy byly uděleny těmto stanicím: č. 481 OK1-5025, František Dvořák, Praha, č. 482 OK3-5573, Jan Holeva, Bardějov, č. 483 GM-8343, W. A. F. Davidson, Galston, č. 484 OK2-1541, Jaromír Popolek, Ostrava, č. 485 OK1-1198, Robert Haszprunár, Praha, č. 486 OK1-756, Jan Stibor, Příbram, č. 487 OK2-6363, Z. Životský z Prostějova a č. 488 OK3-8181, J. J. Steiner, Nové Zámky.

V uchazečích si polepší tyto stanice: OK1-6118 a OK3-6119 mají 24 a OK2-5453 23 lístky.

„S6S“:

V tomto období bylo vydáno 73(!) diplomů CW a 16 diplomů fone (v závorce písmeno doplňovací známky):

CW: č. 1508 VE7ANR, Vancouver (14), č. 1509 VU2MD, Bombay (14), č. 1510 UA1FL (14), č. 1511 UB1KCV, Boryslav (14), č. 1512 DJ2VKM, Zirndorf (14), č. 1513 DL1HG, Holzminden (21), č. 1514 K2POO, Avon by the Sea, N. J., č. 1515 EA5BD, Valencia (14), č. 1516 G5GH, Thornton Heath, Surrey (14, 21, 28), č. 1517 K5KBH, Meridian, Texas (7), č. 1518 K4DFT, Louisville, Ky., č. 1519 K2ZRO, Endicott, N.Y. (14, 21, 28), č. 1520 DL9OL, Sonthofen/Alg. (14), č. 1521 YU1AHI, Beograd (7), č. 1522 W1MD, Hingham, Mass., č. 1523 OK1JN, Vratislavice (14), č. 1524 VE2IL, Valleyfield (14), č. 1525 SP9SHN, Bytom (14), č. 1526 OK1ACF, Hradec Kr., č. 1527 OK2HU, Jihlava (14), č. 1528 OK2ABU, Žďár n/S (14), č. 1529 W6DE, Colma, Calif. (14), č. 1530 SM7AIL, Växjö, č. 1531 DJ3SA, Norimberk (14), č. 1532 OE6BN, Leoben (14), č. 1533 HB9LB, Bern (14), č. 1534 SM2BYW, Skellefteå, č. 1535 K7BJE, Spokane, Wash. (14), č. 1536 SM5BPJ, Nyköping (21), č. 1537 W4KE, nw Alameda, Cal. (3,5), č. 1538 W6KG, Alameda, Cal. (7, 14, 21, 28), č. 1539 KP4CC, Santurce P. R. (7, 14, 21, 28), č. 1540 K3AMC, Newark, Del. (14), č. 1541 WA2EDG, Montville, N.J. (14), č. 1542 K1MEM, Westwood, Mass., č. 1544 YU2XT, Zagreb (14), č. 1545 DL4ZH, nw Ithaca, N. Y. (14), č. 1546 SM2BQE, QTH neudano (7,14), č. 1547 SP9SF, Gliwice (14), č. 1548 K9ORC, Chicago, 111 (21), č. 1549 W2QDY, Camden, N. J. (7), č. 1550 YN4AB, Siuna (14), č. 1551 WA2HVS, Brooklyn, N. Y., č. 1552 OK1ACT, Kutná Hora, č. 1552 WA2BXQ, Great Neck, N. Y., č. 1554 SP1AAQ, Koszalin, č. 1555 W1WHW, Windsor, Conn. (7, 14, 21, 28), č. 1556 OK2FN, Jaroměřice (14), č. 1557 K9OKD, Chicago, 111 (21), č. 1558 W8NAN, Kalamazoo, Mich. (14), č. 1559 OK1KCD, Praha (14), č. 1560

OK2LE, Gottwaldov (14), č. 1561 DL1AM, Goslar (14, 21), č. 1562 HB9EQ, Lausanne, č. 1563 SM7TV, Kristianstad (21), č. 1564 SM3BYJ, Harnosand (14), č. 1566 YU4CA, Naselje-Visoko (14), č. 1567 DL1PM, Hamburg (7, 14, 21), č. 1568 PA0VF, Bolnes (14), č. 1569 DJ4QM, Ravensburg, č. 1570 W3IIF, Betlejem, Pa. (7), č. 1571 K5USA, Oklahoma (14), č. 1572 K5ESW, Shreveport, La. (14), č. 1573 OK1GT, Trutnov, č. 1574 K9ALP, Evaston, Ill. (21, 28), č. 1575 DJ3ZU, Kempen (14), č. 1576 SM5BAS, Sollentuna (14), č. 1577 W0ITO, Kansas City (14), č. 1578 SM5ZI, Stockholm (14), č. 1579 K2YXC, Montclair, N. J. a č. 1580 JA1CC, Tokio (28).

Fone: č. 376 DL4LE, nw Greenville, S. C. (14), č. 377 VE3CIO, Weston, Ont. (14) (obs. SSB), č. 378 K7INE, Benton, Wash (21), č. 379 W5ONK, Albuquerque, N. Mexico (28), č. 380 K9EAB, Perioria, Ill. (14, 21), č. 382 W8HGA, Dearborn, Mich. (21, 28), č. 383 W1HGA, Concord, Mass. (28), č. 384 W6KG, Alameda, Cal. (21, 28), č. 385 DL4ZC, nw Alameda, Cal. (14), č. 386 TG9RO, Guatemala City (14), č. 387 EA1GZ, Oviedo (21), č. 388 W3BNU, Lacey Park, Pa. (28), č. 390 EA3NA, Reut (21) a č. 391 OZ3US, Nyborg.

Doplňovací známky za CW obdržely tyto stanice: VE3CIO k č. 629 za 14 a 21 MHz, DJ1KE k č. 1150 za 14 a 21 MHz, DJ4SK k č. 924 za 14 a 21 MHz, OK1TC k č. 1243 za 14 MHz, W4BH k č. 1333 za 14,21 a 28 MHz, OK1KSQ k č. 339 za 14 a 21 MHz, UA3HK k č. 1096 za 21 MHz a OZ7KP k č. 258 za 28 MHz.

K diplomu fone č. 65 byla zaslána známka za 28 MHz stanici OK1AW.

Zprávy a zajímavosti z pásem i od kruhu

V naší rubrice přinášíme témaře všechny podmínky k vnitrostátním soutěžím a závodům, a to postupně, ale vždy tak, aby čtenář byl ještěm informován. Kromě toho jsou pravidelně (ne jednou, ale vícekrát) pravidla a podmínky vyhlášované vysílačem OK1CRA v pravidelných relacích. Podívejme se však, jak pak takto zajištěný závod dopadne, např. „TP“, tj. telegrafní pondělek na 160 m, který se konal dne 9. ledna tr. Pro zajímavost uvádíme jeho výsledky: 1. OK1TJ - 1560 bodů, 2. OK2KLN - 1344 bodů, 3. OK1SV - 1215 bodů, následují: 4. OK1KFG - 1200, 5. OK3EK - 1200, 6. OK2BBB - 1035, 7. OK1ADP - 936, 8. OK3KAS - 730, 9. OK2KZC - 621, 10.-12. OK2ABU, OK2BCB a OK3KPB po 600 bodech, 13. OK1KPA - 561, 14. OK2TG - 504, 15. OK2KNP - 441, 16. OK2KOI - 322, 17. OK1AZ - 252, 18. OK3KJX - 153 a konečně 19.-20. OK1AW a OK3EE po 54 bodech.

„Pro kontrolu“ zaslali deníky OK3KJH a OK1EV. Je to chvályhodné, lépe by jim slušela přímá účast, byť i byli poslední, hi.

Méně chvályhodné je, že přes všechna upozornění nebyl zaslán deník stanici OK2KJU. Ještě neznašla obsah „všeobecných podmínek“, otištěných v únorovém čísle, kde zvlášť doporučujeme pozornost bod 6.

Při každé účasti (doufáme, že jen pro začátek, než se pondělí „zaběhnou“) musely být diskvalifikovány tři stanice: OK1AAE, OK1ADS a OK3CBM. Proc? – Inu proto, že „slyš“ do závodu a snad si ani podmínky v lednovém čísle AR neprečet, nebo tam na stránce 29 je napsáno, že „soutěžní deníky na obvyklých formulářích a s úplně vypočteným konečným výsledkem“ zašle každý účastník do 3 dnů... a dále... každý účastník napiše a podepíše na svém soutěžním deníku čestné prohlášení s tímto textem ... Uvedené stanice tyto podmínky nesplňují. Skoda. My však chceme do našich soutěží a závodů závést pořádek. Hubovalo se na nezasílaní lístků pro soutěže. Záležitost těžko postižitelná, poněvadž těžko kontrolovatelná. Závodní a soutěžní deníky se kontrolují dají a proto provozní odbor sekce radia UV bude bezpodmínečně trvat na přesném dodržování všech podmínek a pravidel. A to hned od začátku soutěží. Pochopte a nezlobte se. Jedně tak budou spokojeni všichni.

OK1CX

Rubriku vede Jiří Mrázek, OK1GM, mistr radioamatérského sportu

Předpověď šíření na březnu 1961

Kromě září není snad měsíc, v němž by nastávaly tak rychlé a současně tak velké změny v podmínkách dálkového šíření krátkých vln, jako je březen. Příčinu jistě sami snadno uhádnete: pravé v březnu a v září se mění ze dne na den délka dne i noční během celého roku nejrychleji. Zastihou-li nás tedy na začátku března ještě podmínky celkem „zimního“ typu, s hlbokými minimy kříž

tického kmitočtu vrstvy F2 v časných ranních hodinách a s poměrně vysokými maximy této veličiny okolo poledne, nelze to již zdáleka říci o situaci koncem měsíce, kdy pomalu, ale jistě začne den převáladit nad nocí. A právě ta ranní minima hrájí důležitou roli na nízkých krátkovlnných kmitočtech; působí zde totiž poměrně dobré DX podmínky po neosvětlené části Země na osmdesáti, často dokonce i na stošedesáti metrech. Pro naše krajiny se tyto podmínky týkají především východního pobřeží Severní Ameriky, částečně i severních oblastí Afriky a jen velmi vzácně též Ameriky Střední a části Jižní Ameriky. Právě z tohoto posledního směru dochází však ke krátkým podmínkám dokonce i na části středních vln a byly pozorovány již případy, kdy byly u nás zachyceny tuto dobu slabě i jihoamerické rozhlasové vysílače na středních vlnách. Podmínky tohoto typu se do první poloviny března přenesou ze druhé poloviny února a poměrně rychle okolo jarní rovnodennosti skončí.

To, co jsme řekli, neplatí však pro podmínky do směru na Nový Zéland, k nimž rovněž dochází v ranních hodinách, avšak o něco později — spíše krátce po východu Slunce. I když tyto podmínky obvykle pásmo 160 m nezasahují, a jen občas se zřetelněji projeví na pásmu 80 m, lze jich využít ke krátkodobému spojení, protože obvykle trvají pouze několik málo minut. Lepší situace nastane na pásmu 40 m, kde k nim bude docházet nikoli sice po delší dobu, zato však pravidelněji. Je zajímavé, že se týkají též výlučně směru na Nový Zéland a že se též neuplatňují ve směru na Austrálii. O příčině toho jsme se již zmíňovali v minulých ročnících, a proto se k ní dnes vracet nebude. V každém případě bude na pásmu 40 m možno pracovat se zámořím prakticky každou nerušenou noc, příčemž bude možno dosáhnout spojení prakticky po celé neosvětlené části Země; ve skutečnosti ovšem převládajou zeměpisná vysílače americké (zejména ve druhé polovině noci a k ránu), kterých je v činnosti nejvíce.

O dalších pásmech nejlépe vypráví nás obvyklý diagram; souhrnně bude možno říci, že proti únoru budou podmínky na pásmu 20 m přiblíženě stejně jako dosud, zatímco na pásmu 21 MHz nastane výrazné zlepšení v důsledku zvýšení kritických kmitočtů vrstvy F2 během dne. Bude to znát zejména odpoledne a v podvečer, protože v tuto dobu nastanou podmínky do směru, v nichž pracuje více amatérských stanic. A když již o tom mluvíme, dovolte mi stručnou poznámku: nemyslete si, že když je pásmo tiché, že nejsou podmínky dálkové šíření radiových vln. Možná, že jsou, a to dokonce výborné, že se však týkají oblasti, ve které amatérské stanice nepracují. Na 15 m k tomu dochází zejména dopoledne (ve směru na Dálný východ část tichomořské oblasti) a klasickým případem je „osmdesátku“ asi dvě hodiny před západem Slunce; v tu dobu si málokdo uvědomuje, že když vysílala některá stanice v Indii, Afghánistánu a části Arábie, bylo by spojení s ní možné. Tomu je však právě kouzlo práce na krátkých vlnách, protože — jestliže se podobné spojení podaří — přináší jistě tím větší radost. To tedy mějte na myslí zejména v dopoledních hodinách na 21 MHz, když bude pásmo přechodně tiché. Jsou již známy děje v ionosféře, které „zaostřují“ radiové vlny pouze do zcela úzce vymezené oblasti; právě při práci na nejvýšších krátkovlnných pásmech to lze nejlépe poznat. Tyto jevy umožňují jakousi fokusaci radiových vln do určité oblasti, v níž dojde k poměrně velmi dobré slyšitelnosti příslušných signálů — dokonce k lepší slyšitelnosti, než jakou předpovídá klasická teorie. Zdá se, že může docházet k podobnému jevu, jako uvnitř eliptické místnosti, v níž stačí, aby vzájemně hovořící osoby stály v přesně vymezených místech („ohniscích“) a budou se pak navzájem slyšet i na velkou vzdálenost, přestože šeptají. Vědeckí pracovníci, sledující ionosféru v Polsku, studují tyto jevy velmi podrobně a tvrdí, že mnohá amatérská spojení poblíž horní hranice krátkovlnných kmitočtů bývají umožněna právě tímto způsobem.

Proto i na deseti metrech musíme počítat s podmínkami tohoto typu. I když denní hodnoty kritických kmitočtů vrstvy F2 umožní alespoň v některých dnech dálkové podmínky na tomto pásmu, nelze již hovořit o vyháněních velkých oblastech, jež budou slyšitelné, nýbrž spíše o malých územích, jež se posuvají a mění svoji polohu. Proto jen souhrnně předpovídáme, že ve dne pojde vzácně o místa okolo střední Afriky, dopoledne i východně odtud (bohužel se uplatní „efekt malého potoka stanic“) a pouze odpoledne, kdy se oblast slyšitelnosti posune k západu a zasáhne USA a Střední Ameriku, může být praktický „výteček“ lepší. Na tomto pásmu poznáme nejlépe, že březnové podmínky budou o něco lepší než podmínky únорové, což však platí především pro první polovinu měsíce a méně již pro druhou, během níž začne směrovat další dlouhodobý vývoj podmínek směrem k podmínek „letního“ typu.

Pokud jde o mimofádnou vrstvu E, máme ovšem k letnímu typu ještě velmi daleko. Napadá její výskyt v březnu vykazuje celoroční minimum, a proto lovci dálkových televizních signálů ionosférickou cestou se mohou ještě oddávat zimnímu spánku. Rovněž počet atmosférických praskotů (QRN) bude ještě připomínat zimu. A proto — začátkem měsíce lámejte dálkové rekordy na stošedesátku a osmdesátku (časně ráno), kdo v noci nespí a chce mít snadnou práci, zavítejte na čtyřicítku a vy všichni ostatní, kteří milujete překvapení, přestěhuje se na vyšší krátkovlnná pásmá. Všichni si pak zapamatujte nejdřívejší radostnou skutečnost, že v dubnu to už takové nebude.

SEČ									
18 MHz	0	2	4	6	8	10	12	14	16
OK	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
EVROPA	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
DX	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
35 MHz									
OK	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
EVROPA	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
DX	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
7 MHz									
OK	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
UA 3	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
UA 6	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
W 2	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
KHG	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
ZS	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
LU	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
VK-ZL	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
14 MHz									
UA 3	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
UA 6	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
W 2	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
KHG	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
ZS	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
LU	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
VK-ZL	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
21 MHz									
UA 3	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
UA 6	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
W 2	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
KHG	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
ZS	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
LU	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
VK-ZL	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
28 MHz									
UA 3	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
W 2	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
ZS	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
LU	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
VK-ZL	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~

Podmínky: ~~~~~ velmi dobré nebo pravidelné
— dobré nebo méně pravidelné
- - - - - špatné nebo nepravidelné

Inž. Jaroslav T. Hyun
ZESILOVÁCÉ PRO VĚRNOU REPRODUKCI. SNTL 1960, 129 stran, 105 obrázků, 5 příloh, brož., Kčs 7,70. Vyšlo jako šestý svazek knižnice „Populární radiotechnika“.

Ačkoliv název knížky je jednoznačný, přesto najdeme v autorově práci daleko více než jen pouhý popis různých druhů jakostních zesilovačů. Podle recenzentova názoru největší klad knížky spočívá v její druhé části, kde se srozumitelnou formou hovoří o stereofonii, tj. prostorových náhrávkách a reprodukci. Jsou zde bez zbytečných příkras a matematických odvození vysvětleny principy, zásady a vlastnosti stereofonie, náhrávací postupy, zánamové cesty apod. Ctenář je zde seznámen s novými pojmy, stručně jsou mu předloženy některé závažné problémy, a nakonec na ukázkách vysvětleny zásady stavby stereofonních zesilovačů. Nechybí zde pochopitelně ani zmínka o stereofonických gramofonových deskách, přenoskách, vyzávání kanálů a konečně i o perspektivě stereofonního rozhlasu.

Lze říci, že knížka je určitým přínosem v řadě populárních příruček, s jejímž daným tématem se autor vyrovnal poměrně dobře. Knížka je přehledná, obsahuje upřímný výklad principů a funkcí srozumitelný a snadno pochopitelný. Autorem je rozdělena ve tři části. V první je probrán pojem věrnosti reprodukce, zkreslení, korekce, misíci stupně, předzesilovače a různé druhy výkonových zesilovačů. Dále pak jsou popsány výhody, reproduktory a ozvučnice. Zakončení této části pak tvorí přehled nejdůležitějších měření nařízených nařízením.

O druhé části bylo již hovořeno výše. V třetí a poslední části uzavírá autor svou práci popisem korekčního předzesilovače a jednoduchého zesilovače, vybaveného nezávislou regulací výšek a hloubek. Oba popisy jsou provedeny návodovou

formou. Škoda jen, že se zde čtenář nesecká s konstrukcí amatérského stereofonního zesilovače, úpravou gramofonu pro stereofonní provoz, a s konstrukcí amatérské stereofonní přenosky (kristalové), což bylo nepochybně vítáno. Dále pak by bylo vhodnější uvést na příkladě způsob výpočtu zesilení, stupně zpětné vazby aj., podobně jako v kapitole 8 a 9, a nikoliv uvést jen odkazy na příslušnou literaturu (viz str. 15).

Závěrem recenze je však třeba vyslovit ještě jednu připomíinku. I když jsme si řekli, že knížka je obsažové témač úplná, je tomu jen do míry, máme-li na mysli popisy zesilovačů osazených elektronikami. Vzhledem k tomu, že v dnešní době se téměř vše soustředí na polovodičů, bylo by jen na místě doplnění o tranzistorové předzesilovače a výkonové zesilovače, a to hlavně zesilovače bez výstupních transformátorů. Lze tedy doufat, že v budoucnu bude knížka o toto část bohatší. Koudela

V. I. Chromič: PRIJOMNYJE FERRITOVOYE ANTENY (Přijímací ferritové antény), sv. 370 knižnice Massovaja radiobilblioteka, Gosenergoizdat, Moskva 1960; str. 64, obr. 43, tabulky, grafy, cena 1,40 Kčs.

Vedle polovodičů se dnes začínají používat i nových magnetických materiálů, charakterizovaných malými energetickými ztrátami a stálostí parametrů v pásmu radiovln. Nové materiály umožňují vývoj nových součástek, zlepšujících charakteristiky přístrojů. Sem patří nové typy magnetických antén — tzv. ferritové antény. Jejich velkou předností jsou malé rozměry a prostorová selektivita, které s výhodou lze využít v kapesních přenosných přijímačích.

Přijímové vlastnosti magnetických antén se klasifikují podle velikosti a rychlosti změny magnetického toku, procházejícího plachou antény; proto se při výpočtu s výhodou používají teoretických poznatků z magnetostatiky. Nejednodušším typem magnetické antény je rámová anténa. Například na výstupu je však závislé na velikosti plachy rámovky a dalším významném nedostatkem je malá účinná výška ve srovnání s elektrickým dipolem. Vložením vnitřného jádra do rámovky se zlepší přijímové vlastnosti v důsledku zvětšení magnetického toku. Nové ferritové materiály umožňují výrobu kvalitních nízkofázových jader, tedy mohou značně zmenšit rozložení výkonnostech.

Obsah brožury zahrnuje principy výpočtu a konstrukce ferritových antén a je rozdělen do čtyř kapitol. Prvá kapitola se zabývá fyzikálnimi vlastnostmi ferritu, výborem a jejich charakteristikami a závláštěnostmi antenních cívek. Druhá kapitola uvádí konstrukční výpočty ferritových antén, zapojení vstupních obvodů přijímače a metody zvýšení účinnosti. Třetí kapitola je věnována metodické měření směrových charakteristik, účinné výsky a účinnosti ferritových antén. Poslední kapitola si věšíma ferritových antén pro VKV, popisuje televizní antény, směrové antény pro přijímače „honu na lísku“, pro určování směru šíření radiových vln, symetrická články pro TV antény a ferritové antenní transformátory.

Brožura je psána svěže a je vhodnou informativní pomůckou pro zkušenější radioamatéry k seznámení s použitím a konstrukcí ferritových antén. We —

B. V. Kolcov: MINIATJURNYJE GROMKOGOVORITELI DLJA PRIJOMNIKOV NA TRANZISTORACH (Miniaturní reproducitory pro tranzistorové přijímače), sv. 361 knižnice Massovaja radiobilblioteka, Gosenergoizdat, Moskva 1960; str. 48, obr., schémata, cena 1,10 Kčs.

Rozvoj polovodičů, jejich ekonomické výhody a dobré vlastnosti s sebou přináší radioamatérům starost při konstrukci kapesních tranzistorových přijímačů: obstarání miniaturizovaných součástek. Se součástkovou základnou jsou známé potíže, reproduktor velmi malých rozměrů lze však při troše přesné práce a průměrně vybavené dlně zhotovit doma. Tomuto úkolu je věnována zmíněná brožura.

Popisuje zhotovení řady jednoduchých malých reproduktorů z materiálu a součástek, které jsou na trhu. Jmenuje např. reproduktor ze sluchátek, s malým magnetickým systémem z reproduktoru televizoru REKORD, z mikrofonů, seignettokeramiky atd. Uvádí se nejen fotografií hotových výrobků pro představu a voditko radioamatérovy práce, ale i celé postupy výroby a potřebné výkresy s rozměry. Pro srovnání jsou uváděny i popisy tří továrních miniaturizovaných reproduktorů sovětské a zahraniční výroby.

Domácí výroba reproduktorů je umožněna tím, že na tranzistorové přijímače nejsou kládeny takové akustické a elektrické požadavky, jako na běžné typy elektronkových přijímačů. Mají reproduktory s relativně malou membránou, kompaktní magnetický systém a lze je navrhovat pro menší akustické tlaky a poměrně úzké kmitočtové pásmo. Brožura s návodem však není všechno — jakost výrobku závisí v prvé řadě na velké přesnosti a jemnosti práce radioamatéra.

Závěrečné statě brožury popisují vhodný materiál a způsoby jeho zpracování a přináší několik ošvédčených schémata nízkonapěťových zesilovačů, vhodných pro uvedené typy domácky zhotovených reproduktorů.

We —

Nezapomeňte, že

V BŘEZNU

- ... v době krátkodobých závodů není povoleno pracovat mimo závod na pásmech, na nichž závod probíhá. Což ovšem neplatí jen o březnu.
- ... 1. v 0000 SEČ začná III. kolo obou lig!
- ... od prvního se přihlašují kódy letošního PD. Nezapomeňte přihlašku odeslat dvojmo a uvést přesnou adresu, kam se potvrzený přípis má vrátit.
- ... 4. od 1900 do 5. března 1300 hodin proběhne I. sub-regionální závod na VKV.
- ... 5. od 0600 do 0900 SEČ se koná slavný „CQ-YL“ – závod žen. V té době by neměla mléč ani jediná kolektivka! Podmínky v tomto sestře. Viz též rubriku YL's.
- ... 13. tj. druhý pondělek, je „TP 160“ – 2000 – 2200 SEČ. Denik do tří dní! O deníček viz rubriku OKICX.
- ... patnáctého, to je významný termín: zaslají se deníky a hlášení změn ze závodů a soutěží. Jmenovitě za únorové score CW-ligy a fone-ligy. Toho dne také končí lhůta k uzávěrce „OKC 1960“.
- ... 27. čtvrtý pondělek, opět „TP 160“!
- ... a co hony na lišku? Nejvyšší čas, do konce dubna musí být skončena místní kola!
- ... se musíme pomalu nachystat na výstavu radioamatérské činnosti! Podle usnesení orgánu má být uspořádána 1.–18. června v sálech budovy ÚV Svazuarmu. Budete mít co ukázat?

K. Donát:
MĚŘENÍ V RADIOTECHNIČE. Naše vojsko, str. cca 380, obr. cca 218, cena cca 12,90 Kčs, vyjde ve 3. čtvrtletí.

Knihu je určena pro střední kádry a radiotechnický dorost. Autor popisuje pomůcky a přístroje k měření a měřicí praxi v radiotechnice. Závěrečné kapitoly jsou věnovány složeným obvodům bez elektronek, tj. oscilátorům, indikátorům, vlnometrům atd.

Inž. M. Havlicek:
PŘÍRUČKA RADIOTECHNICKÉ PRAXE. Naše vojsko, str. 656, obr. 388, cena 33,- Kčs, vyjde v 1. čtvrtletí.

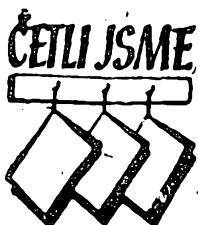
Příručka má doplňovat ostatní radiotechnickou literaturu, která se zabývá výkladem teorie v různých odvětvích radiotechniky. Jsou v ní shrnutý praktické zkušenosti, které ostatní radiotechnické publikace budouce opomijí, nebo podávají jen nahodile. Příručka je určena radioamatérům i všem ostatním radiotechnikům, kteří pracují s méně dokonalým vybavením než technici v dílnách a laboratořích radiotechnického průmyslu.

A. Rambousek:
AMATÉRSKÁ TECHNIKA VELMI KRÁTKÝCH VLN. Naše vojsko, str. 328, obr. 263, cena cca 14,40 Kčs, vyjde ve 2. čtvrtletí.

Knihu se zabývá v úvodu stručným vývojem VKV techniky a vysvětuje charakteristické způsoby šíření velmi krátkých vln a jejich základní vlastnosti a způsoby využití. V dalších kapitolách se dozvime o vlivu konstrukce zařízení na činnost VKV, o zvláštnostech v technice uzemňování okruhů, o vzniku nežádoucích – parazitních kmití i jejich potlačení a mnoho jiného. V dalších částech knihy se autor věnuje přijímacím, vysílačům i anténám pro VKV. Knihu uzavírá kapitola o měřicích pomůckách a dilenském praktiku v technice VKV.

Radio (SSSR) č. 12/60

Dokončit radiofikaci země – Za další rozvoj radiového sportu – Součet ve stavbě radio-přijímačů v Polsku – Použití osciloskopu k porovnávání stejných vlastností elektronek a tranzistorů – Miniaturní ladící kondenzátory pro kapacitní přijímače – Elektronická přepínací zařízení – Magnetofon „Jauza-5“ – VKV přijímač (konvertor pro 145 MHz) – Odstranění svitici tečky na stínítku televizoru při jeho vypnutí (elektrost. střední paprsku) – Radiový příjem pod vodou – Zhotovení skřínky na magnetofon – Zvýšení stability synchronizace televizoru proti poruchám – Dálkový příjem televize na Sachalinu – Zvláštnosti montáže televizorů s plošnými spoji –

Ustřední výbor GST prohlašuje spojovací sport za nejdůležitější – Pohled za kulisy – Spojovací sport hlavním projednávaným bodem II. zasedání ÚV

90 Amatérské RADIO 3/61

GST – Tranzistorový nf zesilovač s OC821 – Moderní konvertor pro pásmo 145 MHz – Amatérská video kamera DM8TV – Jednoduché zhotovení dutinového obvodu – Neočenní pomocníci v boji – Součerný koncový stupeň ve třídě B – Měření průduvového zesilovače – Mezifrekvence a oscilátory VKV přijímači – Vývoj spojovacího sportu na základě usnesení II. kongresu GST (vložka).

INZERECH

První tučný řádek Kčs 10,20, další Kčs 5,10. Na inzeráty s oznamením jednotlivé koupě, prodeje nebo výměny 20 % sleva. Příslušnou částku pošlete na účet č. 01-006-44 465, Vydatelství časopisu MNO – inzerce, Vladislavova 26, Praha 1. Telefon 2343-55, linka 154. Uzávěrka vždy 6 týdnů před uveřejněním, tj. 20. v měsíci. Neopomeňte uvést prodejní cenu.

PRODEJ

Rozšiřujeme službu radioamatérům! Vyrábíme transformátory podle vlastního předpisu radioamatérů. Dodáváme plechy – kostičky. Termín dodávky zkrátíme podle potřeby. Elektrokov, Ježíšovice – lid. výr. družstvo se sídlem ve Znojmě, Jesuitské nám. 4.

Kom. Rx R1155 A angl. 75 kHz – 18 MHz, nahr. elektr., schéma (1200). Presi, Horažďovice.

1H34, 1F34, 1T4T, 1L33-34, 3L31, CO257, EF12 (à 10), sluchátka (20), telef. vlož. sluch. i mikro (10), uhlík. mikr. ruč. (20). E. Nauš, 28. října 22, Teplice v Č.

EZ6 se združením (500), super 8+2 cl. na amatérská pásmá (500), buzdák s klíčem (100), RV2,4P700, RV12P2000 (10), STV 150/15, 150/40 z, LV5 (5). Krejčík, Na Břehu 29, Praha 9, tel. 848596.

Výsoce kvalitní krystalové mikrofonní vložky, tlakový systém s krytou membránou, vylučující poškození, v celokovovém provedení, s vysokou citlivostí, hodící se do všech zahraničních i tuzemských mikrofonů, nabízí za 25,- Kčs prodejna držstva invalidů, Jungmannova 3, Praha 1.

2 fotonky Pressler typ 90-099/SP/GIIE (à 140), nepoužité, přenos. elektronický blesk na aku (1000). Koupím 2 sovět. tranzistory P4B. K. Pres, Hrbová 1222, Vsetín.

E10aK (300) v chodu, bez zdroje. I. Matějček, Roháčkova č. 11, Brno 17.

Sovětské VKV difuzní tranzistory 3x P402 – fm > 60 MHz (à 150), 1x P403 – fm > 120 MHz (250). Inž. S. Pečinka, Hrdlořezská 156, Praha 9.

KOUPĚ

Velký komunikační přijímač. V. Ečer, Alšova 1280, Roudnice n. L.

Malé japonsk. trans. radio, motor 220 V – 1 kW nebo 220/380 V, kvalit. magnetof. hlavíčku a nf tranzist. Prodám motorek 220 V /25 W 2650 otáč. pravo- i levotočivý, vhodný pro magnetof. nebo směr. antény (120), 2 magnet. spoj. (à 80). J. Hůsek, Zálešná VIII, 1234, Gottwaldov.

Zakupíme větší počet vypredajních elektromagnetov na 24 V so štítkovým označením: Unterbrecherschalter mit Kolbenmagnet. Ponuky i na jednotlivé kusy zašlete na Kabel Bratislava n. p., Továrenská 9, Bratislava.

VÝMĚNA

Pomocný vysílač Siemens-Tesla ZV22b 30–0,08 MHz v 6 rozsazích za malý mech. soustruh točné délky 100–200 mm. B. Chmátl, Londýnská 2166, Teplice.

* * *

Tesla Orava, národný podnik v Nižnej n. Oravou přijme ihned týchto pracovníků s praxou:

- 1 vysokofrekvenčného mechanika pre opravu elektrických ručičkových meriacich prístrojov;
- 1 absolventa VPŠ obor vysokofrekvenčný, alebo vysokofrekvenčného mechanika pre opravy elektrických meriacich prístrojov;
- 1 vysokofrekvenčného mechanika pre obsluhu a údržbu vysielateľa;
- 1 absolventa VPŠ obor vysokofrekvenčný alebo frekvenčného mechanika pre ciachovnu elektrických meriacich prístrojov.

Platové zadelenie podľa výnosu ministerstva prestného strojzávodu na úprave platov ITA pracovníkov a TKK.

Ubytovanie ako pre slobodných tak aj pre ženatých zabezpečené. Stravovanie v závodnej edali.